

INDEX LOCUPLETISSI-
MVS RERVM OMNIUM, SENTEN-
tiarumque insignium, quæ in hoc tractatu de ratioci-
nijs administratorum, & alijs computatio-
nibus continentur, in ordinem Alpha-
beticum congestus.

ABSENTIA longa, simul cum publica mortis fama, an mortem alicuius absentis probet, c. 6. n. 47.

Absens ubi aliquis est per spatium viginti annorum, ita ut de eius vita ignoretur, venientes ab intestato rationem ab administratoribus suorum bonorum petere poterunt, & reliqua proportionibus hæreditarijs accipient, sub fideiussione, quod illi (quandocumque redeunte) rationem in solidum reddent, & reliqua soluent, cap. 6. num. 49.

Accidere quæ solent, quâdo inspicere, & providere debeat administrator, c. 6. n. 69.

Acquisita per clericum intuitu Ecclesiæ mero iure ipsi Ecclesiæ acquiruntur quidve in hoc Hispanorum consuetudo introduxerit, comput. 20. n. 23.

Actio iniuriarum datur cõtra illum qui turbat alterum in usu rei suæ, c. 6. n. 36.

Actione civili intentata, an & quando ad criminalem reddere liceat, c. 20. n. 5.

Actione civili intentata pro reddenda ratione, si administrator illam reddere detrectet, vel admodum intricatam præstiterit ut vix intelligi queat, an aduersus talem administratorem tortura peti valeat, c. 20. n. 1.

Actione civili à parte intentata, licet possit ad criminalem reddere, non tamen potest interim, quod actio civilis pendet, c. 20. n. 6.

Actiones & vendi & cedi possunt, c. 17. n. 6.

Astor vniuersitatis rationem reddere tenetur, c. 20. n. 20.

Astor debet se qui forum rei, c. 7. n. 1.

Astus iure prohibitus, non firmatur iuramento, c. 10. n. 20.

Astus alioqui nullus totaliter conualescit, si is in cuius præiudicium tuit factus ab illo nõ appellauerit, vel reclamauerit, c. 33. n. 15.

Admnicula multa ex quibus fides adhiberi debet libris camporum & mercatorum cumulat Guidon Papæ, c. 11. n. 25.

Administrator notabilem negligentiam committens, iure ab administratione remouetur, c. 6. sub n. 7.

Administrator si veram & rectam rationem non reddit, ut falsus puniri potest, c. 1. n. 7.

Administrator si veram & rectam rationem non præstiterit, infamia notatur, c. 1. sub n. 7.

Administrator præsumitur adhibuisse diligentiam necessariam ad bene recteque administrandum, c. 19. n. 23.

Administrator quilibet, siue necessarius, siue voluntarius, à parte vel lege constitutus, vel etiam is qui sine mandato administravit, illis quibus interest rationem reddere compellitur, c. 32. num. 2.

Administrationis rationem, etiam Summus Pontifex reddere debet, c. 2. sub n. 2.

Administrator interim quod suæ administrationis rationem non reddit ad sacros ordines promoueri non debet, c. 4. n. 1.

Administrator bonorum publicorum vel priuatorum, non est recipiendus ad religionem interim quod rationem non reddit, & reliqua soluit, c. 4. n. 3.

Administratores bonorum particularium personarum, non debent condemnari ad interesse pecuniz non collocatæ, c. 34. sub n. 12.

Administratores duo, si eiu'dem patrimonij fuerunt constituti, & vnus dumtaxat administravit, an etiam qui nõ administravit pro reddenda ratione possit conueniri, ante-

I N D E X.

quam qui gessit executiatur, c. 4. n. 12.

all Administrator socius, an prius quam socius qui non administravit, pro reddenda ratione, & reliquorum solutione debeat conveniri, c. 4. n. 13.

Administrator alieni patrimonij, si in expensis necessarijs deficiat ab administratione remoueri potest, c. 6. n. 9.

Administratore bonorum, ultimo supplicio damnato, executio sententiæ retardatur, si ab eo rationes reddi postuletur interim, & rationes reddiderit, & quid hoc casu iudex facere debeat, c. 4. n. 18.

Administrator Regij patrimonij, qui aliquid in rationibus sibi retinuit, & dolose reddere & sibi onerari prætermisit, qua pœna sit plectendus, c. 9. sub n. 69.

Administrator, de fuga suspectus, si carceribus fuit mancipatus & facto calculo in nullo reperiatur debitor, etiam si actor appellauerit, eo quod male dicat iudicatum appellatione remota libere relaxatur, c. 4. n. 20.

Administrator, an possit compellere dominum ad hoc, vt rationem administrationis recipiat, c. 4. n. 24.

Administrator, an aliquo modo vel pacto à reddendis rationibus liberari valeat, cap. 5. num. 25.

Administrare proprias res an quis possit ante vigesimum quintum annum, c. 6. n. 23.

Administrator si ante redditam rationem de facto ad religionem sit admissus, & efficiatur professus, quid agendum sit ad hoc vt rationes reddat, & reliqua restituat, c. 4. sub n. 3.

Administrationem si quis extra locum sui domicilij peregit, non debet in loco domicilij conueniri pro reddenda ratione, sed in loco administrati negotij, c. 7. n. 2.

Administratoris bona, sita in loco sui domicilij, si non sufficiant pro reliquorum solutione, an remittendus sit administrator ad iudicem loci vbi peracta fuit administratio, c. 7. num. 5.

Administratori si concessa fuit administratio sub huiusmodi pactis, scilicet, quod continuo & perpetuo administraret, nec ab eo ratio exigatur, & quod ea petita suo simplici dicto eredarit, quid huiusmodi pacta illi prosint, c. 6. sub n. 83.

Administrare non possunt tutores & curatores ante inuentarij cõfectionem nisi ea, que tempore perire possent, c. 9. n. 3.

Administrator omnis qui lege, consuetudine, vel pacto rationi reddenda est obnoxius, inuentarium facere & illum in rationibus exhibere debet, c. 9. n. 14.

Administrator qui priuatam gerit administrationem sufficit, quod salum simplicem bonorum descriptionem faciat, nisi quando ab illo cuius intererat petatum fuit, vt solemne inuentarium fieret, quia hoc casu non prodeit sola bonorum descriptio, c. 9. n. 65.

Administratores caueant, ne de mendacio in rationibus conuincantur, quia ex hoc solo in dubijs parcelis iuste condẽnari possunt, c. 9. n. 71.

Administrator qui rationem redam & veram reddere intendit, codicem siue librum rationum, vbi contineantur accepta & data, introitus & exitus, coram ratiocinatores exhibere debet, c. 10. n. 1.

Administratori dicenti se librum rationum non confecisse, an fides adhiberi debeat, c. 10. n. 2.

Administrator pro reddendis rationibus duplici remedio conuenitur, & an libellus generalis, in quo petitur, vt reddat rationes, sustineatur, c. 4. n. 17.

Administratori, an sit credendum, quando confitetur se librum rationis fecisse, atramen illud perdidisse, an vero iuramentum in litem aduersus eum deferri valeat, c. 10. n. 3.

Administratori si promisit dominus, quod simplici eius dicto fidem adhibebit, an ex hoc videatur liberatus à necessitate conficiendi librum rationum, & illius exhibitio, c. 10. n. 7.

Administrator qui in reddendo rationes fuit contumax, & ob id carcerem detrusus, an antequam relaxetur à carcere, teneatur reficere parti aduersæ expensas factas ratione defectum, in quibus iam fuit cõdeminatus, c. 10. n. 23.

Administrator non tenetur exhibere librum rationis extra locum administrati negotij, c. 10. n. 24.

Administratores omnia singulariter, explicite, & particulariter in libro rationis scribere debent, c. 10. n. 39.

Administrator an teneatur probare, quod parcelle in libro rationis conscriptæ veræ sint, c. 10. n. 59.

Administratores qui ante redditam rationem in Regnum Portugaliæ se fugiendo contulerunt, an ab illo extrahi possint & quid hoc casu fieri debeat, c. 4. n. 11.

Administrator si trafieuit cum pecunia sui domini, an dominus possit petere, vt lucrum sibi restituatur, an vero ad maiores vsuras illius pecuniæ dumtaxat teneatur, capit. 4. num. 37.

Administratores ad emendum constituti tenentur,

I N D E X.

- nentur emere pro suis principalibus, cap. 14. n. 38.
- Administrator quilibet fructuum per negligentiam suam non perceptorum onerari debet. c. 16. n. 1.
- Administratores qui bona suorum dominorum licitare & vendere debent, ad euitandam omnem calumniam prius illa æstimare facere debent, c. 16. n. 7.
- Administrator si exhibet in rationibus instrumenta locationum aliquorum annorum non vniformia, & aliorum annorum non producat, qualiter debeat onerari administrator pro fructibus illorum annorum, de quibus arrendamenta non producuntur, c. 16. n. 40.
- Administrator ad restitutionem tritici, vini, aut olei condemnatus de æstimatione quã ti plurimi a die more condemnãdus venit. c. 17. n. 7.
- ✕ Administratori culpa est adscribenda, si triticum absque domini mandato, vel permisso, non instante præcisa necessitate distraxit, ante tempus ex consuetudine prudentis patrisfamilias destinatum, veluti ante mensẽ Maij, vel hordeum ante mensẽ Martij, etiam si ex pretio fundum pro domino emerit. c. 17. n. 8.
- Administrator non debet onerari de æstimatione quanti plurimi, si non misit triticum, vel hordeum domini sui ad mercata extra urbem, vbi cartiori pretio eo tempore vendebatur, c. 17. n. 25.
- Administrator si domum domini sui non fulxit, vel vineas non coluit, de damno ex simili negligentia contingenti & obuiente oneratur. cap. 17. n. 28.
- Administrator positi, vel horrei publici, vel minoris, seu alterius domini, si sartatecta nõ habuit, & ob id aquis, vel stilicidijs frumentum fuit putrefactum, de tali damno oneratur, cap. 19. n. 2.
- Administrator qui ædificia domini sui ruinã minantia non reparauit, & ob id fuerunt colapsa, de damno hoc poterit onerari, c. 19. n. 3.
- Administratio bonorum alicuius iamdiu absentis qualiter propinquantioribus sit discernenda. cap. 6. n. 48. & 49.
- Administrator, conductor, vel vsufructuarius qui in locum arborum, vel vitium & ciparum deficcatarum alias non substituit, & plantauit, an de damno ex hac negligentia proprietario bonorum, vel domino resultanti onerari possit, c. 29. n. 11.
- Administrator negligens in sciendis pupil-
- li, vel domini debitoribus, si ipsi interim efficiantur non soluendo, an debito amisso ipsi administratori amissio sit adscribenda, cap. 19. n. 21.
- Administrator in dubio diligenter administrasse præsumitur, cap. 19. n. 23.
- Administrator tenetur præuenire quæ accideri possunt, nec ei dicere licet, non putaram. cap. 19. n. 3.
- Administrator si elegit sibi coadiutorem communi reputatione fidelem, & ille dolose administrauit, an de damno dolo, negligentia, vel delicto ab ipso commisso ipse administrator onerari valeat, c. 19. n. 54. & 55.
- ✕ Administrator qui tempore susceptæ administrationis iurauit accepta restituere, an compensationem obijcere valeat, cap. 21. num. 8.
- Administrator qui librum rationum, vel inuentarium non exhibet in rationibus, iuramento in litem ob id partæ aduersæ delicto, an pro eo, quod in litem iurauerit, statim executari valeat. cap. 21. n. 26.
- ✕ Administrator cum libera an possit non solum ciuilitè, verum & naturaliter debita soluere, cap. 23. n. 3.
- Administrator cui libera & generalis administratio concessa est, quibus casibus bonã fidem in soluendo agnoscere possit, cap. 23. n. 6.
- Administrator bonorum fiscalium neque vnũ nummum ex suo capite & æquilibrio soluere potest absque liberatione, c. 23. n. 7.
- Administrator & si generalem cum libera habeat illa generalis potestas restringi debet ad ea quæ iuris necessitatem habent, cap. 23. n. 8.
- Administrator cui libera an soluere possit debita domini de quibus ex dicto vnus testis dumtaxat constat. c. 23. n. 11.
- Administrator an possit agnoscere bonam fidem soluendo censum siue annum redditum, quod ab antecessore, vel domino reperit fuisse solutum, c. 23. n. 28.
- Administrator qui pro se exonerando exhibet instrumentum debiti sui domini cancellatum, an à totidem pecunia sit exonerandus. c. 3. n. 30.
- Administrator cum libera à lege licet per solam suam confessionem de recepto non possit a domino suo præiudicare, secus tamen erit, si habeat liberam ab homine, cap. 23. num. 43.
- Administrator an donare possit exercendo liberalitatẽ de bonis sui principalis. c. 24. n. 1.
- Administratori cui libera an possit remittere

I N D E X.

- debitum liquidum domini sui, c. 24. n. 15.
- A**dministratori licet remittere debitum domini, debitore extrema egestate laborante, c. 24. n. 10.
- A**dministratores qui ex bonis domini donationem remuneratorem fecerit, debet exprimere in specie quibus de causis motus id fecerit, c. 24. n. 30.
- A**dministratores, alguacelli, & executores vendentes bona, an possint dare promissum, ut alliciant emptores ad emendum cariori pretio, c. 24. n. 38.
- A**dministratores rerum publicarum quo casu promissum conductoribus publicorum reddituum donare valeant, c. 24. n. 39.
- A**dministratores, qui pauper erat tempore susceptæ administrationis, & in fine diues reperitur, an ditatus præsumatur de bonis & pecunijs eius cuius bona administravit, c. 42. sub. n. 17. vers. quocirca.
- A**dministratores executatis pro reliquis vnius administrationis an possint opponere compensationem de alia quantitate sibi ex alia causa & statione a domino debita, cap. 36. num. 3.
- A**dministratores si duplicem quitationem producat, an ex eo vis reliqua soluisse sit præsumendum, c. 39. n. 25.
- A**dministratores condemnati ad reliquorum solutionem si intra annum reliqua restituat neutrique de mala administratione puniuntur, c. 42. n. 19.
- A**duocatus qualiter æstimationem quanti plurimi articulare debeat, c. 17. n. 23.
- Æ**stimatores a partibus electi quando ad æstimandum compelli possint. Æstimatoribus discordantibus coaceruandæ sunt summæ in quibus discordant, & facta diuisione in tot partibus quot sunt æstimatores, quod attingerit vnicuique æquali summæ erit versus valor rei æstimatæ, c. 23. n. 4.
- Æ**stimatio succedit loco rei, quando res non potest reperiri eiusdem bonitatis, qua reddi debet, c. 17. n. 5.
- Æ**stimatio rei non ultra crescit, quam vsque ad tempus quo res æstimata viuere præsumitur, c. 17. n. 12.
- Æ**stimatio tritici an post triennium incrementum recipiat, c. 17. n. 14.
- Æ**stimatio fructuum per tutorem consumptorum debet regulari secundum valorem temporis in quo fuerunt fructus consumpti, c. 17. n. 19.
- Æ**stimatio alicuius rei non ex eo rectè probatur, quod appareat quod aliquo die similes res pro tãto pretio fuerint venditæ, c. 17. n. 21.
- Æ**stimatio quantæ plurimi non consideratur, vbi debitor fuit interpellatus per procuratorem creditoris, non estentio procuratorio, siue mandato ad recuperandum, & quitandum debitorem, etiam si debitor nõ petierit vsibi ostenderetur mandatum, c. 17. n. 28. & 29.
- Æ**stimatio operarum alicuius arbitranda est inspectis & consideratis robore, ætate, industria, & alijs qualitibus eius cuius operæ æstimantur, c. 22. n. 14.
- Æ**conomus an ratione æconomatus salarium aliudve stipendium habere debeat, cap. 27. num. 50.
- A**ffectio in nummis non consideratur, comp. 9. num. 8.
- A**ffectio testatoris quando sit consideranda iuxta ordinem scripturæ in legatis in testamento relictis, comp. 10. n. 12.
- A**gendum nimis durè non est cum administratoribus in redditione rationum, c. 10. n. 57.
- A**ger si fructibus iam maturis venditus sit, an sint pro rata inter emptorem & venditorè diuidendi, quando nihil de fructibus dictum fuit, comp. 26. n. 2.
- A**ioræ sententia circa intellectum Authent. nouissimè. C. de administ. tut. mul. & atur, c. 13. n. 18.
- A**lexander cognomine Magnus qualiter conueuit mittere iudices in prouincias instructos, c. 26. n. 32. 7.
- A**limenta nunquam præsumuntur ex affectione vel charitate donata, nisi ex alijs coniecturis hoc appareat, c. 22. n. 19.
- A**limentatus quis præsumitur à domino domus in qua habitauit, vel hospitatus fuit, nisi si contrarium probetur, c. 22. n. 3.
- A**limenta an ex charitate fuerint alicui ministrata, ex coniecturis iudicantur, c. 22. n. 18.
- A**limenta modica a patre filio concessa ex affectu paterno concessa præsumuntur, secus vbi fuerunt magna, & filius habebat vade viuere posset, c. 22. n. 31.
- A**limenta concessa per tutorem, vel curatorem pupillo, vel his quibus minor ea donare de iure tenebatur in calculo sunt recipienda, c. 22. n. 41.
- A**limentarius si secundum eius qualitatem seruando possit alimenta sibi quærere, alimentator ab onere alimentandi liberatur, c. 22. num. 49.
- A**limenta pauperi decurioni, vel alij præstanda, an debeant in proprietate constitui, & assignari, c. 24. n. 37.
- A**limenta si impuberibus sint relictæ masculo vsque ad annum decimum octauum, feminæ vero

INDEX.

- vero usque ad quatuordecimum sunt præstanda, comput. 4. n. 3.
- Aliud pro alio invito creditore quando soluitur, c. 17. n. 1.
- Amisio operarum socij non considerantur neque computantur inter damna societatis, comput. 22. n. 11.
- Antinomia legum Partitarum circa computationem enormis læssionis declaratur, comput. 6. n. 5.
- Anni computatio varie apud antiquos & modernos fieri consuevit, comput. 21. n. 1.
- Annum dupliciter considerandum quo ad partitionem bonorum, comput. 21. n. 4.
- Annus naturaliter consideratus & computatus quibus constet diebus, & à quo die computari debeat, comput. 21. n. 5.
- Annus secundum casus contingentiam consideratus, qualiter computari debeat, comput. 21. n. 6.
- Anus respectu vindemiæ ab vna ad alteram vindemiam computatur, comput. 21. n. 7.
- Annus quo ad messium collectionem qualiter computetur, comput. 21. n. 28.
- Appellare non licet à sententia, qua administrator condemnatur, vt rationem suæ villificationis reddat, dummodo prius constituerit illum administrasse, c. 4. n. 5.
- Appellatio à præcepto de exequendo reliquatam ab vno calculatorum partium, & tertio vbi à iudice fuit confirmatum, si non interponatur intra tempus ad appellandum à iure constitutum, non suspendit executionem, c. 33. n. 14.
- Appochæ de recepto à calculatoribus Regijs, administratori concessa, an fisco præiudicet, c. 23. n. 40.
- Approbare videtur quis condemnationem sibi factam, quando petit terminum ad soluendum, c. 10. n. 28.
- Argentarios & densarios idem olim fuisse probatur, c. 11. n. 13.
- Argentiorum munus, quod sit, ostenditur, c. 11. n. 4.
- Argumentum de re ad personam quado sit validum, comput. 15. n. 9.
- Argumentum de venditione ad locationem, & è contra de locatione ad venditionem, an validum sit, c. 16. n. 3.
- Argumentatio hæc, quis tenetur facere inuentarium, ergo ob eius omissionem contra illum iuramentum in litem deferri potest, nõ semper procedit, c. 9. n. 26.
- Articuli qualiter sint formandi ad probationem lucri cessantis, c. 19. n. 26.
- Articuli dubiorum inter calculatores emergentium, qualiter & à quibus formari debeant, ad hoc vt super illis votum suum præstet tertius in casu discordiæ nominatus, c. 32. n. 15.
- Arbiter solam æquitatem præ oculis habere debet, c. 32. n. 8.
- Arbitratoris officium si quis non assumat inter litigatores qui litem suam eius arbitrio relinquerunt, an peccet mortaliter, c. 8. sub. n. 7.
- Assessor an possit seruire alio tempore, quando fuit impeditus propter infirmitatem, c. 27. n. 24.
- As regulariter in duodecim uncias diuiditur, comput. 11. n. 4.
- Attentata per iudices inferiores, vel decuriones, in his quæ bonam gubernationem respiciunt, non debet facile à supremis iudicibus reuocari, c. 31. sub. n. 25.
- Auditores si dicant in sententia ratiociniorum, quod reseruant in se nominationem tertij, vel calculatoris in defectum partis non nominatis, quid huiusmodi verba importent, c. 32. n. 10.
- Auus, vel auia pro reliquis tutele nepotis, an possit incarcerationi, c. 35. n. 6.
- Azonis & Accursij sententia refertur, circa computationem enormissimæ læssionis, comput. 6. n. 4.

B.

- B**ALDI & Socini sententia dubia, quantum tenent, quod super liquidatis iudex executor pronuciare debet, quantum sint reliqua ante quam reliquatam exequatur, c. 33. n. 3.
- Baldi sententia interpretatur, in auth. sacramenta puberum, n. 14. C. si aduersus venditionem, c. 40. n. 14.
- Benauentanorum Comitum magnitudo & excellentia, ex communi Hispaniæ loquendi consuetudine demonstratur, c. 28. n. 21.
- Beneficiatus an decimas illius temporis quo à suo beneficio fuit absens iure percipiat, c. 28. num. 12.
- Beneficia ecclesiastica non debent conferri ei qui cum administrasset bona Regis, vel priuati, nondum administrationis rationem reddidit, c. 4. n. 2.
- Beneficiato vagante, qualiter eius beneficio de administratore sit prouidendum, c. 6. sub. num. 53.
- Blanditiæ & obsecrationes dominorum erga subditos, in star oppressionis habentur, c. 7. n. 4.
- Bobadilla in sua Politica aggregauit. 131. casus in quibus clerici coram secularibus iudicibus possunt conueniri, c. 7. n. 30.
- Boni trituranti non debet os ligari, c. 30. sub. num. 22.

INDEX.

- Bona hospitalis non dotalia, sed aliunde quaesita, si vendantur & incantentur, arbitrio iudicis sunt praeconzanda. c. 16. n. 12.**
- Bona fides adesse non praesumitur in venditione, vel locatione, in qua forma & solemnitas iuris non fuit seruata. c. 16. n. 25.**
- Bona immobilia administrata, an statim finita administratione a domino intrari & occupari valeant, etiam si nondum constet an dominus in aliquo sit reliquatus ratione administrationis. c. 4. n. 25.**
- Bona immobilia in diuersis locis existentia, debent iudicari secundum consuetudines loci vbi dominus commoratur. c. 29. n. 22.**
- Bona curatoris ad litem, an minori sint tacite hypothecata pro mala litis administratione, & procuracione. c. 39. n. 3.**
- Bona curatoris prodigi, furiosi, surdi, vel mentecapti, an tacite sint pro reliquis administrationis hypothecata. c. 36. n. 4.**
- Bona ad administratoris, maioris absentis, an tacite sint hypothecata absentis cuius bona sunt administrata, pro reliquis administrationis, & quid de curatore bonorum capti ab hostibus. c. 86. n. 5.**
- Bona dotalia vxoris etiam si tacite sint hypothecata pro mala primipilli administratione a marito facta, non tamen locum habet hypotheca in bonis paraphernalibus. c. 39. n. 11.**
- Bona mariti quando censeantur hypothecata vxori, pro mala bonorum dotalium vel paraphernalium administratione, c. 39. n. 12.**
- Bona administratoris Ecclesiae, an tacite pro mala administratione rerum Ecclesiae censeantur hypothecata, c. 39. n. 13.**
- Bona administratoris hospitalis, an tacite censeantur hypothecata pro mala administratione, c. 39. n. 14.**
- Bona per Praelatum quaesita durante praelatura, tam ex bonis patrimonialibus quam ex acquisitis intuitu Ecclesiae acquisita censeantur. Comput. 9. n. 4.**
- Bona fidei possessor qui meliorationes in re aliena fecit, lucratur irrevocabiliter fructus ipsarum meliorationum, Compu. 3. n. 3.**
- Bona fidei possessor respectu fructuum quos non facit suos, & restituere tenetur, similis est mala fidei possessori, c. 13. n. 6.**
- Bona debitoris si addita sint creditori pro debito vini, frumeti, olei, vel similis speciei, & creditor ex illis bonis vinum, frumentum, aut oleum collegit, an ipso iure facta censeatur compensatio de specie ad speciem, comput. 14. n. 20.**
- Bona immobilia minorum quae aliqua ex causa necessaria venduntur, quinto te impore debeant subhastari, c. 6. n. 17.**
- Bona illius qui iam diu absens est, debent dari propinquieribus in administratione, sub fideiussoribus, c. 6. n. 48. & 49.**
- Bona capta ab hostibus si administratori tradita sint, an talis administratoris bona pro dānis mala administrationis sint tacite hypothecata, c. 39. n. 5.**
- C.**
- CALCULATOR a parte, vel a iudice, in partis contumaciam nominatus an acceptare officium calculandi compellatur, c. 8. num. 3.**
- Calculatores qui a Republica ipsa non sunt deputati, minime ad calculandum adstringi possunt, c. 8. n. 5.**
- Calculatores qui steterunt in mora calculandi, an teneantur parti laesae ad interesse quod ex tali mora resultauit, c. 8. n. 6.**
- Calculatores si detrectent dispungere rationes quas distraendas assumpserat, quibus remedijs a iudice sint compellendi, cap. 8. num. 10.**
- Calculatores post dispunctas rationes, vota sua reddere & coram iudice produce reculant, possunt in carcerari donec illa coram iudice producant, c. 8. n. 11.**
- Calculatores si ob non dispunctas rationes carceri sint mancipati, & adhuc pertinaciter illas distrahere nolint, possunt illis interdicti alimenta, donec officium quod assumpserunt, adimpleant, c. 8. n. 12.**
- Calculatores antequam rationes dispungere incipiant, quid iurare debeant, c. 8. n. 21.**
- Calculatores inter priuatos ad dispungendum rationes electi, an iurare debeant antequam ratiocinare incipiant, quod fideliter rationes dispungent, c. 8. n. 22.**
- Calculatas fuisse rationes, & tot reliqua stetit, an testibus probari possit, cap. 42. sub num. 19.**
- Calculatores a iudice vel partibus nominati, an aliquam causae cognitionem habeant, c. 8. n. 24.**
- Calculatores non secus ac arbitri reputantur, c. 8. n. 27.**
- Calculatores ex legis Regiae dispositione non possunt de articulis in iure consistentibus aliquid arbitrari, sed dumtaxat licentiam habent mathematicae calculandi, & rationes iudici praesentandi, c. 8. n. 25. & 26.**
- Calculatores si iuxta iuris dispositionem condemnauerint tutorem vel alium similem administratorem in vsuris, vel legitimo interesse pecuniae pupillaris, quae non fuit collocata,**

I N D E X.

- cata, vel fuit in proprios vsus conuerfa, an eorum votum debeat per iudicem confirmari etiam si lege resistente factum sit, c. 8. num. 29.
- Calculatores à iudice vel partibus nominati,** an à parte, quæ illos non nominauit, recufari valeant, c. 8. n. 13.
- Calculatores à partibus nominati,** an si inter fe dissentiant, possint tertium alium calculatorum nominare, c. 32. n. 3.
- Calculator qui dolo se animi sui votum redde re detrectauit,** parti læssa ex hoc ad interese obligatur, c. 31. n. 18.
- Calculator (in contumaciam partis non nominantis) à iudice electus si conformis sit cum alterius partis calculatore, & vtriusque votum à iudice sit confirmatum,** an executioni mandetur semota appellatione illius qui nominare calculatorem detrectauit, cap. 33. num. 32.
- Calculatoris tertij à iudice nominati si cum voto alterius ex calculatoribus partium eëcor det,** an secuta iudicis approbatione, semota appellatione executioni mandetur, c. 33. num. 7.
- Calculatores regij patrimonij si in rationibus dissentiant,** qui hoc casu fieri debeat, cap. 33. num. 11.
- Calculator communis dicitur,** qui ab vtraque simul parte fuit electus, & nominatus, c. 33. num. 17.
- Calculatio erronea (docto de errore) executioni mandari non debet,** c. 38. n. 2.
- Calculus à iudice nondum approbatus,** non constituit quem debitorem, cap. 31. sub num. 9.
- Calculus errore factus habet implicitam quãdam falsitatis & doli speciem,** c. 38. n. 5.
- Calculatores ex dispositione iuris regij,** non possunt se intromittere circa parcelas in iure consistentes accommodandas, c. 38. n. 6.
- Calculatio facta contra iuris dispositionem,** etiam si à iudice fuerit approbata & confirmata habetur ac si facta, vel confirmata nõ fuisset, c. 38. n. 7.
- Calculi error quousque retractari valeat,** c. 41. num. 15.
- Campforibus & bancharijs,** non scribentibus libros suarum rationum, iuxta formam contentã in lege Regni pœna mille ducatorum imponitur, c. 11. n. 20.
- Campfor vel mercator,** si transmisit litteram de receptis ad alium correspondentem, sub huiusmodi verbis compositam. Dabis Titio mille pro eadem summa, & quantitate à me de manu Sempronij pro illo recepta, an da to quod dicta parcella de mille à Sëpronio receptis, non reperitur scripta in libro illius remittentis, littera dicta probet contra talem Titium in fauorem Sempronij rationem reddentis, c. 12. n. 64.
- Canonico iure si quid decifum non fit,** ad decisiones iuris ciuilibus in simili casu loquentes recurritur, c. 29. n. 12.
- Capitulum sede vacante administrans negotia Episcopatus,** rationem reddere tenetur, c. 3. n. 9.
- Capere quod non potest fideiussor,** vt fideiussor, an tanquam alius capere valeat, cap. 17. n. 3.
- Capitula computationis non ex eo solum connexa dicuntur,** quod sub vno generali iure possint comprehendi, sed quando non potest bene vnus ratio sine alio discerni, c. 12. n. 22.
- Capitale semper saluum in societate presumetur,** nisi damnum secutum, vel amiffio probetur, c. 21. n. 7.
- Capræ quo tēpore sobolis procreationi sine aptæ, quòve tēpore inutiles efficiantur,** c. 18. num. 18.
- Captura de pluribus piratis, vel ribaldis siue latronibus & grassatoribus quibus expensis fieri debeat,** c. 25. n. 21.
- Cassatio partis inducit confirmationē in reliquo,** c. 32. n. 30.
- Castellanus aureus cuius olim & hodie sit valoris,** c. 27. n. 14. & comput. 25. n. 17.
- Castellani moropetini aurei valor, & solidi antiqui de quo in legibus Iustiniãni,** idē prorsus, comput. 25. n. 3.
- Castellanus de quo in legibus Partitarum computari debet ad rationem quingentorum moropetinorum quibus hac tempestate utimur,** comput. 25. n. 10.
- Castrensis, vel quasi castrensis peculij fructus,** an à curatore decimari valeant, c. 29. n. 14.
- Casus omnis relinquitur sub dispositione iuris communis,** c. 28. n. 6 & 36. n. 7.
- Casus qui non reperitur expresse permissus, subiacet regulę prohibitiuz,** cap. 6. n. 32. & 31. n. 19.
- Casum fortuitum non rectè quis probat per suum iuramentum,** qui ex contractu tenetur, c. 27. n. 14.
- Casus impediens ab initio, si ex postfacto superueniat, tollit iam factum,** compu. 16. sub num. 5.
- Casus duo si à lege equiparentur, lex noua circa vnum ex illis disponens, an ad alterum suam dispositionem extendat,** c. 33. n. 9.
- Catalupi sententiã in tractatu de arbitris de-**

INDEX.

- claratur, cap. 31. num. 19.
- Causam expensam non habere scriptam in libro rationum, vel talem adhibere quæ intelligi & dispungi nequeat, à pari procedunt, c. 10. num. 51.
- Causam dixit Bald. aptam, potentem, vel coherentem esse oportere, c. 10. n. 52.
- Causæ quando sunt diuersæ, variatio non improbat, c. 12. n. 8.
- Causa quælibet iusta & honesta iustificat donationem promissi (vulgo *prometido*) ab administratore de bonis domini cõcessi, c. 24. num. 40.
- Causa liquidationis habetur, vt incidens in executione sententiæ, & assumit naturam causæ principalis, c. 33. n. 24.
- Cautela ad hoc, vt administrator pro ratione reddenda conuentus euitet solutionem interesse à die interpellationis, c. 4. sub n. 21.
- Cautela pro administratore qui prædijs subhastatis non inuenit conductores, cap. 16. num. 42.
- Cautela quæ adhiberi possit, vt semel dispositis seu calculatis rationibus administrator circa illas nequeat amplius molestari, c. 41. num. 2.
- Census ad vitam vnius, vel duorum qualiter hodie in Hispania computentur, comput. 2. num. 7.
- Cæsari, à Marco Antonio, fuit obiectum in prætensione Romani Imperij, quod auum argentarium habuisset, c. 11. n. 2.
- Cessione tutori, vel curatori de debito facta cõtra minorem, an possit in rationibus tutelæ, vel curæ compensare cum alia simili quantitate à se debita, c. 23. n. 59.
- Citatio an fieri debeat pro rationibus dispendendis positi administratori, c. 31. sub n. 21.
- Citatio non solum in actibus iudicialibus verum & in extraiudicialibus aliquando necessario requiritur, c. 34. n. 21.
- Ciues qui mutuauit pecuniam Regi pro Regni necessitate, an licite possit petere, vel recipere interesse pro eo, c. 25. n. 30.
- Ciuitatis decuriones, an onerari possint de danno tritici in publica camera, seu annona corrupti, eo quod illud non diuiserunt inter vicinos populi ad renouandum ex futura proxima fructuum collectione, c. 17. n. 33.
- Ciuitas si habeat syndicum, siue generalem procuratorem de publico salariatum, isque alibi extra urbem proficiscatur pro peragendis Reipublice negotijs, an aliud extraordinarium salarium habere debeat, c. 27. n. 28.
- Clausula cum libera & generali administratione in mandato ad recuperandum apposi-
- ta, quid importet, c. 19. n. 33.
- Clausula cum libera & generali administratione omnem domini potestatem in procuratorem aliquando transferit, c. 19. n. 34.
- Clausula cum libera, &c. non extenditur ad ea quæ sunt domino nimis perudicialia, c. 19. num. 36.
- Clausula: concedo tibi potestatem administrandi mecum patrimonium, & quod in eius administratione possis facere quæ ego fecissem si præsens essem, quid importet, c. 19. sub num. 34.
- Clausula cum libera & generali administratione habet vim specialis mandati, c. 19. n. 37.
- Clausula cum libera & generali administratione in mandato procuratoris ad negotia iudicialia apposita, quid operetur aduersus mandantem, c. 19. n. 38.
- Clausulæ de consuetudine notariorum in contractibus appositæ in tantum contrahentibus nocent, in quantum apparuit contrahentes illis assensere voluisse, c. 28. n. 34.
- Clausula guarantee in contractu fideiussionis tutelæ, vel curæ apposita an operetur quod sententia super rationibus, & reliquis eum tutorem vel curatorem dispositis contra ipsum fideiussorem ad rationem non citatum, exequi possit, c. 34. n. 4.
- Clausula petitoris & ipsiuriam mihi ministerari, cuius sit effectus, quando apponitur in conclusione libelli, c. 38. n. 12.
- Clericus quia administrationem tutelæ, curæ, vel depositi, de manu iudicis secularis accepit, an coram eodem iudice seculari pro reddenda ratione eorundem administrationum conueniri valeat, c. 7. n. 8. & 9.
- Clericus qui non rectam & veram rationem reddit, an pro reliquis à iudice seculari (de cuius manu administrationem suscepit) possit executari in bonis, vel etiam personaliter, c. 7. n. 11.
- Clericus an deficiente iudice Ecclesiastico possit coram iudice seculari conueniri, c. 7. n. 31.
- Clericus qui aliquo pacto iudici seculari aduersus se iurisdictionem prorogauit, grauius est puniendus, c. 7. n. 16.
- Clerici minorum ordinum tutor vel curator, an decimam sibi conseruet de fructibus beneficij simplicibus ipsius minoris, c. 29. n. 8.
- Clericus obligatus secularibus ratiocinijs, potest capi & incarcerari à iudice Ecclesiastico pro reliquis ad requisitionem iudicis secularis & ad ipsum debet remitti, c. 7. n. 21.
- Clerici curator an de bonis eiusdem clerici possit dotem constituere eius sorori pauperi, c. 21. n. 57.

I N D E X.

- Clericus fori priuilegium non amittit, quando de consensu sui iudicis tutelam vel curam legitimam, vel miserabilis personæ de manu iudicis secularis acceptauit, c. 7. n. 24.
- Clericus qui tutelam datiuam, vel testamentariam acceptauit, cum legitimè posset illam deserere, fori priuilegium amittit respectu rationum ex tali tutela resultantium, cap. 7. n. 15.
- Clericus qui coram iudice seculari falsum deposuit, an & qualiter a tali iudice puniri valeat, c. 7. n. 28.
- Clerici an ratione rerum temporalium quæ possident, aliquammodo Regi subsint, cap. 7. num. 74.
- Clericus qui à suo Prælato fuit ter monitus, ne secularibus negotijs se immisceret, si deinde illis se implicauerit, non gaudet priuilegio fori, quoad secularia negotia, quæ ex postfacto tractauit, cap. 7. n. 36.
- Clericus peliparius sub Camarlengo potest conueniri, c. 7. n. 37.
- Clerici qui aduersus canonum statuta mercimonijs & trafficis secularibus se immiscerunt, quoad attinet ad talia negotia pro secularibus iudicantur, c. 7. n. 38.
- Clerici mercatores, qui conueniuntur coram iudice laico, non ut clerici, sed ut mercatores laici conueniuntur, c. 7. n. 39.
- Clerici vel nobiles quo casu teneantur contribuere pro salarijs iudicis perquisitoris & eius familiæ, quando ad instantiam populi fuit missus, c. 25. n. 35.
- Clericus qui trafficatur decimam venditionum gabellario regio soluere debet, c. 29. num. 10.
- Coadiutori Episcopi, vel alterius dignitatis, siue principis secularis, an decimam fructuum ex illius bonis a se collectorum sit in rationibus præstanda, c. 28. n. 26.
- Colonus si faciat colere uites vel arbores vineæ locatæ per inexpertos, an de damno dato teneatur, c. 19. n. 10.
- Confessio inuentarij bonorum minoris quantumcunque a patre sit tutori remissa, non extenditur ad bona, quæ sunt propria, vel de legitima filij, c. 9. n. 52.
- Confessio libi rationis est de substantia actus administratorij, c. 10. n. 13.
- Confessio procuratoris vel factoris facta de receptis a debitoribus domini, quando ipsi domino præiudicet, c. 23. n. 32.
- Confessio administratoris qua confitetur in certa quantitate fuisse reliquatam, an ei præiudicet, c. 31. n. 4.
- Confessio de recepto a tutore facta, de debitis minoris, quando minori præiudicet, cap. 23. n. 33.
- Confessio factoris, vel procuratoris ad recuperandum constituti, de receptis pecunijs pro domino uirtute mandati, etiamsi sit iuramento confirmata, domino non præiudicet, nisi de reali numeratione constiterit, c. 23. n. 38.
- Confessio tutoris vel curatoris de pecunijs minoris a debitoribus pupilli receptis, quando ipsi pupillo præiudicet, c. 23. n. 39.
- Confessio procuratoris, vel aduocati in iudicio facta, an eius alienato præiudicet, c. 23. num. 41.
- Confessio institoris an domino præiudicet, quando se aliquid ratione officij recepisse in libro rationum, vel epistola scripsit, cap. 23. n. 45.
- Confessio procuratoris non voluntaria, sed ex iudicis præcepto in iudicio facta an domino præiudicet, c. 23. n. 47.
- Confessi & conuicti damna coaceruantur, c. 51. n. 25.
- Commissa causa iudici delegato omnia ad eius expeditionem necessaria ex quadam iuris prouidentia concessa videntur, c. 32. n. 6.
- Comites sacrarum largitionum an testibus probare valeant, qualiter in locandis regalibus redditibus debitam subhastrationum solemnitatem adhibuerunt, c. 16. n. 43.
- Comites sacrarum largitionum nunquid promissum, vulgò, promouendo, in locationibus regalium reddituum propria auctoritate præstari possint pluri licitantibus, c. 24. num. 41.
- Comitum Benauentanorum magnitudo & excellentia ex communi hominum loquendi modo (inter alia) colligitur, c. 28. n. 21.
- Comparatus non est melior comparato, c. 35. num. 10.
- Communitas pascuorum ab antiquo tempore obseruata, si non constet quantum quisque partem quilibet in terminis seu pascuis ab initio habuerit qualiter fieri debeat computatio, ubi communitatis diuisio petitur, comp. 7. n. 1.
- Communio si non appareat quibus ex partibus facta fuerit ab initio, an pro æquis portionibus fieri debeat, ibi n. 5.
- Compensatio fit ipso iure in omnibus contractibus, ad impediendum cursum vsurarum, comp. 14. n. 2.
- Compensatio etiam si ab homine non sit appositata, fit ipso iure ut impediatur curus vsurarum, comp. 14. n. 3.
- Compensatio si iam ipso iure sit facta, & adhuc debi-

I N D E X.

debitor soluat, an quantitatē solutam cō-
dictione indebiti repetere valeat, comput.
14. n. 4.

Compensatio quando inducitur ex facto ho-
minis, potest fieri de specie ad quantitatem
comput. 14. n. 5.

Compensatio quæ sit ipso iure a lege, an ha-
beat locum de specie ad quantitatem, com-
put. 14. n. 6.

Compensatio non potest fieri inuito socio
de debito particulari ad debitum societatis,
c. 36. sub n. 6.

Compensationis exceptio in hoc ab alijs ex-
ceptionibus differt, quod reliquæ excep-
tiones non elidunt actionem, nisi in iudi-
cio proponantur, & rursus ab eo tempore
quo sententia lata fuit in fauorem oppo-
nentis, hæc verò compensationis exceptio,
vbi primum opposita sit etiam extra iudi-
cium, ipso facto extinguit debitum aduer-
sarij, comput. 14. n. 8.

Compensatione facta per protestationem ex-
tra iudicialiter factam, si adhuc debitū per
imprudētiā solvatur, habet locum solu-
ti repetitio, comput. 14. n. 11.

Compensationem seruitiorum cum alimen-
tis lex non admittit, vbi quis infantem ex-
positum amore Dei dumtaxat, & charitate
motus enutriuit, cap. 2. n. 16.

Compensatio quando extra iudicium oppo-
ni possit, comput. 14. n. 12.

Compensatio non efficitur ipso iure, quando
creditor colligit fructus ex bonis debitoris
sibi insolutum addictis, comput. 14. n. 14.

Compensatio est quædam imaginaria solutio.
comput. 14. n. 15.

Compensatio fructuum eorum annorum de
quibus administrator locationum instru-
menta non exhibet, qualiter fieri debeat, si
aliquorum annorum arrendamenta exhi-
beantur, c. 16. n. 34.

Computatio pro deductione tertij & quinti
qualiter sit faciēda, vbi filius primi matri-
monij, qui alteri fratri eiusdem matrimonij
prædefuncto successit, disposuit de tertio,
legando illud alicui extraneo, si pater ad se-
cunda vota migravit, & an ad illius tertij de-
ductionem debeat æstimari proprietates bo-
norum filij seu fratris prædefuncti, comp.
1. num. 20.

Computatio l. hæreditatum. ff. ad legem Fal-
cidiam, an fieri debeat, vbi ille qui arras spō-
sæ promissit, tempore promissionis bona ma-
ioratus dumtaxat habebat, comp. 2. n. 1.

Computatio l. hæreditatum. ff. ad legem Fal-
cidiam, an in omnibus actibus hominū, in

quibus de computando aliquid ad vitā agi-
tur, locum sibi vendiceret, comp. 2. n. 2.

Computatio l. hæreditatum. ff. ad legem Fal-
cidiam, quando locum sibi vendiceret in ca-
su de quo loquitur dumtaxat, comp. 2. n. 3.

Computatio l. hæreditatum. ff. ad legem Fal-
cidiam, an arbitrio iudicis in alijs actibus ho-
minum fieri valeat, comp. 2. n. 4.

Computatio pro inuestigando quantum spō-
sus potuerit pro arras sponsæ constituere,
quando constituens habet bona maioratus
vel fideicommissi dumtaxat, qualiter sit
faciēda, comp. 2. n. 5.

Computatio pro deductione iocaliū ab spō-
so sponsæ donatarum qualiter fieri debeat
vbi sponsus solam bona maioratus habe-
bat, comp. 2. n. 6.

Computatio annui redditus ad vitam iure cō-
muni inspecto qualiter fieri debeat, comp.
2. num. 8.

Computatio aliorum qualiter fieri de-
beat, vbi alimenta alicui impuberi mascu-
lo aut feminae in proprietate sunt consti-
tuenda vsque ad pubertatem, comp. 4. n. 1.

Computatio fructuum dotis ad collationem
per sororem adductæ, qualiter fiat, & à quo
tempore ratio fructuum haberi debeat, cō-
put. 5. n. 1.

Computatio in diuisione pascuorum facien-
da, an sit iudici arbitraria, vbi non constat
quantum quisque in communiōe immi-
serit, comp. 7. n. 6.

Computatio qualiter sit faciēda, vbi agitur
de restituendis dotibus primæ scilicet & se-
cundæ vxoris, si in primo matrimonio nihil
reperitur lucratum, in secundo verò reperi-
tur lucrum, comput. 8. n. 2.

Computatio Aioræ circa traditionem & ad-
iudicationem dotium primæ & secundæ v-
xoris plus laboriosa quàm utilis, cōp. 8. n. 3.

Computatio inter legatarios qualiter sit fa-
ciēda, quando testator modum in legan-
do excessit, ita vt legata vires sui patrimonij
excesserint, comp. 10. n. 15.

Computatio fructuum cum meliorationibus,
vbi quis condemnatur ad restitutionem
fundi à se meliorati, solutis sibi prius me-
lioramentis, qualiter sit faciēda, comp. 13.
num. 1.

Computatio fructuum à creditore collecto-
rum de bonis debitoris sibi in causam iudi-
cati addictis, eidem debitori restituendis,
qualiter fieri debeat cum interesse pecuniæ
debitæ, comp. 14. num. 1.

Computatio fructuum pendentium in fundo do-
tali tempore contractus matrimonij seu tradi-
tionis

INDEX.

- tionis dotis qualiter eo soluto fieri debeat, comput. 19. n. 9.
- Computatio fructuum ultimi anni quo possessor maioratus decessit, qualiter sit facienda inter successorem in maioratu, & hæredes defuncti, comput. 20. n. 1.
- Computatio graduum olim in magna fuit controuersia inter iuris utriusque interpretes, comput. 23. n. 1.
- Computatio si fiat quoad successiones, qualiter fieri debeat, comput. 23. n. 3.
- Computatio ad cognoscendum affinitatis, vel consanguinitatis gradum qualiter sit facienda, comput. 23. n. 2.
- Computatio graduum quoad retractum, & cæteros contractus qualiter fieri debeat, comput. 23. n. 4.
- Computatio graduum si facienda sit quoad contractus, & alios humanos actus extra matrimonium debet fieri secundum ius civile, comput. 23. n. 5.
- Computatio qualiter sit facienda, quando ex aliquibus varijs seu disparibus speciebus aliqua præstari debent, nec de maioribus, nec de minoribus, sed dumtaxat de mediocribus, comput. 25. n. 1.
- Computatio anni qualiter sit facienda ubi fructus pro rata anni sunt diuidendi, vel biennij, aut triennij, comput. 26. n. 9.
- Concilium ciuitatis si aliquam iniustam liberationem præstitit de bonis communibus, an pro rata damnum debeat distribui & restitui per iudicem & decuriones, cap. 23. num. 29.
- Conclusio l. 1. C. de pignor. actio, qualiter sit intelligenda, comput. 14. n. 17.
- Condemnatus ad reddendum administrationis rationem an interim quod illam reddit & dispungit compelli possit, vt fideiussorem de iudicio sistendo, & iudicato soluendo præstet, cap. 4. n. 9.
- Condemnatus ad restitutionem tritici in genere, non expressa tritici bonitate, an satisfecisse creditori dicatur soluendo in tritico quantumcumque vilissimo, cap. 17. n. 6.
- Condemnatus ad fructus siue prouentus alicuius equi, vel asini admittarij (quod de si miente dicimus) quid ratione fructuum restituere quolibet anno teneatur, c. 18. n. 17.
- Condemnatus ad restitutionem ouium cum partibus & postpartibus, an satisfecisse & paruisse sententiæ dicatur si oues cum primis foetibus restituerit, c. 18. n. 22.
- Condemnati ad tiremes quibus expensis ad regias carceres mitti debeant, c. 26. n. 18.
- Condemnatus ad reddendum rationem, virtualiter censetur condemnatus ad reliquorum restitutionem, cap. 31. n. 12.
- Condemnatus ad restitutionem fructuum qui liquidabuntur, an liquidatione facta ex instrumentis locationum, vel testium depositione, quantitas sic liquidata exequi possit, appellatione non obstante, c. 33. n. 20.
- Condemnatus ad solutionem eius quod liquidabitur, an liquidatione legitime facta executiue pro reliquis possit conueniri, c. 33. n. 22.
- Condemnatus ad restitutionem rei quæ meliorauerat, & fructibus ex ea perceptis, qualiter possit fructus cum meliorationibus cõpensare, c. 16. n. 33.
- Conditio si in specifica forma non sit adimpleta actus redditur nullus, cap. 31. n. 12.
- Conductor fructuum alicuius commendæ an etiam spiritualia emolumenta sibi percipiat, c. 19. n. 19.
- Coniux si lucris societatis maritalis renuntiavit, cessat societatis ratio, comp. 19. n. 9.
- Coniectura omnis crescit contra fallitos & decoctos, c. 20. n. 11.
- Coniux superstes, dum in viduitate permanet, censetur esse sub præcedenti matrimonio, cap. 6. n. 64.
- Commoda & damna hæreditati superuenientia an hæredi adscribi debeant, c. 9. n. 80.
- Commoda illi sequi debent, quem sequuntur incommoda, comput. 20. n. 14.
- Commodum nullius ex proprio dolo percipere debet, c. 17. n. 9.
- Communis error in delictis excusat a pœna, c. 19. n. 47.
- Connexum quid dicatur, c. 13. n. 17.
- Connexum & cohærens vniç administrationi illud dicitur, sine quo administratio bene perferri non potest, siue antecedit, siue sequatur, c. 13. n. 20.
- Connexorum idem est iudicium, neque potest quid fieri de vno, quin fiat de alio, cap. 13. n. 8.
- Consanguineorum rationes non exigunt tam exactam parceliarum probationem, prout aliorum, sed sufficit coniecturalis & præsumptiua probatio, c. 25. n. 6.
- Consequens qui vult, necessario debet velle antecedens, c. 31. n. 7.
- Consequentia hæc an valeat: quid peruenit ad manus Sempronij administratoris, ergo finita administratione executiue pro illo potest conueniri, c. 21. n. 22.
- Conscientia impellit homines ad soluendum quod debent, c. 23. n. 14.
- Consequentia hæc an procedat: quis tenetur conficere inuentarium, ergo propter eius omis-

INDEX.

- omissionem, contra illum iuramentum in
litrem deferri potest c. 9. n. 26.
- Consuetudinis intuitu factum, iure factum cē-
setur, c. 9. n. 41.
- Consuetudine si sit introductum, vt inueni-
arium à tutoribus, vel hæredibus non fiat, an
p̄ texta talis consuetudinis ab eius confe-
ctatione liberentur, c. 9. n. 43.
- Consuetudine an introduci possit, quod ratio-
nes scilicet redditæ iterum non reuideantur,
c. 42. n. 2.
- Consuetudinem qui seruat, an peccet, cap. 9.
num. 44.
- Consuetum aliquem fuisse negotiari eum sua
pecunia, an sufficiat, vt debiti solutione re-
tardata, interesse lucri cessantis illi debeat-
ur, c. 15. n. 4.
- Consuetudo, vsus & stylus consuetus, in lo-
cationibus ab administratoribus factis ser-
uatus non sit, & contractus annullatur, &
tam conductor quam locator ad damna,
& interesse domino teneatur, capit. 16.
num. 23.
- Consuetudo si vigeat in aliquo loco, vt sportu-
laræ vel salaria assessorum vel iudicum ab ip-
sismet partibus soluantur, iure ab illis exigi
potest, c. 27. n. 6.
- Consuetudo Episcoporum semper est atten-
denda, circa fructuum diuisionem inter p̄-
decessoris hæredes, & successorem, cap. 20.
num. 24.
- Contractus & distractus an sint eiusdem natu-
ræ, c. 14. n. 42.
- Contractus alioqui nullus ab initio an partiū
consensu ex post facto corroborari valeat,
c. 31. sub n. 5.
- Contrahens cum aliquo, prius eius conditio-
nem & famam inquirere debet, c. 9. n. 43.
- Contractus partium conventionem legem acci-
piunt, comp. 1. n. 12.
- Conuentio de stanlo simplici dicto alicuius
intelligitur dūmodo dolus absit, c. 10. n. 16.
- Conuentus pro reddenda ratione, non dici-
tur in mora etiam si non protestetur soluere
velle aliud in quo fuerit reliquatus, c. 21.
num. 13.
- Creditor qui bona sui debitoris ex causa iudi-
cati possedit quo casu rationem de fructi-
bus à se collectis debitori reddere teneatur,
c. 3. n. 12.
- Creditor qui pecuniam amico mutauit, do-
mo sub pignore relicta, si talem domum ha-
bitauit, an pensionem consuetam excom-
putare debeat tempore solutionis mutui, c.
16. n. 49.
- Creditor repetitur cōputare in sortem fructus
ex re pignorata perceptos, c. 16. n. 54.
- Creditor qui rem pignori accepit, an de dam-
no ex suo dolo vel negligentia circa rem
pignoratam contingenti teneatur, cap. 19.
num. 4.
- Creditor possidens bona debitoris ex causa
iudicati, an ad damna in talibus bonis con-
tingentia debeat condemnari, vbi oblato si-
bi debito à debitoribus bona restituere condē-
natur, c. 19. n. 5.
- Creditor si probet mutuum frumenti vel alte-
rius quantitatis, & non prober quantum sit
frumentum mutuum, an circa quantitatem
mutuam stari debeat iuramento ipsius mu-
tuantis, c. 22. n. 8.
- Credulitas & quælibet alia colorata causa ex-
cusat à pœna ordinaria, c. 26. n. 7.
- Creditor de decem ex causa societatis, an com-
pelli possit illa compensare in rationibus
eiusdem societatis, cum alijs decem à se (ex
alia causa) societati debetis, c. 36. n. 4.
- Creditor si p̄sente fideiussore sui debitoris
declarauerit, aliquid sibi de debito fuisse so-
lutum, & fideiussor confessionem accepta-
uerit talem confessionem an debitor prin-
cipali postea in maiori quantitate se debito-
rem esse consistente, tali fideiussori p̄iudi-
cet, c. 41. n. 41.
- Creditor an particulares solutiones accipere
compelli possit, c. 4. n. 5.
- Creditor centualis an si aliquid à debitoribus re-
cepit pro redimenda aliqua ex hypothecis,
illud in calculo recipere debeat tempore re-
demptionis census, comp. 15. n. 1.
- Creditor si ratione pecuniæ mutuatae notabi-
lem subiit laborem vel damnum & dispen-
dium, an fructus quos ex re pignorata per-
cepit, in sortem computare compellatur,
comput. 15. n. 6.
- Creditor cui aliqua pecunia p̄standa erat,
debitore in mora existente, probato quod
pecunias suas creditor cambio collocare so-
lebat, an onerari debeat de interesse illius
pecuniæ retardatæ, quod curreit in feria
communiter durante tempore feræ, c. 15.
num. 25.
- Creditor qui accepit aliquos fructus ex bo-
nis debitoris, quæ possidet ex causa iudica-
ti pro annuis redditibus non solutis, quod
superest teneatur à die collectionis vel ven-
ditionis in sortem principalem computare,
ita vt pro rata eius, quod apud ipsum super-
ent, accipiat deinde in redditibus, comp. 14.
num. 4.
- Croni opinio in l. frater à fratre, n. 124. declara-
tur, c. 22. n. 4.

INDEX.

Culpa quando dolo æquiparetur, c. 5. n. 16.
Culpa patris ad hoc vt ab administratione bonorum filij remoueat, qualis esse debeat.
Curator subrogari debet in locum tutoris re- legati, vel banniti, c. 6. n. 16.
Curator si suo minori ante vigesimum annum vltro rationes reddiderit & reliqua illi soluat, non prius venia ætatis impetrata, omnibus oneribus & periculis curatoris adhuc obnoxius manet, c. 6. n. 19.
Curatorem accipere vel non accipere, in mera minorum facultate consistit, c. 6. n. 33.
Curatoris officium ante vigesimum quintum minoris annum non desinit, c. 6. n. 42.
Curator, ad hoc vt bonis absentis præstari valeat per iudicem, oportet quod absens ab esse cœperit non relicto curatore, procuratore, vel alio administratore, c. 6. n. 50.
Cura bonorum filij si penes matrem sit, non potest sine causa ab ea reuocari, c. 6. n. 52.
Curator furiosi habentis dilucida intervalla, an etiam temporis quo furor cessat, vel intermittit, decimam habere debeat, cap. 28. num. 11.
Curatori ad litem, siue defensori bonis dato, an decima fructuum præstanda sit, c. 28. n. 13. & 14.
Curator ventri datus, an decimam fructuum eius qui in vtero est habere debeat, cap. 28. num. 15.
Curatori dato bonis absentis, an decima debeatur, quando iudex talem curatorem bonis absentis præstauit, c. 28. n. 29.
Curatores bonorum absentium an tutoribus vel curatoribus æquiparentur, c. 28. n. 30.
Curatores bonorum absentium, an à quarta tutela excusari valeant, c. 28. n. 31.
Curatores absentium bonis constituti, an decimam habere debeant fructuum bonorum absentis, c. 28. n. 32.
Curatores bonorum absentium quibus curis, & sollicitudinibus anxientur, 28. n. 33.
Curatori mulieris luxuriosæ, an decima fructuum sit præstanda.
Curatori certæ rei dato, an decima fructuum illius rei sit præstanda, c. 28. n. 41.
Curator clerici non presbyteri an decimam fructuum beneficiorum, vel quotidianarum distributionum habere debeat, c. 29. n. 15.
Cura ratio (in Cantabria vulgò *Viccaya*) statim post decimum octauum minoris annu exigi potest, c. 6. sub n. 25.
Custodes carcerati, vel delinquentis in Ecclesiam reclusi, ex quibus bonis salaria percipiant, c. 25. n. 20.

Custodes apposti per iudicem ad custodiendum malefactorem in carcerati, ex quibus bonis salaria percipiant, c. 26. n. 6.

Custodes apposti capto ob infirmitatem à carceris relaxato, quibus expensis assistere, & custodire debeant carceratum, cap. 26. num. 11.

Custodibus per iudicem carceratis, vel in Ecclesiam circundantis, soluster salariu de bonis, seu pecunijs pro sumptibus iustitiae destinatis, excussis prius bonis delinquentis, c. 26. n. 13.

D.

DAMNUM vere sentire dicitur, qui patitur patrimonij sui diminutionem, c. 15. num. 1.

Damnum quod imputatur socio male administranti, an compensari debeat cum lucris, quæ ipse societati acquisiuit, c. 36. n. 7.

Data & accepta in libro rationum descripta, dicuntur indiuidua & connexa, quando ex vnicâ administratione proueniunt, cap. 10. num. 31.

Dati reputatio & compensatio denegata videtur administratori, ex eo solo, quod visis parcellis accepti illas executioni mandat, an tequam parcellass dati in computationem siue calculo recipiat, quas in continenti paratus est exhibere administrator, c. 21. n. 17.

Datum ab alio quam ipsomet debitore, creditori pignoratitio, vel extra sortem, & ex post facto, non censetur donatum propter mutationem, comput. 15. n. 10.

Datum ratione subeundi periculi ob honestam causam donatum præsumitur.

Debitorum qui sublatis bonis, cum illis ad Ecclesias confugiunt, an impune ab illis extrahi possint, c. 4. n. 7.

Debitor publicarum functionum, si ad Ecclesiam confugiat, ab ea extrahi non debet, si in pecuniam à se collectam non asportauit, vel in absconso dolose posuit, c. 4. n. 8.

Debitor quodammodo est seruus creditoris, c. 14. n. 41.

Debitor, ad hoc vt de lucro cessante creditori oneretur, ob solutionem pecuniæ debito tempore non factam, non sufficit, quod lucrum creditori fuerit in potentia incerta, vel remota, sed necessario probari debet, quod lucrum fuit in actu, vel potentia propinqua, cap. 15. num. 16.

Debitor speciei non potest compellere creditorem, vt speciei valorem in pecunia recipiat, c. 17. n. 2.

Debitor si quis sit æstimationis frumenti cuiusdã diei precise, si non probauerit creditore

INDEX.

- ditoy quantum illa die frumentum commu-
niter valuit in publico foro loci vbi erat sol-
uendum, minime de estimatione quanti
plurimi oneratur, c. 7. n. 30.
- Debitor non est onerandus de estimatione
quanti plurimi, quando creditor plus debi-
to ab illo petiuit, c. 17. n. 33.
- Debitor qui habet iustam causam ignorandi,
debitor fuerit nec ne an à die interpellatio-
nis ad estimationem quanti plurimi tenea-
tur, c. 17. n. 34.
- Debitor interpellatus vbi contractus erat reci-
procus, non constituitur in mora, nisi credi-
tor illum prius certiorauerit, qualiter ex sua
parte contracti placitum adimpleuerit, c. 17.
num. 35.
- Debitor interpellatus vt soluat, non constitui-
tur in mora si statim post interpellationem
contigerit carestita rerum, vel specierum,
quæ restituere debebat & ipse comparare
tenebatur, c. 17. n. 37.
- Debitorum benigne & salua honestate compel-
lendi sunt vt soluant, c. 19. n. 29.
- Debitor si soluat factori creditoris, qui sole-
bat recuperare debita cum domini manda-
to, an liberetur si iam mandatum illi fuerat
reuocatum tempore solutionis, c. 19. n. 49.
- Debitum: si in substantia est probatum, & de
quantitate non constat quantitas debet li-
quidari per iuramentum creditoris, cap. 22,
num. 8.
- Debitor virtute publici instrumenti, an possit
solutionem probare per testes minus quin-
que si eam alio instrumento simili nõ pro-
bauerit, c. 23. n. 43.
- Debitor ille proprie dicitur à quo inuito ex-
torqueri debitum potest, c. 23. n. 52.
- Debitor alternatiuus eligere potest, quid am-
plius soluere velit, c. 28. n. 49.
- Debitor quantitatis, vel generis, si pars debiti
sit liquida, & pars illiquida, vt euitet viam
executiua in toto deponere debet partem
liquidam apud sequestrum, & protestare se
paratum esse soluere illiquidum statim fa-
cta liquidatione, c. 33. n. 23.
- Debitor ante terminum quo debitum effectuali-
ter peti poterat, si soluat procuratori siue fa-
ctori domini, an liberetur, ita vt tali factore
postea deoesto, ab illo iterum exigi nõ pos-
sit, c. 23. n. 50.
- Debitor, quodammodo dicitur seruus credito-
ris, c. 16. n. 14.
- Debitor Ecclesie an dicatur esse in mora irre-
gulari interim, quod non soluit, quod de-
bet, c. 15. n. 34.
- Debitor si non soluat tempore designato, ei
qui pecunias suas cambio concedere sole-
bat, potest onerari de interese maioris, &
communiter curatorem in feria post tem-
pus moræ, c. 5. n. 25.
- Debitor, si ex præsumptionibus probauerit se
reliqua soluisse, hæc præsumptiones habentur
loco sapius calculatæ rationis, cap. 37.
num. 10.
- Decima, an sit curatorii furiosi præstanda pro
administratione bonorum furiosi, cap. 28.
num. 9.
- Decima tutori præstanda, an sit de qualitate et re
deducenda, c. 30. n. 3.
- Decima an sit præstanda tutori deductis expen-
sis, c. 30. n. 9.
- Decimam & expensas executionis an deducat
alguacelus, vbi bona capta pro executione
non sufficiunt pro satisfactione creditori e-
xecutanti, c. 30. n. 17.
- Decima alguacelo executorie debita an de
illa pecunia (dumtaxat) sit deducenda, quæ
resultat ex pretio venditorum pignorum, pro
executione additorum, c. 30. n. 18.
- Decima tutoris qualiter sit deducenda de fru-
ctibus pendentibus in fundis vel vineis mi-
noris tempore decretæ administrationis, c.
30. n. 22.
- Decima fructuum honorum minoris lunati-
ci, an sit tutori præstanda, c. 28. sub. n. 11.
- Decimam an deducat pater tutor de fructibus
filij quos collegit, c. 28. n. 36.
- Decimam an deducere possit pater de fructi-
bus præbendæ filij quam administrauit, c.
29. sub. n. 13.
- Decimam an deducere possit tutor, de red diti-
bus solutis minori, eo quod negligens fuit
in collocandis pecunijs pupillaribus, c. 28.
num. 47.
- Decimam fructuum an habere debeat cura-
tor datus bonis vagantis, vel aliàs abientis,
c. 28. n. 29.
- Decima an sit præstanda curatorii clerici non-
dum presbyteri de fructibus suorum benefi-
ciorum, c. 29. n. 8.
- Decima an debeat tutori pro toto anno,
etiam si ante finitum annum mortuus sit ip-
se, vel minor, c. 30. sub. n. 24.
- Decima partium ancillarum an tutori debeat,
c. 29. n. 20. cetera videas verbo *Tutor*,
& *Curator*, & verbo *Salarium*.
- Decisio rex in c. si quis suadente diabolo, quæ-
do locum non habeat, c. 7. n. 12.
- Decretum iudicis, etiam si interueniat in quita-
tione quam minor tutori concedit, si ratiõ
cognitio causæ non præcessit, sed ex arbi-
trio fuit interpositum simpliciter approbã-
do

- In dolo per tutorem, nullo dato temporis
 intervallo, praesumitur fraus & deceptio, c.
 41. n. 34.
- Deductio tertij & quinti qualiter fit facienda,
 quando legata facta a testatore excedunt vi
 res patrimonij, comp. 10. n. 6.
- Defalcatio an debeat fieri de speciebus lega
 tis, vbi testator in legando modum exccit,
 ibid. n. 9.
- Defalcatio an locum habeat in legatis pijs,
 quando testator modum in legando exccit,
 ibid. n. 8.
- Depositarius, qui velociter rem depositam non
 restituit, dicitur esse in dolo, & ratione per
 fidiae ex quasi delicto conditione furtiva
 potest conueniri, c. 33. n. 20.
- Depositarius publici frumenti, an possit obji
 cere compensationem in rationibus, c. 36.
 num. 5.
- Depositarius an debeat habere decimam fru
 ctuum a se ex re deposita collectorum, cap.
 27. n. 44.
- Dictiones, tantum, solummodo, & dumtaxat
 faciunt implicitam negatiuam, cap. 7.
 n. 44.
- Dictiones, damno, interesse y menoscabo in sen
 tentijs condemnatorijs appositae, qualiter
 intelligi debeant, c. 15. n. 2.
- Dicitio, residuum, quod vulgo dicitur de resto
 in quitatione, vel liberatione apposita quid
 importet, c. 40. n. 26.
- Dictiones, mox & illico, quantum temporis
 spatium comprehendant, c. 31. n. 24.
- Dicitio, semper, an tempus infinitum compre
 hendat, c. 41. n. 16.
- Dicitio, semper, in dispositione apposita accipi
 debet secundum naturam actionis super qua
 interponitur, c. 41. n. 18.
- Dicitio, semper, aliquando non extenditur vl
 tra annum, vel biennium, c. 31. n. 17.
- Dictiones, semper, & perpetuo, & quando eu
 que, quam temporis distantiam regulariter
 comprehendant, c. 41. n. 21.
- Dicitio, totum, nihil excludit, c. 7. n. 47.
- Dictiones, forte, vel forsitan a Iuriconsultis in
 decisionibus legum appositae, quid impor
 tent, c. 19. n. 19.
- Dicitio, alia, est indefinita, c. 18. n. 20.
- Dicitio alicuius quando ex pacto standum est,
 intelligitur de dicto iurato non simplici, c.
 10. sub n. 21.
- Dicitio simplici administratoris si quis stare
 promisit, quid hae pacto operetur, c. 10.
 num. 21.
- Dicitio vnus testis deponentis de facto pro
 prio in causa tertij, quando sit adhibenda
- plena fides, cap. 23. num. 48.
- Dieta qualiter computari debeant, quando
 in legibus, bullis, vel rescriptis de illis fit me
 tio, comp. 12. n. 2.
- Dieta secundum locorum, seu regionum con
 suetudinem computari debent, ibid. n. 3.
- Dieta cuilibet, secundum ius civile singulis die
 bus viginti miliaria tribuuntur, ibid. n. 4.
- Dietarum computatio quo casu arbitrio iudi
 cis relinquatur, ibid. n. 5.
- Dieta duo, de quibus in l. 8. tit. 17. lib. 1. Re
 cop. quae de Salmanticensi insigni Aca
 demia loquitur, qualiter sint computandae,
 ibid. n. 12.
- Die solutioni in instrumento debiti non assigna
 to, vel si locus solutioni non est destina
 tus, creditor debet interpellare debitorem,
 qualiter tali die & tali loco vult recipere so
 lutionem, alias non tenetur debitor ex mora
 ad estimationem quanti plurimi, c. 17. n. 29.
- Differentia quae fit inter publicos & priuatos
 administratores, c. 4. n. 4.
- Differentia quae fit inter dolosam, & culpo
 sam administrationem, c. 5. n. 4.
- Difficultas superueniens non excusat debito
 rem a mora, quando debetur quid in gene
 re, c. 17. n. 37.
- Digitus quilibet geometricus quatuor grana
 hordei comprehendit, comp. 12. n. 11.
- Dispositio in donatione simplici & mera non
 habent locum in donatione remuneratoria
 c. 24. n. 29.
- Dispositio legis Fori, quae de decima tutori
 prestanda loquitur, an ad curatores debeat
 extendi, c. 28. n. 4.
- Dispositio simpliciter loquens de fructibus,
 omnes & qualescunque fructus, obuentio
 nes & emolumenta comprehendit, c. 29. n. 7.
- Dispositio generalis non extenditur ad extra
 ordinaria, c. 29. n. 8.
- Dispositio loquens de capite, an ad membra
 extendatur, ibid. n. 23.
- Dispositio legis certo in casu loquentis an a
 alijs similes casus in ea non comprehensos
 excludat, vel includat, c. 33. n. 4.
- Distinctio Authoris circa deductionem de
 cima tutoris, ex fructibus pupillaribus, cap.
 30. n. 7.
- Distinctio Authoris circa computationem de
 cima faciendam, quando fundus venditus
 aliquibus oneribus erat affectus, ibid. n. 10.
- Distinctio Aiorae circa computationem fru
 ctuum illius anni, in quo possessor maiora
 tus decessit frequenter in Cancellaria Pin
 ciana obseruatur, comp. 20. n. 9.
- Distributiones ordinariae, an contingant,

INDEX.

- appellatione fructuum, c. 29. n. 34.
- Diu** si rei ubi ex dispositione legali in partes diuidi debet, in duodecim vicis fit distributio, c. 30. n. 1.
- Diuisio** si semel facta fuit inter fratres de bonis communibus habetur loco sapius calculatae rationis, c. 37. n. 8.
- Diues** si reperitur administrator in calce administrationis, qui quando illam suscepit, pauper erat, an praesumatur ditatus ex bonis domini, quae administravit, c. 42. n. 18.
- Diuites** an & quando compelli possint mutare Regi pro necessitatibus Regni, qualiterve debeat ab illis mutuum hoc extorqueri, c. 25. n. 29.
- Diuitiae** iuueniles in magnatibus iniustitias, & contumelias nutrire solent, c. 6. n. 29.
- Diues** an pauper sit minor ad hoc ut dotem tutor, vel curator eius forori constituere debeat, non consistit in puncto indiuisibili, sed iudicis arbitrio relinquitur, c. 22. n. 58.
- Dolus** ex quibus domini verbis censetur administratori remissus, c. 40. n. 7.
- Dolus** praesumitur in administratore, qui aliquid in rationibus celauit, & sibi retinuit de bonis domini, quae administrare promissit, & ideo aduersus illum iuramentum in litem deferri poterit, c. 42. n. 20.
- Dominus** non tenetur recipere in calculo, quod administrator pro eo soluisse profiteatur, nisi ex dictis testium, vel fide scripturarum solutum appareat, c. 32. n. 46.
- Dominus** ciuitatis, vel municipij an possit praescribere contra vicinos populi, ut salarium correctorum de buris particularium vel bonis communibus soluantur, cap. 27. n. 8.
- Dominus** si calore iracundiae dicat famulo, ut arripiat portam, & nunquam ad domum suam reuertatur, an ex hoc sit famulo licitum cum alio domino commorari, cap. 27. num. 20.
- Domini** vassallorum an possint mittere iudices commissarios pro reuidentibus rationibus honorum publicorum suorum populo- rum, c. 42. n. 1.
- Domini** vassallorum habent imperialem potestatem in populis suorum statuum quando habent merum & mixtum imperium, c. 2. num. 1.
- Donare** in dubio quis non praesumitur, cap. 22. num. 20.
- Donatio** alimentorum non praesumitur, si qui illa praestitit, ad ea praestanda astringi non poterat, ibid. n. 32.
- Donare** an possit modico administrator, cap. 24. n. 8.
- Donationes** modicae ab administratoribus rei publicae nutijs nouum ferentibus an sint in calculo bonorum recipiendae, c. 24. n. 21.
- Donata** ab administratoribus in remuneratio- nem seruitorum domino factorum, an sint in calculo recipiendae, ibid. n. 24.
- Donator** licet non teneatur de euictione, qua de donatio incipit a traditione, secus tamen est, quando remunerando donauit, c. 24. n. 27.
- Donatio** remuneratoria non est proprie do- natio, sed magis debiti solutio & satisfactio c. 24. n. 28.
- Donatio** liberalis gratuita dicitur, quae fit cau- sa remunerationis, quae seruita & bene- merita non praestabant ius ad percipiendam recompensam, siue remunerationem, c. 24. num. 31.
- Donatio** remuneratoria a Rege facta ratione meritorum, non indiget, ut merita a dona- tario probentur ibid. n. 32.
- Donatio** praesumitur inter socios ob rei mo- dicitatem, maxime si alimenta praestita fue- runt c. 25. n. 60.
- Donatio**, ut sciatur, an quingentos solidos ex- cedat, qualiter fieri debeat computatio, co- put. 25. n. 1. & 2.
- Donatum** filijs a parentibus in vita instar su- premij iudicij habetur, comp. 1. n. 5.
- Donatum** filijs a parentibus in vita ceterum do- natum in ratione tertij & quinti, ibid. n. 7.
- Donationes** minutae a parentibus factae an co- putari debeant in ratione tertij vel quinti, ibid. n. 25.
- Donatione** reuocata per sententiam, vel an- nulata, an fructus precepti a donatario de- beant restitui, comp. 5. n. 6.
- Donatum** fideiussori per principalem pro bo- no opere fideiubendi, magis videtur datum in pignus pro futura indemnitate, quam ex mera liberalitate concessum, comp. 16. n. 2.
- Donatio** trecentos excedens solidos in Lusita- no Senatu, quoad excessum reuocatur, nisi praecesserit insinuatio, comp. 18. n. 4.
- Donatio** facta apud Indos reuocatur quoad excessum quingentorum ponderum auri, si non est insinuata, comp. 25. n. 4.
- Dos** & alimenta quando a pari procedant, c. 22. n. 35.
- Dos** a patre filio data quando pater eiusdem filiae bona administrabat, ad hoc ne de bo- nis patris concessa censetur, oportet, quod tempore constitutionis, vel traditionis pa- ter protestauerit, quod non ex proprijs, sed ex bonis filiae eam praestare intendit, cap. 22. num. 36.

I N D E X.

- D**os an loco legitimæ subrogetur, comp. 18. num. 4.
 Dotis collatio effici potest tanto minus accipiendo, ibid. n. 5.
 Duplæ Castellanæ valor quis sit, c. 27. n. 13.
 Duplæ zaenes vel acenes an æquiuauerint antiquo Castellano aureo, ibid. n. 15.
 Duplæ de cabeça nuncupatæ cuius fuerint æstimationis, ibid. num. 19.

E

- E**cclēsia vnica populi, si ruat vel refectione indigeat, an expensis Reipublicæ refici debeat, c. 25. n. 37.
 Ecclesiæ debitor an dicatur esse in mora irregulari, c. 15. n. 34.
 Ecclesiæ administratoris bona an tacitè sint obligata & hypothecata pro mala administratione, c. 39. n. 13.
 Eleemosyna de publico concessa quando sit Decationibus in calculo recipienda, c. 25. n. 41. & 42.
 Electa semel actione ciuili pro ratione reddenda, an quis possit ad criminalem redire, cap. 20. n. 5.
 Emptor condemnatus ad restitutionem rei emptæ qualiter possit fructus cum meliorationibus compensare, c. 16. n. 33.
 Emptor an teneatur de damno in re emptâ contingente, interim quod de euictione agitur, vel retractatur, c. 19. n. 6.
 Emptor, qui venditori (ex pacto de retrouendendo) fundum reddere tenetur, si requisitus, ut pretio accepto fundum restituat, ipse illum tradere detrectat, & fructus interim ex eo percipiat fundus cum fructibus a die morte perceptis restituere condemnatur, comp. 26. n. 4.
 Emens cum pacto de retrouendendo fructus rei venditæ lucratur interim quod non est in mora restituendi, utpote quia non fuit sibi solum pretium conuentum, comp. 26. num. 5.
 Enormis vel enormissima læsio quando contingere dicatur, comp. 6. per totam.
 Episcopus qui bona pro subuentione pauperum relicta administrat, an eorum rationem reddat, & cui reddere astringatur, cap. 3. n. 19.
 Episcopus, siue Romanus Pontifex dispensare non solet, ut ad sacros ordines promoueat ille, qui rationes administrationis a se factæ non aliam reddidit, c. 4. n. 4.
 Episcopus qui bona secularis Principis administrat, si antequam rationem administrationis reddat, reperiatur in fuga, vel cum

- præparamentis ad fugiendum per secularē iudicem capi & incarcerari poterit, cap. 7. num. 13.
 Episcopus, qui bona secularis Principis administrat, an pro reddenda ratione coram Metropolitano dumtaxat possit conueniri, c. 7. n. 17.
 Episcopus, vel Clericus, qui secularibus administrationibus se immiscet, quodammodo ab Ecclesiæ gremio submouetur, ibid. n. 26.
 Episcopus, vel eius Vicarius, an a depositarijs frumenti publici rationem exigere possit, ibid. n. 53.
 Episcopo, siue parochio Ecclesiæ inventarium rerum Ecclesiæ non faciente, vel in rationibus producente, potest aduersus illum iuramentum in litem futuro successoris deferri, c. 9. n. 32.
 Equa quo tempore cōcipere, & filios procreare apta sit, quove tempore sobolis procreationi inutilis efficiatur, c. 18. n. 12.
 Equus a quo tempore generare incipiat, quove tempore desinat, ibid. n. 18.
 Equitate inspecta potest executor testamenti naturaliter tantum debita a testatore solvere, c. 23. n. 16.
 Eræ Cæsaris computatio qualiter fieri debeat, comp. 21. n. 2.
 Error ex rationibus resultans, utpote quando calculatores aliquam parcelam per gratiā, vel malitiam onerauerunt, vel exonerauerunt, an si probetur in executione reliquorum ibi debeat retractari, c. 38. n. 8.
 Error calculi an approbatus censeatur eò quod ab illo non fuit reclamatum, vel appellatum per grauatum, ibid. n. 18.
 Error calculi intra quantum tempus peti & retractari possit, c. 41. n. 8.
 Error calculi re iudicata comprobatus an aliquo modo retractari valeat, c. 41. n. 10.
 Error minimus calculi iudicis sententia comprobatus, an retractari debeat, c. 41. n. 11.
 Errore post approbatam rationem apparente non debet tota ratio reuideri, sed parcella dumtaxat, in qua error consistit, est attendenda, ibid. n. 30.
 Etironeo calculo approbato omnia pacta, conuentiones, & stipulationes in quitatione appositæ, eodem errore factæ censentur, cap. 41. n. 33.
 Etatis uenia in Lusitano Regno non à Regio Consilio, sed a iudicibus dictis Desembargadores do pazo, petenda & concedenda est, c. 6. sub n. 25.
 Exceptio erroris calculi an in executione reliquorum quatus opponi possit, c. 38. n. 3.

I N D E X.

- Exceptio** quando ex producto instrumento resultat, etiam si non opponatur a parte in via executiva, iudex poterit ea inspecta iudicare, & rem executatam liberam pronuntiare, vel sententiam attento errore non odificare, c. 38. n. 11.
- Excessus donationis** in officiosa an ad collationem adduci debeat pro deductione tertij vel quinti, vel utriusque, comp. 1. n. 23.
- Excessus illius quantitatis** quam pater in officiose donavit, non censetur eius potestatem egredisse, comp. 1. n. 24.
- Excessus donationis** an debeat computari cum fructibus ad deductionem tertij vel quinti, vel utriusque, ibid.
- Ex diversitate corporum** nonnunquam provenit diversitas animarum, c. 31. n. 1.
- Executor testamenti** an rationem reddere debeat, c. 3. n. 18.
- Executor testamenti** an suo consocio executori rationem eius, quod administravit, reddere teneatur, c. 6. n. 70.
- Executor testamenti**, qui bona testatoris vendit pro adimplenda eius voluntate, an allicere possit emptores donando illis promissum, vulgo prometido, c. 24. n. 42.
- Executio certa summa** non debet retardari ratione summae non liquidae, c. 21. n. 42.
- Executori testamenti** quando salarium praestari debeat, c. 27. n. 45.
- Executori testamenti** an ex fructibus bonorum defuncti, quae administravit, decima sit praestanda, c. 27. n. 47.
- Executor testamenti** usque ad quadraginta annos pro ratione reddenda conveniri potest, c. 3. n. 18.
- Executor testamenti**, qui non administrat, an a consocio exigere possit, ut sibi faciat relationem rationum bonorum defuncti, cap. 3. n. 18.
- Executor universalis testamenti defuncti** legata caduca sibi conseruat, prout conseruat haeres scriptus, c. 27. n. 46.
- Executio quantitatis liquidae** propter illiquidam non retardatur, c. 31. n. 53.
- Executio liquidae quantitatis** virtute sententiae, quae in rem iudicatam transiit in ipsamet sententia, quae executioni mandatur, fundamentum habet, ibid. n. 11.
- Executio liquidum** non dicitur attentata, quando executioni mandatur reliquatum per verba tale quid, paulo plus vel minus, quod constiterit deberi ex tali instrumento, c. 33. num. 29.
- Executio** si fiat omissa forma, vel ordine procedendi a lege assignato, non est ipso iure nulla, neque an nullanda, si pars gravata ex mandato de executione non appellaverit, ibid. n. 19.
- Executio** an possit fieri directio contra fideiussorem tutoris ad dispungendum rationem tutelae non citati in pro reliquis quae ipse tutor administravit, c. 34. n. 10.
- Executio** pro reliquis retardari debet, quando apparet ratio male summata, si incontinenti de errore calculi occidatur, cap. 38. num. 4.
- Exemptio clericorum** a potestate seculari an sit de iure diuino, c. 7. n. 43.
- Exhibitionem villantij**, vel libri societatis in rationibus petens ut producat, an eo ipso illum produxisse videatur, cap. 10. num. 27. & 28.
- Exhibitio libri rationis** si non fiat ab administratore calculatoribus, an possit ratio calculari inspecto villantio, vel manuali societatis, c. 10. n. 70.
- Exitus acta** probat, c. 1. n. 3.
- Expensa in re minoris vel domini** facienda per tutorem, vel administratorem rei valorem adaequare non debet, quinimo melius est nihil eo casu expendere, ut evitetur circuitus, c. 9. n. 61.
- Expensa magna facta** per heredem, vel fideicommissarium in re subiecta restitutioni solui debet expendenti, deducta in computatione parva illa quantitas, quae ab istis administratoribus de iure expendi debet, c. 25. n. 68.
- Expensa minuta**, etiam si intricatae descriptae sint in libro rationum, sufficit quod sub iurjurando administrator intricationem declaret, c. 10. n. 47.
- Expensa pietatis intuitu facta**, repeti non possunt, c. 42. n. 22.
- Expensum per tutorem** in instruendo sorore partulam minoris bonis moribus & disciplinis, an sit illi in calculo recipiendum, cap. 23. n. 56.
- Expensum per tutorem, vel curatorem minoris** in hospitandis propinquis, vel amicis minoris, an illi sit in calculo recipiendum, ibid. num. 46.
- Expensum a Decurionibus** de bonis Republicae in constructione vel reparatione carceris publici, catenis, cippis, vel compediibus, an illis sit in calculo recipiendum, cap. 24. n. 10.
- Expensum de publico** per Decuriones in capiendis malefactoribus, an sit in calculo illis recipiendum, c. 24. n. 12.
- Expensa facta a iudice** pro remittendo malefactore

I N D E X.

- factore, an de pœnis cameralibus, an verò de pecunijs pro sumptibus iustitiæ destinatis sit deducenda, c. 24. n. 16.
- Expensum de publico in construenda, reparanda, vel reficienda domo macelariæ, vel piscium, seu vbi panis coctus venditur communiter, an sit in calculo Decurionibus recipiendum, c. 25. n. 36.
- Expensum de bonis Reipublicæ in constructione, vel reparatione Ecclesiarum populi, an sit Decurionibus in calculo recipiendum, c. 25. n. 37.
- Expensum a Decurionibus de bonis Reipublicæ id ludis, vel spectaculis publicis, an sit illis in calculo recipiendum: c. 25. n. 39.
- Expensum de bonis Reipublicæ per Decuriones in enutriendis infantibus expositis, an sit in calculo recipiendum, c. 25. n. 43.
- Expensum de publico in reparatione viarum an sit Decurionibus in calculo recipiendum, c. 25. n. 44.
- Expensum de publico per Decuriones in litibus cum illis, qui se fidalgos pronuntiarunt contendunt, an sit in calculo recipiendum, c. 25. n. 48.
- Expensum de publico pro consequendo aliquo honore, vel dignitate ipsi Reipublicæ, quando sit Decurionibus in calculo recipiendum, ibid. n. 49.
- Expensa facta a tutore eundo extravrbem pro administrandis negotijs pupillaribus, an extra decimam computari debeat, ibid. num. 66.
- Expensum de publico in hoc, vt vicus villa, vel villa ciuitas fiat, an sit Decurionibus in calculo recipiendum, ibid. n. 50.
- Expensum de bonis Reipublicæ in hoc vt a contributionibus eximantur, an sit in calculo recipiendum, ibid. 51.
- Expensum sub spe futuri lucri in negotio quod tandem nullum commodum domino attulit, an sit administratori in calculo recipiendum, ibid. n. 52.
- Expensum a negotiorum gestore in re, quæ domino, cuius negotia gessit, nullum commodum attulit, licet afferre potuit, an sit in calculo recipiendum, ibid. n. 53.
- Expensa facta a patre de bonis castrensibus, vel quasi castrensibus filij in procuranda illi militia, vel præbenda, an sit patri in calculo recipiendum in rationibus talium bonorum filio præstandis, ibid. n. 54.
- Expensa facta a patre, vel matre tutrice filij, in rebus pro vtilitate talis filij procuratis, an sit in calculo tutelæ excomputanda, ibid. num. 56.
- Expensum per tutorem eundo extra locum sui domicilij pro acceptanda, & discernenda tutela, an sit illi in calculo recipiendum, ibid. n. 64.
- Expositi infantes quibus expensis lactari, & nutrirî olim Romæ soleant, quibusve horum die enutrientur vbique: ibid. n. 46.
- Expressa & solemnis obligatio, forma & vis publici officij, magis obligat tutores, & alios similes administratores, quam priuatim suscepta negotiorum administratio, c. 24. n. 8.

F

- F**Acere qui aliquid tenetur, proprijs expensis facere debet, c. 25. n. 65.
- Factores, vel administratores, qui ante vel post redditam rationem suarum administrationum in Regno Portugalliæ se conferunt, antequam aliqua soluant, an ab illo extrahi possint, c. 4. n. 11.
- Factum iudicis & partis quando æquiparetur, c. 33. n. 8.
- Factorem an propria autoritate tutor eligere possit pro gerendis & administrandis rebus pupillaribus, & quibus expensis id fieri possit, c. 27. n. 35.
- Factores a principali administratore constituti an a domino rei administratæ pro ratione reddenda directo valeant conueniri, an verò prius conueniri debeat administrator, c. 4. n. 16.
- Facultas disponendi de rebus suis liberis hominibus auferri non debet, c. 6. n. 35.
- Falcidiam non deducit hæres, qui inuentariū de iure, vel de more non confecit, c. 9. n. 16.
- Familiares sanctæ Inquisitionis si delinquant in administrationibus bonorum publicorum, vel alterius domini, non gaudent privilegio, quo cauetur, vt pro delictis suis coram Inquisitoribus hæreticæ prauitatis conueniantur, c. 7. n. 10.
- Famulo infirmo an excomputari debeat de salario pro rata temporis quo infirmauit, c. 27. n. 23.
- Famulus qui inuito suo domino ante tempus ad seruiendum constitutum a domo domini egreditur, salarium eius temporis, quo seruiuit, amittit, c. 27. n. 19.
- Famulus infirmus an gaudeat salario, si dedit famulum æquè idoneum domino pro tempore infirmitatis, c. 27. n. 25.
- Falces cereæ, quæ per iudices consumuntur in noctibus, in quibus incendia contingunt, quibus expensis consumuntur, c. 26. n. 36.
- Fatalia non currunt ad appellandum, quando

I N D E X.

- executor excoisit in commissione, c. 38. n. 8.
 Femina, vel minores an possint constitui ad-
 ministratores bonorum suorum propinquo-
 rum absentium, etiam ubi sub tutela vel cu-
 ra sunt, c. 6. n. 51.
 Fœdarius, qui decessit fructibus in re infœ-
 data pendentibus pro ea parte anni qua vi-
 xit fructus industriales suos facit, c. 20. n. 8.
 Fieri multa prohibentur, quæ facta tenent, c.
 6. n. 38.
 Fideicommissum si pupillo vel adulto solui
 non potuit, et quod tutorem, vel curatorem
 non habebat cui solueretur, mora non im-
 putatur fideicommissario, c. 15. n. 45.
 Fideiussionis contractus est nimis onerosus,
 & damnificatiuus, c. 6. n. 76.
 Fideiussor contractus si citatus non sit pro dis-
 pungendis rationibus a principali cum do-
 mino calculatis, non potest pro reliquis exe-
 cutari, c. 34. n. 3.
 Fideiussor tutoris qui se obligavit tam ratione
 iudicij, quam contractus, an possit execu-
 tari directo pro reliquis cum principali liqui-
 datis, ibid. n. 5.
 Fideiussor tutoris, vel curatoris, qui renuntia-
 vit authent. de fideiussoribus, nulla facta
 excusatione, potest executari pro reliquis cum
 principali administratore disunctis, ibid.
 num. 6.
 Fideiussor tutoris si apud acta intercessit, an fi-
 deiussor iudicij reputetur.
 Fideiussor censualis si aliquid dedit creditori,
 ut illum a fideiussionis nexu liberasset, an
 quod ita datum est teneatur creditor com-
 putare in fortem tempore redemptionis an-
 nuæ redditus, comp. 15. n. 8.
 Fideiussor si aliquid pro fideiubendi opere a
 principali recepit, an ipso indemne existen-
 te, quod ita recepit reddere teneatur, vel com-
 putare debeat in summis ratione talis fide-
 iussionis ab ipso solutis, c. 16. n. 1.
 Fideiussor cui de indemnitate satis cautum est
 ab initio, an licite possit accipere & retinere
 quod sibi pro bono opere promissum, vel
 donatum fuit, comp. 16. n. 5.
 Fideiubendi actus admodum dicitur periculo-
 sus, onerosus, & damnificatiuus, ut stultitia
 sapiat, comp. 16. n. 8.
 Fidem iubens dicitur male uti substantia sua,
 ibid. n. 9.
 Fideiussor censualis, qui emit centum à domi-
 no census, vel hypothecas ex causa iudicati
 in pignus aditas redemit, an redditus census
 a principali exigere possit, virtute cessionis
 sibi factæ per dominum census, comp. 17.
 num. 1.
 Fideiussor ad hoc, ut indemnis a fideiussione
 existat, omne quod illi interesse non fide-
 iussisset, est solvendum, comp. 17. n. 2.
 Fideiussor redimens pignora census supposita
 de manu domini census, tenetur illa suo
 principali reddere cum fructibus, soluto prius
 sibi pretio pro redemptione dato, cum red-
 ditibus ad rationem quatuordecim, ibid.
 num. 4.
 Fideiussoreo ipso quod titulo vniuersali, par-
 ticulari, lucratiuo, aut oneroso, iureve cre-
 ditoris generatij vult uti, & interesse suæ
 pecuniæ recuperare intendit, se vicissim obli-
 gat, quantum debitor principalis voluerit
 redemptionem census nec petere, & si sibi
 pro indemnitate ab initio fuit cautum deli-
 berando illum a fideiussione intra certum
 tempus, ibid. n. 7.
 Fidem non iubens pro proximo suo, an con-
 tra charitatem peccet, comp. 16. n. 3.
 Fideiussor an quod non potest capere ut fide-
 iussor, capere possit ut alius, comp. 17. n. 3.
 Fideiussor administratoris an teneatur voluere
 interesse pecuniæ reliquæ administratore
 condemnato ad reddendum reliqua cum
 interesse, c. 34. n. 12. in fin.
 Fideiussor censualis si hypothecas domino cen-
 sus additas, & insolutum datas ab ipso re-
 dimat, vel emat dando illi principale cum
 redditibus, an possit a principali obligato
 redditus talis pecuniæ in redemptione con-
 sumptæ exigere, comp. 17. n. 8.
 Fideiussor censualis pignora censui posita, do-
 mino census addita luere potest, non vero
 sibi emere, ibid. n. 10.
 Fideiubendi actus ex gratia & amicitia frequen-
 ter originem trahit, ibid. n. 12.
 Filia si sine culpa suâ dotem marito traditam
 amisit, an mortuo patre illam in sua portio-
 ne recipere & computare debeat, c. 18. n. 5.
 Filia quando maritus dotem a patre sibi tradi-
 tam amisit, an illam actionem inanem con-
 tra maritum ad collationem dumtaxat af-
 ferre sufficiat, comp. 18. n. 6.
 Filia semel a patre dotata si sine eius culpa do-
 tem amisit, an iterum a patre redotari de-
 beat, ibid. n. 7.
 Filius qui patre viuente eius bona administra-
 uit, an patre mortuo rationem administra-
 tionis cæteris fratribus reddere teneatur, c.
 3. n. 17.
 Filius curator patris furiosi rationem reddere
 est obnoxius, ibid. n. 28.
 Filius clericus si habeat beneficium Ecclesia-
 sticum, cuius fructus pater eius percepit,
 & administravit, & interim pater expen-
 dit

I N D E X.

- dit pro filio doctorando, vel pinguiori beneficio aſſequendo, an quod ita ex penſum fuit a patre debeat illi in calculo fruſtuum beneficio a ſe colleſtorum computari, cap. 25. n. 55.
- Filius qui in vita patris negotia paterna adminiſtrauit, an ex hoc ſalarium, vel aliam re-
compenſam plus alijs fratribus habere de-
beat, c. 25.
- Filius attento iure ciuili operas patri non præ-
ſtabat, c. 27. n. 57.
- Filius primi matrimonij, qui ob parentis bi-
nubij in proprietate bonorum fratris præ-
mortui ſueceſſit, an ſi moriatur liberè de ta-
li proprietate diſponere poſſit, comput. 1.
num. 22.
- Filio illegitimo an quantum integrum omni-
caſu pater relinquere poſſit, comp. 3. n. 2.
- Filio illegitimo ſi quintum ſit a patre pro ali-
mentis relictum, non poteſt habere plus a-
lio fratre legitimo, qui minus habere debet
ex bonis patris, comp. 3. n. 8.
- Filius qui viuus parentibus deceſſit, ſi modum
in legando exceſſit, qualiter ſit facienda le-
gatorum defalcatio, comp. 10. n. 7.
- Filius an patri ſeruire teneatur, cap. 27. ſub
num. 55.
- Filio ſi a patre fuit legitima ſoluta & tradita, &
ipſius filij malitia, vel dolo non fuit amiſſa,
ſed caſu fuit deperdita, non imputatur illi in
legitima in collatione bonorum patris cū
alijs fratribus facienda, comp. 18. n. 8.
- Filius ſi ex ſuis operibus tam ruſticis, quàm vr-
banis ſecundum eius qualitatem alimenta-
ri poteſt, non cogitur pater illi alimenta mi-
niſtrare, c. 22. n. 28.
- Finita emphyteoſi qualiter ſit facienda com-
putatio fruſtuum vltimi anni inter emphy-
teotam & dominum, comp. 20. n. 18.
- Fifeus an habeat tacitam hypothecam in bo-
nis fiſcalium adminiſtratorū, vel regalis pa-
trimonij, c. 39. n. 8.
- Fifeus non ſolum habet hypothecata bona re-
galium adminiſtratorum pro mala admini-
ſtratione, ſed etiam aliquando hypothecam
habet in bonis dotalibus vxoris illius,
c. 39. n. 9.
- Fifei adminiſtrator ante diem ſolutioni deſti-
natum poteſt compellere debitores fiſcales
ad ſoluendum, c. 23. n. 54.
- Forma dat eſſe rei, cap. 6. num. 39. & cap. 11.
num. 18.
- Formam conſuetam tenetur ſeruare admini-
ſtrator in actibus adminiſtrationem cōcer-
nentibus, c. 16. n. 22.
- Forma certa & ſpecifica ſi a lege ſit inducta in
aliquo actu perficiendo, non ſufficit, ſi per
æquipollens ſeruetur, c. 33. n. 12.
- Fornicans cum ſeuina vxorata, quæ comuni-
titer reputabatur meretrix, de adulterio
non punitur, c. 19. n. 48.
- Fori legibus ſi quis iurari veſit, earum vſum
probare debet, comp. 1. n. 19.
- Frater qui bona hæreditaria pro indiuiſo exi-
ſtentia adminiſtrauit, an rationem talis ad-
miniſtrationis alijs fratribus reddere de-
beat, c. 3. n. 8.
- Fratri vel ſorori pupilli, vel adulti indigenti, an
tutor, vel curator alimenta poſſit miniſtra-
re, c. 22. n. 44.
- Fratri ſpurio pupilli an tutor de bonis ipſius
pupilli alimentare poſſit, c. 22. n. 45.
- Frater an teneatur dotare ſororem vicinam
dumtaxat, ibid. n. 56.
- Fratres ſi diu bona paterna in communi poſ-
ſiderunt, & vnus plus altero expendit, an il-
lud plus debeat in expendentis legitima cō-
putari, c. 25. n. 59.
- Frater reliquatus a fratre, cuius tutelam vel cu-
ram adminiſtrauit, an ſi excuratus pro reli-
quis fideiuſſorem indemnitate non præ-
ſtet, poſſit carceribus mancipari, cap. 25.
num. 8.
- Frater pro reliquis tutelæ ſui fratris an poſ-
ſit in ſolidum conueniri, c. 35. n. 11.
- Frater vtrinque coniunctus, ſi cum fratre vno
tantum latere coniuncto hæreditatem pa-
ternam diuidat, an huiusmodi error poſſit
aliquando retractari, c. 41. n. 17.
- Frater cui pater aliquid donauit ad titulum
patrimonij, vt ſacris initiaretur ordini-
bus, an ſi adhuc pater in poſſeſſione
rei donatæ permanſit, & fruſtibus po-
ſitus fuit, poſſit rem cum fruſtibus in col-
latione bonorum patris auocare, cap. 5. ſub
num. 23.
- Fraus vt in confeſſione inuentarij non fiat,
quælibet res inuentariandæ prius ſunt
æſtimandæ, ponderandæ, & metiendæ, c.
9. n. 29.
- Fruſtus hæreditati obuientes ante, vel e-
tiam poſt aditam hæreditatem, an illam
augeant, & vberiore reddant pro ſatis-
faciendis creditoribus hæreditarijs, cap. 9.
num. 78.
- Fruſtus hæreditati obuientes, an hæſes
cum beneficio inuentarij reddere debeat
pro ſatisfaciendis creditoribus deſuncti, c.
9. num. 76.
- Fruſtificatio agri non poteſt eſſe vniformis,
c. 16. n. 39.
- Fruſtus rei fœudalis frequenter æquivalent
ſerui,

I N D E X.

- seruitij a feudatario domino præstandis, c. 16 n. 53.*
Fructus rei feudalis additi domino ob non solutam pensionem, si excedant valorem pensionis, vel seruitij præstandi, an excessus excomputari debeat pro solutione tuturarum pensionum, c. 16. n. 54.
Fructus castrensis, vel quasi castrensis peculij an a curatore decimari valeant, cap. 29 num. 14.
Fructus si sint, vel præsumantur consumpti, a tempore consumptionis veræ, vel præsumptæ, æstimatione eorum ultra nõ crescit, cap. 17. n. 9.
Fructibus consumptis, quando possit crescere eorum æstimatione, ibid. n. 10.
Fructus consumpti non dicuntur amplius fructus, sicut nec homo mortuus amplius dicitur homo, ibid. n. 11.
Fructus rei pignoratæ a tempore quo verè, vel præsumptiuè consumpti præsumuntur, in sortem principalem computantur, ibid. num. 15.
Fructus qui non sunt consumpti, & stare præsumuntur, non computantur in sortem, neque illam extenuant, sed vt species certa reputantur, ibid. n. 16.
Fructus quando licitè ex re aliena percipiuntur, illis a percipiente consumptis non tenetur ad tantundem in genere, sed ad æstimationem quam habebant tempore consumptionis veræ, vel fictæ & præsumptæ, ibid. n. 18.
Fructus rei dotalis competunt marito pro oneribus matrimonij, ibid. n. 40.
Fructus rerum minoris si non sufficiant pro alimentis ipsius, an decimam fructuum tutor habere debeat, c. 28 n. 50.
Fructuum appellatione omne illud continetur, quod salua rei substantia ex re colligitur, c. 29 n. 4.
Fructuum appellatione venit, quidquid ex terra nascitur, id quæ si renascatur, ibid. n. 4.
Fructus obventiones & distributiones Ecclesiasticæ, an quid spirituale dici possint, ibid. num. 14.
Fructuum appellatione an veniant distributiones ordinariæ, qui dietim a præbendato lucrantur pro Missis & Horis Canonicis cætantis, ibid. n. 16.
Fructus dicuntur deductis oneribus, cap. 30. num. 15.
Fructus meliorationum an & quando cum ipsis meliorationibus debeant compensari, comp. 13. n. 2.
Fructus pignoris prætorij an ipso iure sortem extenuent principalis debiti, comp. 14 n. 7.
Fructus rei pignoratæ quando non censentur compensati cum principali debito, sed loco pignoris a creditore retenti, comp. 14. num. 18.
Fructus rei pignoratæ tunc demum extenuant sortem, quando iam sunt verè vel præsumptiuè consumpti, vel ad pecuniam per venditionem redacti, secus tamen si adhuc in potestate creditoris permancant, ibid. n. 19.
Fructus pendentes reputantur pars integralis fundi, comput. 19. n. 13.
Fructus in fundo dotali pendentes tempore dissoluti matrimonij, æstimandi sunt secundum eorum dubium euentum, ibid. n. 7.
Fructus pendentes in fundo maioratus tempore mortis vltimi possessoris, an suos faciat successor in maioria, comp. 20. n. 2.
Fructus pendentes in fundo legato a morte testatoris in legatarium transeunt, comput. 40. n. 4.
Fructus vltimi anni in quo maioratus possessor decessit, qualiter sint diuidendi inter hæredem defuncti & successorem in maioria, comp. 20. n. 5.
Fructus quando necessitate cogente sunt restituenti, pro rata diuidi debent, ibid. n. 7.
Fructus industriales, tempore quo curantur, acquiri censentur, ibid. n. 16.
Fructus qui colliguntur ex arboribus, prædijs, vel pensionibus illorum, certa parte anni percepti esse videntur, hoc est, tempore præfinitæ solutionis, ibid. n. 20.
Fructus quo tempore ab usufructuario percepti reputentur, ibid. n. 21.
Fructus commendæ qualiter diuidantur inter hæredem commendatoris & successorem in commenda, ibid. n. 26.
Fructus si in fundis dotalibus nondum appareant tempore dissoluti matrimonij, qualiter inter coniugem superstitem & hæredes mortui diuidi debeant, ibid. n. 27.
Fructus rei ex pacto rei emptæ an sint diuidendi inter emptorem & reuenditorem pro rata temporis quo quis possedit rem quæ fructus reddit, comp. 26. n. 7.
Fructus pendentes qualiter rei pars reputentur, ibid. n. 3.
Frumentum, vinum, vel oleum si eiuſdem bonitatis, qua mutuatum fuit, reperiri non potest, pro satisfaciendo creditore, in eadem prouincia in qua fuit mutuatum, creditor cogitur ad solutionem æstimationis recipiendam, c. 17. n. 3.
Frumentum quod debetur, si vel non reperitur, vel ita longè reperiretur, quod sine magno

I N D E X.

igno debitoris incommodo, & dispendio portari non posset, an debitor liberetur præstando interesse, c. 17. n. 4.

Fruentum, vinum, vel oleum quando solui debet extra domicilium & habitationem creditoris, debitor non dicitur in mora, nisi probauerit creditor, quod ipse debitori notum fecit qualiter ipse fuit paratus recipere in loco destinato tempore destinatæ solutionis, cap. 17. n. 26.

Frustra precibus impetratur, quod iam est lege prouisum, c. 6. n. 30.

Fundans se in qualitate tenetur illam probare, comp. 9. n. 2.

Fundum plenum fructibus vendens, & tradens an fructus vendidisse videatur, comput. 19. num. 2.

Fundus dotalis si inæstimatus marito traditus fuit ab vxore, & erant fructus pendentes in eo, pro diuisione horum fructuum recurrendum est ad ius commune, & qualiter eo finito diuidantur, ibid. n. 6.

Fundus si fructibus pendentibus traditus sit in dotem marito, & talis fundus tempore dissoluti matrimonij locatus sit, qualiter facienda sit computatio, comp. 19. n. 10.

Fur debet & potest onerari de æstimatione rei furatæ, etiam quantumcunque momentanea, cap. 17. sub num. 3.

G

GAbellas conducere tutori prohibitum est, cap. 4. n. 26.

Generale mandatum cum libera habens non potest eius prætextu nomine mādantis pro alio fidemiubere, comp. 16. n. 10.

Gerundium in dispositione appositum facit dispositionem conditionalem, c. 31. n. 14.

Gondisalui Fernandez à Corduba Magni Ducis cognomine illustrati rationes referuntur, c. 10. n. 62.

Grasi opinio circa computationem enormissimæ læsionis commemoratur, comput. 6. num. 9.

Grammaticum an liceat edoceri pupillam, & an expensum in simili arte addiscenda sit tutori in calculo recipiendum, c. 27. n. 38.

Grauamina si expressa sint in rationibus circa certas parcelas, an alijs acquisiuisse videatur, c. 32. n. 31.

Gregorij Lopez opinio circa computationem enormissimæ læsionis refertur, comput. 6. num. 7.

Grex si datus sit marito in dotem, & oves aliquæ mortuæ sint, an teneatur ex filiabus

alias substituere loco mortuarum capitum, cap. 8. num. 41.

H

HAbens rationes vel instrumenta communia ad instantiam eius quæ etiam cõmunia sunt, illa exhibere debet, c. 10. n. 32.

Habens dilationem à lege non dicitur esse in mora ante aduentum diei legæ ad soluendû destinati, c. 14. n. 39.

Habilitas personæ debet concurrere in eo cui iuramentum in litem est deturandum, c. 9. num. 37.

Habitatio domus pignoratæ an gratis licite creditor accipiat, c. 16. n. 50.

Hæres creditoribus, legatarijs, & fideicommissarijs rationem reddere de bonis defuncti est obnoxius, c. 3. n. 14.

Hæres illius qui administrauit prius quàm hæres illius administratoris electi, qui non administrauit, debet conueniri pro ratione reddenda, & reliquis soluendis, cap. 4. n. 15.

Hæres administratoris an teneatur rationes a defuncto non redditas dispungere, cap. 3. num. 31.

Hæres administratoris si ad Ecclesiam confugiat, vt euadat rationis defuncti dispositionem, an gaudiat immunitate Ecclesiastica, c. 5. n. 11.

Hæres administratoris an ex propria persona præscribere possit redditioni rationum, c. 5. n. 27.

Hæres inuentarium exhibere debet in rationibus, quas creditoribus, legatarijs, vel fideicommissarijs præstat, c. 9. n. 6.

Hæres qui inuentarium legitime non confecit neque Falcidiam, neque Trebellianicam deducit, c. 9. n. 16.

Hæredi, vel successori damnum passi an iuramentum in litem deferri debeat, quando dicit se scire per famam æstimationem damni, vel rei amissæ, c. 9. n. 34.

Hæres, tutor, seu quiuis alius administrator, qui secundum loci consuetudinem inuentarium confecit, etiam iuris forma non seruata, non potest capi pro debito defuncti, vel pro reliquis rationis a defuncto calculatæ, neque etiam aduersus illum iuramentum in litem deferretur ob defectum formæ in inuentario omissæ, c. 9. n. 42.

Hæres an in inuentario vel libro rationum scribere debeat fructus a se ex hæreditate perceptos, ne ultra vires hæreditarias creditoribus hæreditarijs postea apparentibus teneatur, c. 9. n. 76.

INDEX.

- Hæreditas** eo ipso quod est adita, dicitur hæredis patrimonium, c. 9. n. 79.
- Hæres** adeundo hæreditatem quasicontrahit cum creditoribus & legatarijs, seu fideicommissarijs defuncti, ibid. n. 81.
- Hæreditas** si augeatur a lubione, fetu pecorum, vel partu ancillarum tale augmentum accedit hæredi, qui inuentarium legitime confecit, ibid. n. 82.
- Hæres** a die ipso quo instant creditores in iudicio petendo debitas sibi pecunias, statim incipere debet scribere in libro rationum quos deinde ex hæreditate fructus colligit, prout faceret quilibet ipsorum bonorum hæreditariorum administrator, c. 9. n. 83.
- Hæreditas** est quoddam ius vniuersale comprehendens mobilia, immobilia, & femouentia, iura & actiones quæ defuncto competebant, c. 22. n. 38.
- Hæreditas** regulariter in duas diuiditur partes, comp. 11. n. 1.
- Hæredem** usufructuarij non debere percipere partem fructuum pendentium eius anni quo usufructuarius mortuus fuit, an sit regulariter verum, comp. 20. n. 19.
- Hæres** socij, qui pecuniam societatis administrat, an teneatur ad interesse ex mora, c. 75. n. 42.
- Hypotheca** quam habet minor pro reliquis tutelæ in bonis tutoris vel curatoris an extendatur ad fructus & interesse pro quibus fuit reliquatus, c. 39. n. 2.
- Hypothecam** tacitam an habeat minor in bonis curatoris ad litem pro damnis resultantibus ex eius mala litis administratione, cap. 39. n. 3.
- Hypothecam** tacitam an habeat furiosus vel prodigus in bonis sui curatoris pro reliquis administrationis, c. 39. n. 4.
- Hypothecata** an tacite censeantur bona curatoris absentis bonis constituti pro reliquis talis administrationis, c. 39. n. 5.
- Hypotheca** non inducitur nisi in casibus a iure expressis, c. 39. n. 13.
- Hypothecam** tacitam an habeat Ciuitas vel Respublica in bonis suorum Decurionum vel aliorum administratorum, c. 39. n. 6.
- Hypothecam** tacitam an habeat fiscus in bonis suorum administratorum pro damnis ex mala administratione resultantibus, cap. 39. n. 8.
- Hypothecam** tacitam an habeat Rex in bonis primipilli & eius vxoris pro mala huius officij administratione, & ibi latè, quod olim, quidve hodie huius primipillaris officij administratio comprehendat, c. 39. n. 11.
- Hypothecam** tacitam an habeat vxor in bonis mariti pro mala administratione bonorum dotalium siue paraphernalium, cap. 39. n. 12. & 15.
- Hypothecam** tacitam an habeat Ecclesia in bonis parochi vel rectoris pro mala administratione rerum suarum, c. 39. n. 13.
- Hypothecam** tacitam an habeat hospitale in bonis sui administratoris pro mala suorum bonorum administratione, c. 39. n. 14.
- Hypothecam** tacitam an habeat minor in bonis factoris à tutore vel curatore constituti pro administrandis rebus ipsius minoris, c. 39. n. 16.
- Hypothecam** tacitam an habeat tutor vel curator in bonis pupilli vel adulti pro reliquis ex ratione tutelæ vel curæ contra minorem resultantibus, c. 39. n. 17.
- Hircus** à septimo suæ ætatis mense est aptus & potens ad generandum, & aliquando admodum aptus est libidini, vt adhuc dum vberibus alitur matrem suam stupro superueniat, c. 18. n. 20.
- Hircus** ante sex annos senescit, ibid. n. 21.
- Hodie** in materia interesse sublata est antiqua differentia, an ageretur actione bonæ fidei, an arbitraria, c. 15. n. 10.
- Homines** ob humanæ fragilitatis malitiam, etiam in rebus clarissimis & notissimis inter se dissentiunt, c. 32. n. 2.
- Homines** sæpè plus de se sperant, quàm habeant in facultatibus suis, comp. 10. n. 1.
- Honorarius** tutor an partem decimæ habere debeat, c. 28. n. 18.
- Honorarius** tutor si quis testamento nominatus sit, an si alias duas tutelæ habeat, excusetur a quarta tutela, c. 28. n. 19.
- Honorarius** tutor non potest præstare auctoritatem contra actibus gestis a minore factis, cap. 28.
- Honorarius** tutor quibus curis & sollicitudinibus astringatur, c. 28. n. 22.
- Hospitalarius**, orphanatrophus, siue executor testamenti rationem reddit, c. 3. n. 7.
- Humanorum** actuum laus non tam ex principio, quàm ex fine comprobatur, c. 1. n. 2.

I

- I**ncapacitatis vitium ab illo dumtaxat tolli potest, qui potest efficere capax, cap. 7. num. 20.
- Incapax** non efficitur capax ex lapsu temporis cuius initij memoria non extat, cap. 7. num. 19.
- Incarcerati** non possunt parentes pro reliquis tutelæ

I N D E X.

- tutelæ suorum filiorum, & quid de aïo, & alijs ascendentibus, c. 3 §. n. 2.
- I**ncidentia licet sit modus tollendæ incompetentiæ, non tamen est modus tollendæ incapacitatis, c. 7. n. 19.
- I**n collatione faciendâ ad hoc vt mora committatur, requiritur interpellatio, & quod in ipsamet interpellatione exprimatür dies incipiendæ diuisionis, aliàs interpellatus cõstituitur in mora, c. 5. n. 7.
- I**ncommoda illum sequi debent, quem & cõmoda sequuntur, c. 42. n. 12.
- I**n computatione fructuum cum meliorationibus faciendâ, duo tempora sunt consideranda, & quæ, comp. t. 3. n. 7.
- I**nclusio vnus est exclusio alterius, cap. 3 2. sub num. 30.
- I**n deductione tertij & quinti inspicienda & cõsideranda sunt bona quæ defunctus tempore mortis reliquit: comp. l. n. 8.
- I**n dubio semper est præsumendum, quod si mercator, vel quiuis alius traficador pecuniam sibi debitam destinato tempore recepisset, cum ea lueratus fuisset, c. 11. n. 23.
- I**nducta ad augmentum non debent operari diminutionem, c. 30. n. 12.
- I**ndustria personæ si in aliquo actu perficiendo sit electa, non potest ille actus per alium expediri, c. 33. n. 4.
- I**nfamis an in calculatorem eligi possit, cap. 8. num. 2.
- I**nfantes expositi quibus expensis ali & enutriri debeant, c. 25. n. 44.
- I**nfinitas prohibita est in iure, c. 18. n. 4.
- I**nfirmetas famuli, si non fuit admodum grauis, vt illum penitus ab officio seruiendi impediret, non impedit quominus integrum salarium recipiat, c. 27. n. 26.
- I**n foro mercatorum iudicantur causæ de bono & æquo, nec de apicibus iuris disceptantur, c. 11. n. 22.
- I**n foro Ecclesiastico non curatur de iure civili in his quæ attinent ad exonerandam cõscientiam defuncti, c. 23. n. 5.
- I**niuriam nemini facit qui vitur iure suo, cap. 3. num. 5.
- I**lliquidum an executioni mandari possit, si in instantia executionis quantitas soluenda liquidari potest, c. 21. n. 26.
- I**mmemorialis præscriptionis intuitu omnis violentiæ, tyranniis, & oppressionis suspitio purgatur, c. 27. n. 10.
- I**niquum est liberis hominibus liberam suarum rerum administrationem & dispositionem adimere, c. 6. n. 35.
- I**normiter, aut enormissimè lessum aliquem fuisse, ex quibus dignoscatur, comput. 6. num. 2.
- I**normissimæ læsionis computatio qualiter fieri consueuerit in Pinciano Senatu, comp. c. n. 12.
- I**n reddendis rationibus durè nimis agendum non est cum administratoribus, c. 10. n. 57.
- I**nstantiam ibi esse dicimus, vbi & est contradictio, c. 14. n. 17.
- I**nstitutor maioris si apposuerit in fundatione clausulam, ne successor in tali maioratu possit ducere vxorem ignobilem, Iudæam, vel Sarracenorum genere natam, sub pœna priuationis maioratus, quam diligentiam facere sufficiat, ei qui vxorem ducit, ne postea comperto quod aliqua labe talis vxor afficiatur, ab illo maioratus adimatur & reuocetur, c. 19. n. 46.
- I**nstrumenta priuata interim quod nõ sunt in iudicio recognita, executioni mandari non possunt, c. 31. n. 3.
- I**nstrumentum cantans, quod quis recepit certum quid pro residuo debiti maioris quantitatis vel summæ, an totius debiti solutionem probet, c. 37. n. 3.
- I**nstrumenta, apochæ, & priuilegia eius cuius bona sunt administranda, qualiter inuenturizari debeant, c. 9. n. 7.
- I**nstrumentum an productum videatur ab illo qui eius exhibitionem in iudicio postulat, c. 10. n. 30.
- I**ntellectus imbecillitas semper in minore præsumitur, c. 6. n. 24.
- I**ntellectus & limitatio ad l. iuris gentium, §. adeo, ff. de pactis, c. 19. n. 41.
- I**ntellectus ad l. quidam Iberus, ff. de seruit. vrb. c. 19. n. 32.
- I**ntellectus ad l. cum ostendimus, §. fin. ff. de fideiuss. tutor. c. 19. n. 45.
- I**ntellectus ad l. fin. C. de apochis public. cap. 23. n. 44.
- I**ntellectus ad l. 43. tit. 4. lib. 2. Recopil. c. 26. num. 23.
- I**ntellectus ad l. fructus pendentes, ff. de rei v̄dic. c. 30. n. 24.
- I**ntellectus ad tex. in l. in l. Falcidia, ff. ad legem Falcid. c. 30. n. 25.
- I**ntellectus ad tex. in l. cætera sed si parauit, ff. de legat. c. 31. n. 26.
- I**ntellectus ad tex. in l. qui Romæ. §. Augerius, ff. de verb. oblig. c. 34. n. 9.
- I**ntellectus ad tex. in l. Procula, ff. de probat. c. 37. n. 6.
- I**ntellectus ad tex. in l. 2. C. de iure Reipubl. c. 39. n. 7.
- I**ntellectus legis vnicæ, C. quando non petentium

INDEX.

- num partes*, cap. 41. num. 19.
Intellectus ad tex. in l. minor, §. pater, versic. qui statuta liber. ff. de euct. c. 41. n. 20.
Interesse lucri cessantis quo casu solito negotiari ex mora præstari debeat, c. 13. n. 2.
Interesse lucri cessantis quando etiam non solito negotiari præstandum sit, c. 15. n. 6.
Interesse taxari per legem perquam vtilissimū quinimo & necessarium est.
Interesse propinquum a remoto, intrinsecum ab extrinseco, lucrum cessans a damno emergenti qualiter fecerni possit, cap. 15. num. 13.
Interesse intrinsecum siue damnum emergens dicitur, quando quis immediatè damnum sentit, c. 15. n. 14.
Interesse intrinseci in maleficijs sine dolo rei conuenti ratio haberi debet, etiam pro frumento, vino, oleo, tigno, & similibus, vbi damnum passus erat solitus negotiari, cap. 15. num. 9.
Interesse quo casu arbitrio iudicis taxari debeat, c. 15. n. 18.
Interesse lucri cessantis probatur per argumentum a solitis, & per verisimiles coniecturas, c. 15. n. 21.
Interesse lucri cessantis sufficit quod sit certum certitudine præsumptiua, quæ habetur ex eo, quod quis fuerit solitus negotiari, & sit mercator, qui communiter solebat lucrificare, c. 15. n. 22.
Interesse lucri cessantis, quando petitur a mercatore, semper debet præsumi, quod si pecuniam sibi debitam congruo tempore fuisset affectus, cum ea lucratus fuisset, c. 15. num. 23.
Interesse lucri cessantis, vel damni emergentis, quando debetur ex contractibus innominatis, potest probari per iuramentum in litem damnum passus, c. 15. n. 28.
Interesse quando est probandum per iuramentum damnum passus, debet quantitas vsq; ad quæ est iurandum per iudicem assignari, c. 15. n. 29.
Interesse ex mora crescit vsque ad executionem sententiæ, c. 17. n. 13.
Interesse lucri cessantis licet ex coniecturis probari valeat, tamen coniecturæ tales esse debent, ex quibus iudex sit quasi certus, quod creditor tantum verosimiliter lucratus fuisset, si pecuniam sibi debitam debito tempore recepisset, c. 15. n. 20.
Interpellatus vt soluat debitum tempore quo ducit uxorem, vel sepelit defunctum suum, non constituitur in mora, neque per consequens ad estimationem quanti plurimi tenetur, cap. 17. num. 36.
Intricata ratio non est ratio, c. 10. n. 46.
Introitus, & exitus, siue accepta & data sunt admodum in ratione connexa, vt nunquam præiudicet confessio accepti quoad executionem, nisi & in simul examinentur & liquidentur data, c. 21. n. 14.
Inuentarij confessio legitime administrationis nomine continetur, c. 9. n. 1.
Inuentarium est caput rationis, c. 9. n. 2.
Inuentarium a tutore de bonis pupilli conficiendum, an confici debeat coram iudice & tabellione, c. 9. n. 10.
Inuentarium ab alio quàm tutore vel curatore confectum, an tutori vel curatori proficit in rationibus, c. 9. n. 15.
Inuentarium etsi hæres confecerit, & non apponat in eo, quod ipse testatori cui successit. debebat tempore mortis, an dicatur esse in dolo, & contra eum iuramentum in litem deferri valeat, c. 9. n. 69.
Inuentarium an sufficiat, quod exhibeat hæres vel tutor, quod confecerit defunctus pauld ante mortem, c. 9. n. 19.
Inuentarium ab vno ex cohæredibus confectum, an alijs cohæredibus proficit, cap. 9. num. 20.
Inuentarium factum a tutore, vel hærede non releuat illos, si aliquid consulto scribere in eo prætermiserunt, quinimo & in duplo eius quod omiserunt, condemnari debeat, c. 9. num. 69.
Inuentarium ab vxore superstite confectum de bonis mariti, an proficit hæredi mariti respectu creditorum defuncti, c. 9. n. 21.
Inuentarium ex officio a iudice confectum de bonis defuncti, vel alterius an hæredi proficit contra creditores defuncti, c. 9. n. 22.
Inuentarium qui conficere debet, non debet cadere a syllaba, aliàs cadit a toto, cap. 9. num. 40.
Inuentarium, & descriptio bonorum dictio, promiscuè à Doctores & Iureconsultis confunditur, vnum pro altero vsurpando, & qualiter cognosci possit quando de inuentario vero, & quando de descriptione simplici bonorum loquantur, c. 9. n. 64.
Inuentarium dictio, si a lege proferatur, loquendo de hærede, tutore, curatore, Episcopo, paroco, hospitalario, vel alio simili publico administratore semper intelligitur de vero, & solemnino inuentario, c. 9. n. 65.
Inuentarium dictio prolata a lege loquendo de fisco, depositario, æconomo, procuratore, negotiorum gestore, vxore, aut marito superstitite, quo ad bona coniugis prædefuncti,

I N D E X.

- Et**, adhuc intelligi debet de simplici bonorum descriptione, c. 9. n. 66.
- In** ientarij & descriptionis bonorum finis vnus & idem est, c. 9. n. 76.
- In**uentarij legitima confectio reponit hæredem in primum statum, & facit eum ac si non addidisset, ibid. n. 77.
- Iudex** non solum pro se, verum & pro suis officialibus rationem reddere est obnoxius, c. 3. n. 31.
- Iudex** Ecclesiasticus vim infert seculari iudici, si ipsum vel eius ministros excommunicet, eo quod extraxerint ab Ecclesia administratorem nondum redditus rationibus ad Ecclesiam confugientem, c. 4. n. 10.
- Iudex** laicus aliquando dicitur capax iurisdictionis Ecclesiasticæ, c. 7. n. 14.
- Iudex** aliàs incompetens ratione incidentiæ efficitur competens, ibid. n. 18.
- Iudex** Ecclesiasticus si per censuras procedat aduersus iudicem secularem, eo quod bona clerici executauit pro reliquis secularis administrationis a tali clerico susceptæ, vim illi inferre videtur, c. 7. n. 35.
- Iudex** minimè potest recusari ab illo, qui eum in iudicem eleuit, c. 8. n. 14.
- Iudice** suspecto existente, diuina, naturalis, & moralis ratio suadet, ne causa coram ipso terminetur, c. 8. n. 18.
- Iudice** existente suspecto ob magnam amicitiam, vel inimicitiam nimis periculosum est coram ipso litigare, c. 8. n. 17.
- Iudex** an necessariò teneatur assistere confectio*n*i inuentarij rerum Ecclesiæ Cathedra*lis* Episcopo prædefuncto, c. 9. n. 18.
- Iudices** ratiocinatores qualiter se habere debeant cum partibus respectu exhibitionis librorum, c. 10. n. 22.
- Iudex** potest prorogare terminum subhastationum arbitrio suo vsque ad annum, c. 16. num. 15.
- Iudex** in arbitrando debet se conformare cum mente legis, iuris, & rationis naturalis, & moralis, c. 18. n. 9.
- Iudex** quem modum seruare debeat in constituendis alimentis, vel dotibus fratribus & sororibus minoris natu maioris, seu opulentioris, c. 22. n. 59.
- Iudex** qui alimenta de bonis minoris diuitis alicui ex necessarijs assignat, quid attendere debeat, c. 22. n. 16.
- Iudex** cui concessum est arbitrium in iudicando, an bonam fidem agnoscere possit abstineendo se ab apicibus iuris, c. 23. n. 12.
- Iudex** ordinarius loci si mittat iudicem delegatum pro aliquid faciendo in locis suæ iurisdictionis, cuius expensis illum mittere debeat, c. 25. n. 32.
- Iudex** rationalis si non inueniat quod iudex aliquid ex pecunijs pro sumptibus iustitiæ destinatis in proprios vsus conuersit, ne se nimis molestum & scrupulosum præbeat, c. 26. n. 2.
- Iudex** non debet condemnari vel puniri pro mala dispensatione pecuniæ, quam lex eius arbitrio dispensandam commisit, nisi fuerit in dolo, c. 26. n. 5.
- Iudex** si habuit animum utiliter expendendi pecunias pro sumptibus iustitiæ destinatas, & tandem ita utiliter fuerunt expensæ, non ex eo de mala administratione punitur, c. 26. num. 6.
- Iudex** qualiter sibi præcaueri debet, quando apponit custodes alicui in Ecclesia recluso, vel incarcerato infirmo, c. 26. n. 12.
- Iudex** si ex officio contra aliquem procedit, & ab alio iudice requiritur, vt tale captum sibi remittat, cuius expensis sit facienda talis remissio, c. 26. n. 15.
- Iudex** qui procedit contra aliquem delinquentem in Ecclesia fortificatum, si illum ab Ecclesia extrahere velit, qualiter sibi debeat præcaueri, c. 26. n. 20.
- Iudex** an donare possit modicam pecuniam fiscalem, ibid. n. 34.
- Iudex** attendere debet consuetudinem patriæ in constituendo salario alicui administratori, c. 27. n. 48.
- Iudex** a Cancellaria missus pro facienda aliquorum fructuum liquidatione, an tot esse fructus quot liquidò debentur, quod pronuntiare teneatur, antequam pro illis executionem faciat, c. 33. n. 3.
- Iudex** delegatus pro executione alicuius chartæ executoriæ, vbi calculatores a partibus fuerunt nominati pro reliquidatione reliquorum, an non antea reliquatum executioni mandari possit, quàm rationes confirmet, c. 31. n. 10.
- Iudex** si rationibus coram se productis quasdam parcelas probauit, alias verò omisit, an quæ omissæ fuerunt, reprobatæ sint censendæ, c. 32. n. 28.
- Iudex** executor, si de facto non obstante appellatione exequatur, quod vnus ex calculatoribus cum tertio deberi confirmauit, an hæc executio tanquam attentata reuocetur, c. 33. n. 18.
- Iudex** de minimis curare non debet, cap. 41. num. 12.
- Iudex** delegatus si excedat in commissione sibi facta, eius sententia respectu excessus nullam

I N D E X.

- quam transit in rem iudicatam, c. 41. n. 9.
- Iudex ordinarius loci**, quodcumque voluerit, potest reuidere positi rationes, etiam si per modum syndicationis in rem transferint iudicatam, c. 41. n. 14.
- Iudex ratio ciniorum à Regio Consilio missus** pro videndis publicis rationibus, an illas etiam reuidere possit, qui iam per modum syndicationis fuerunt acceptæ, & approbatæ, c. 41. n. 24.
- Iudex rationalis** si verificauerit administratorem dolo fuisse versatum in administrando vel ratione dispungenda, an illum puniri valeat, etiam vbi ratio per modum syndicationis fuit reddita, ibid. n. 25.
- Iudex delegatus** pro reuidendis publicis rationibus an illas etiam reuidere & modificare possit, de quibus quitatio facta fuit, sub iureiurando de non contraueniendo rationibus, c. 41. n. 26.
- Iudex** qui pœnas camerales occultauit, & sibi retinuit nulla earum in rationibus mentione facta, an & qualiter puniri possit, cap. 42. num. 18.
- Iudex delegatus** pro reuidendis publicis rationibus an administratores dolo versatos criminaliter punire possit, ibid. n. 21.
- Iudex** ex quibus valeat sumere arbitrium ad faciendum enormissimæ læsionis veram computationem, comp. 6. n. 11.
- Iudicare** nisi tota lege perspecta inciuile est, c. 21. n. 18.
- Iudicis ministerium** qualem hominem requirat, c. 42. n. 23.
- Iudicis arbitrium** quod circa dotis, vel alimentorum assignationem versari debet, latissimum esse debet, vbi res exegerit, non verò tenax & parcum, c. 22. n. 60.
- Iudici** an liceat remittere pauperi condemnato pœnam cameralem, c. 24. n. 11.
- Iudices**, alguacelli, vel alij executores vendentes bona ex causa iudicati, an promissum donare, vel promittere possint pro allicendis emptoribus ad emendum maiori pretio, c. 24. n. 43.
- Iudicem** ignauum, & inexpertum eligens, vel Aduocatos huiusmodi cõsulens an peccet, & qui ignaui & inexperti sint iudicandi, c. 27. n. 7.
- Iudices** publicarum rationum reuisores a Regio Senatu missi, eas dumtaxat rationes reuidere possunt, quæ a triginta annis retro fuerunt dispunctæ, vel calculari desierunt, c. 41. n. 23.
- Iudicium** familiæ herciscundæ non extenditur ad ea, quæ tempore mortis defuncti iam erant extra eius patrimonium, comp. 1. n. 9.
- Iudicibus** an liceat in dubijs quæstionibus secundum iuris rationes & naturalem æquitatem iudicare, c. comp. 7. n. 8.
- Iudices** commissarij ad reuidendum rationes populorum, an pœnis corporalibus afficere possint administratores, quos dolo & fraudulenter in administratione versatos fuisse repererit, c. 42. n. 13.
- Iudex** reuisor rationum publicarum quibus expensis militare debeat, quando ad instantiam alicuius concessus fuit, c. 25. n. 31.
- Iudex** commissionis ex officio a Regio Consilio missus pro reuidendis, vel distrahendis publicis rationibus, quibus expensis missus iudicetur, c. 25. n. 33.
- Iuramentum** non auget obligationem extrinsecus, sed ei intra suos limites maneat, iuris vinculum addit, c. 5. n. 9.
- Iurans** se pro aliquo non fideiussurum, an iuramento non obstate fidei iurare sine peccato periurij valeat, c. 6. n. 81.
- Iuramentum** in litem aduersus illum deferre potest, qui cum ex legis præcepto inuentarium conficere teneretur, eius confectioem omisit, c. 9. n. 17.
- Iuramentum** in litem licet deferri non possit contra hæredem illius qui inuentarij confessionem prætermisit, secus tamen erit si de dolo ipsius hæredis aliqualiter constiterit, ibid. n. 27.
- Iuramentum** in litem an deferri valeat aduersus Episcopum, vel alium Prælatum, eod quod inuentarium rerum suæ Ecclesiæ legitime & debito tempore nõ confecit, ibid. num. 30.
- Iuramentum** in litem an hæredi, vel successori damnum passi deferri debeat, ibid. n. 33.
- Iuramentum** in litem ei dumtaxat deferri potest, qui verisimiliter est informatus de valore rei amissæ, vel usurpatæ, super cuius valore, siue æfectione defertur, ibid. n. 35.
- Iuramentum** in litem si deferendum sit, prius per iudicem taxanda est quantitas vsque ad quam est iurandum, ibid. n. 38.
- Iuramentum** in litem an aduersus tutorem, vel curatorem, aliumve rusticum administratorem, qui inuentarium non exhibet, deferri valeat, ibid. n. 55.
- Iuramentum** in litem an successori in officio deferri valeat, quando prædecessor dolo administrauit, ibid. n. 32.
- Iuramentum** in litem non potest deferri illi, qui aliàs reperitur periurus, ibid. n. 75.
- Iuramentum** in litem deferri debet damnum passo, dummodo non sit minor, & habilitas personæ ad sit, ibid. n. 75.

I N D E X.

Iuramentum de stando simplici dicto administratoris in rationibus non excusat administratorem, si non exhibeat inventarium & librum rationis, quæ ex necessitate officij facere tenebatur, c. 10. n. 7.

Iuramentum debet intelligi delatum secundum naturam actus super quo interponitur, ibi. num. 18.

Iuramentum habet hanc implicitam conditionem, scilicet si dolus absit, ibi. n. 19.

Iuramentum in litem potest deferri contra Prælatos & Rectores Ecclesiarum, ac aliorum piorum locorum administratores, qui in n. solemniter eorum bona locauerunt, c. 16. n. 6.

Iuramentum in litem deferri potest contra vendentes, vel etiam ementes res minorum, debitis solemnitatibus non præcedentibus, ibi. n. 24.

Iura pœnam imponentia aduersus dolosos venditores, an extendi possit ad emptores, ibi. num. 26.

Iuramentum obligat præcisè ad factum illum qui aliquid facere iurauit, c. 21. n. 9.

Iuramentum licet regulariter non obliget animam successoris eius qui iurauit, quoad peritium, tamen eam ligat quoad obligationes & contractus, ibi. n. 11.

Iuramento expendentis aliquando statur, etiam in expensis non modicis, c. 25. n. 7.

Iurans parere arbitris, siue calculatoribus partibus nominatis, non tenetur sub pœna per iurij parere sententiæ ab vno ex calculatoribus cum tertio a iudice in casu discordiæ nominato prolata, c. 33. n. 6.

Iuramentum habet vim geminati consensus, c. 41. n. 40.

Iura negatiua a tempore prohibitionis præscribuntur, c. 42. n. 5.

Iure Canonico inspecto nemo potest impetrare rescriptum per quod alius ultra duas dietas ad iudicium trahatur, comp. 12. n. 1.

Iure primæuo codicis donatio, quæ excedebat trecentos solidos, si non insinuatur, inuvalida quoad excessum pronuntiabatur, c. 6. put. 25. n. 1.

Iure codicis nouo donatio, quæ excedit quingentos solidos, insinuatione indiget, ibi. num. 2.

Iurisdictionis competentia de pecunijs pro sumptibus iustitiæ destinatis defendi debet, c. 26. n. 19.

Iurisdicatio quando alicui respectu certæ causæ a lege tribuitur, sub illa dispositione comprehenduntur clerici actiue & passiuè, in quibus viget illa qualitas super quam funda-

tur iurisdicatio, cap. 7. num. 29.

Iurisdicatio Priori & Consulibus Hispalensibus, vel Burgenfibus a lege concessa, an priuatiue concessa videatur, c. 7. n. 40.

Iurisdicatio quoties alicui conceditur, censetur accumulatiue concessa, non verò priuatiue ibi. n. 41.

Iurisdicatio concessa iudicibus mercatorum per statutum Florentiæ accumulatiue, non verò priuatiue concessa videtur, ibi. n. 42.

Iurisdicatio maioris magistratus, ad hoc vt excluda censeatur, non sufficit, quod concessa sit per dictionem taxatiuam, ibi. n. 46.

Iurisdicatio eo casu priuatiue concessa censetur, quando vel in commissione exprimitur, vel ex commissionis verbis tacite colligitur, quod committens voluit quod aliquis solus cognoscat, & non alius, ibi. num. 48.

Iustum pretium licitatore non offerre, vel nihil offerre idem est, c. 16. n. 41.

Iustitia distributiua tanto plus alicui de bonis communibus tribuere videtur quanto quis maiorem principalitatem, & superioritatem in communitate habet, comp. 7. n. 3.

Ius negatiuum, an & quando præscribi possit, cap. 42. num. 4.

L

Labor patris in administranda tutela filij an compensari debeat cum operibus a filio sibi durante tutela præstitis, c. 22. n. 29.

Labor loco pecuniæ habetur, c. 27. n. 53.

Laicus si alicuius loci pij administrationem suscepit, an a iudice Ecclesiastico dumtaxat valeat pro ratione reddenda conueniri, c. 7. num. 50.

Laicus si conueniatur coram iudice Ecclesiastico, eo quod dicatur aliquam ecclesiasticam administrationem suscepisse ad hoc vt eius rationem reddat, & ipse id neget, & ecclesiasticam iurisdictionem declinet, an causa ad secularem iudicem sit remittenda, donec conuincatur, & pronuntietur talem administrationem peregisse, & ad reddendum rationem teneri, ibi. n. 52.

Legatum factum executori testamenti censetur factum à testatore ratione laboris in executione impendendi, c. 30. n. 27.

Legatum factum tutori a parte pupilli, an in decimam fructuum ex dispositione legis, vel consuetudinis tutori debitam computari debeat, c. 30. n. 29.

Legatum factum vxori a marito, an censetur factum animo compensandi illud cum ar-

thiis

I N D E X . I

- rhis a se illi promissis, cap. & num. 30.
Legatum factum a debitore creditori, quando debeat in debitam quantitatem computari, c. 30. n. 31.
Legatum factum duobus de certa re diuisibili, qualiter inter illos sit distribuenda, comp. 9. num. 6.
Legata a testatore relicta an ab ordine literarum sint præstanda, etiam si pro omnibus legatis soluendis non superent bona, comp. 10. n. 2.
Legatis alimentis impuberibus vsque ad pubertatem vsque ad quod tempus sint alimenta illis præstanda, comp. 4. n. 1.
Legatum liberationis a reddenda ratione administrationis præterita, an excuset administratorem, qui librum rationum non exhibet, c. 10. n. 15.
Legatum speciei an recta via ad legatariū transeat, comp. & n. 10.
Legatum factum de nomine debitoris, an dicatur legatum speciei, an verò legatum quantitatis, ibid. n. 11.
Legatum factum pro dote, si recuperatum sit a curatore, & minor ante vigesimum quintum annum nubat, an statim possit curator ad illud præstandum astringi, etiam si curator alleget adhuc non adimpleuisse vigesimum quintum annum, & sibi multa ex administratione curæ deberi, & offerat relationem rationum, c. 21. n. 3.
Lex ait Prætor, ff. de dam. inf. cum l. cum quaeritur, §. pupillo, ff. de vsuris ad concordiam redigitur, c. 15. n. 46.
Leges de subhabitationibus loquentes, subhabitationes præcisè nõ requirunt de substantia, in locis vbi nõ ad sunt præcones, sed sufficit, quod administrator pro locadis reb⁹ minoris, vel alterius sui principalis schedulas ponat in baluis Ecclesiæ, vel in alijs publicis locis, vbi frequenter vicini talis loci conuenire solent, c. 16. n. 19.
Legem non distinguente, nec nos distinguere debemus, c. 78. n. 41.
Leges odio habent homines desidiosos, & pigros, qui res suas parumpendunt, vel pro derelicto habent, c. 28. n. 34.
Leges ciuiles circa res caducas, terrenas, & temporales disponentes, an tam clericos, quam laicos comprehendant, c. 30. n. 5.
Leges Regiæ de leucis mentionem facientes, debent intelligi de leucis ordinarijs & vulgaribus, non verò de leucis ciuilibus, comp. 12. n. 7.
Lex periculi pretium, ff. de nautico fœnore, explicatur, comp. 15. n. 7.
Lex si alicui alicui faciendò restat, videtur sub mouere potentiam ab actu, c. 8. n. 26.
Lex non est imponenda verbis, sed rebus, c. 8. sub n. 29.
Lex 26. tit. 11. Part. 4. explicatur, comp. 19. num. 11.
Legitima licet filio debeat ex omnibus bonis paternis, non tamen de qualibet re deduci debet, sed hæc deductio arbitrio iudicis relinquitur, c. 30. n. 5.
Legitima filiorum de iure Regni nostri Hispani dicitur quidquid superest, deducto quinto, comp. 3. n. 4.
Liberatio facta per administratorem, de coesto vel fallito debitori domini sui, non prodest illi quominus postea ad pinguiorem fortunam eo deueniente pars remissa exigatur, c. 19. n. 40.
Libera administratio alicui concessa videtur concedere, vt donare possit, quia dominus donare consueuerat, c. 24. n. 9.
Liberatio a solutione reliquatus ex eo præsumitur, quod creditor sit consanguineus debitoris, & diu steterit quominus reliqua peteret, maximè vbi ratio fuit inter eos æquius super alijs calculata, c. 37. n. 7.
Liberatio tutori, vel curatori præstanda, plena, plenior, & plenissima esse potest: & quando plenissima exigatur, c. 40. n. 1.
Liberationis instrumentum (quod vulgò dicitur finiquito) tutori vel curatori præstandum, quibus clausulis cõfici debeat, ad hoc vt plenissimam liberationem præstet administratori, c. 40. n. 5. & 6.
Liberatio a reddendis rationibus si matri tutrici filiorum sit a marito relicta, an reliqua remissa videantur, c. 5. n. 14.
Liberatio a reddendis rationibus, etiam si verbis amplissimis & efficacissimis sit composita, adhuc administrator non censetur liberatus a solutione reliquatus, c. 5. n. 15.
Liberatus ab actione tutelæ quando cõsuetur liberatus a reliquis, c. 5. n. 20.
Liberatione ab actione tutelæ legata tutori, iudex potest arbitrari, an censetur liberatus a reliquis, ibid. n. 21.
Liberum arbitrium qui habet ad disponendum de rebus suis, an etiam illo abuti possit, c. 16. num. 34.
Liberationis si non tradatur ab administratore pro rationibus distrahendis, non solum aduersus administratorem, verum & aduersus eius heredem dolus & subtractio præsumitur, c. 10. n. 5. & 6.
Liberationis qualiter confectus esse debeat, vt parcelle in illo scripte probent, ibid. n. 34.

I N D E X.

- Libro magistrali (vulgò dictus libro de caja) non habenti omne parcelas iornalis (vulgò del borrador, ò manual) an fides in rationibus sociorum sit adhibenda, c. 10. n. 3 6
- Libet tutoris vel curatoris nihil refert propria an aliena manu sit scriptus, ibid. n. 41.
- Libet rationum cuiuslibet administratoris in scriptiorem, siue præfationem habere debet, ex qua constet cuius res administrantur, c. 10. n. 42.
- Libet administratoris iam defuncti maiorem fidem facit, quàm liber viui administratoris, ibid. n. 61.
- Libet rationis cancellationibus, inductionibus, & superinductionibus, ac omni deniq; suspitione doli & fraudis carere debet, ibid. n. 65.
- Libet rationis ad hoc vt legitimè dicatur confectus, quid continere debeat, ibidem, nume. 69.
- Libris campforum, banchariorum, & mercatorum, an tam pro se, quàm contra se fides sit adhibenda, c. 11. n. 1.
- Libris banchariorum quando pro ipsis bancharijs fidem faciant, ibid. n. 7.
- Libro mercatoris pro ipso mercatore non credatur, nisi saltim habeat adminiculum vnius testis, & ipse mercator iuret veram esse parcelam in illo scriptam, super qualis agitur, ibid. n. 8.
- Libris campforum & mercatorum qui habent fidem de publico non secus ac si res iudicata esset, fides adhibetur, ibid. n. 9. & 10.
- Libro officialis de publico deputati an fides sit adhibenda, c. & n. 11.
- Libris campforum & mercatorum an in his, quæ pro se scribunt, fides sit adhibenda, ibid. n. 12.
- Libris campforum & banchariorum an tam pro se, quàm contra se, & in fauorem tertij credatur, ibid. n. 13.
- Libris mercatorum quibus ex dispositione statuti, vel consuetudine legitimè introducta, fides adhiberi solet tam pro ipsis, quàm contra ipsos creditur, ibid. n. 14.
- Libri rationis confectio est de substantia actus administratorij, c. 10. n. 13.
- Libro fratris qui tutelam vel euram sui fratris administrat, an sit omnino fides adhibenda, ibid. n. 63.
- Libro administrationis non exhibitio, an rationes distrahi possint inspectis villantijs, fonglatijs, apapyrijs, siue manualibus, ibidem num. 70.
- Libro campforis siue bancharij, licet non sit a publico deputatus, ex verisimilibus coniecturis, & circumstantijs potest fides adhiberi, dummodo ipsius iuramentum præcedat, c. 11. n. 15.
- Libris campforum & mercatorum quando fides est adhibenda, non solum adhiberi debet in parcelis parua, verum & magna quãtitatis, ibid. n. 16.
- Libro campforis, bancharij, vel mercatoris scripto secundum formam à lege regia tradita integra fides adhibetur, ibid. n. 17.
- Libet rationum mercatoris si scriptus sit extra territorium in quo lege, consuetudine, vel statuto, certa scribendi & conficiendi libri forma data erat, an confectus secundum legem vel statutum loci, in quo fuit scriptus valeat in illo loco, vbi diuersa scribendi forma data fuerat, ibid. n. 21.
- Libro campforis, mercatoris vel bancharij, qui aliqua falsitatis suspitione laborat, qualis fides sit adhibenda, ibid. n. 23.
- Libro campforis, bancharij vel mercatoris cui fides adhiberi debet de iure vel consuetudine non statuitur, si verosimilia non contineat, ibid. n. 24.
- Libris campforum, banchariorum, vel mercatorum non est credendum, quando aliquid a suo ministerio alienum continent, ibid. n. 26.
- Libro campforis, bancharij, vel mercatoris, cui est de iure credendum, fides non adhibetur contra tertium absentem, cum quo actus gestus non fuit, ibid. n. 27.
- Libro æstimi alicuius loci quæ fides sit adhibenda, ibid. n. 28.
- Libro campforis vel mercatoris, cui sub iuramento eiusdem campforis est credendum, qualiter probet, si antequam iuretur mortuus sit, ibid. n. 29.
- Libri campforum, banchariorum, & mercatorum si scripti sint seruata legis Regiæ forma, vel alias consueta non solum fidem facit in loco vbi viget lex, vel consuetudo, sed & vbiunque fuerint in iudicio producti, ibid. n. 32.
- Libet rationis tutoris, vel curatoris creditur in parcelis de alimentis minori a se præstitis, c. 22. n. 4.
- Libet rationis societatis an plenè inter socios probet, c. 10. n. 1.
- Libet rationis si in aliquibus parcelis constet veritate conscriptus creditur ei in alijs, cap. 12. n. 5.
- Libro simplicis rationum licet credatur contra illum scribentem, minimè tamen pro scribente creditur, c. 11. n. 35.
- Libro rationum an tam pro scribente, quàm

I N D E X.

- contra scribentem sit credendum, quo casu arbitrio iudicis relinquatur, c. 13. n. 3.
- Libro rationum** diuersorum negotiorum inter diuersas personas conscripto, si ab vno in vna parte probetur, non censetur approbatus in alijs, ibid. n. 4.
- Libro rationis** qui continet plura facta non conexa & respectiua non statur pro scribente ibid. n. 7.
- Librum** producens pro se, si velit probare aliquam parcelam in eo scriptam falsam esse an debeat admitti ad probandum, cap. 13. num. 15.
- Liber** rationis dicitur esse connexus, quando continet accepta & data inter easdem personas, c. 13. n. 17.
- Liber** rationis quando continet plura facta, qui ab eadem negotiatione procedunt, illa facta dicuntur esse connexa, c. 13. n. 22.
- Libro** rationis quando sit credendum circa magnas expensas, cap. 10. sub num. 62. versic. rursus.
- Libro** generalis exercitus circa magnas expensas quando credendum sit, ibid. n. 62. versic. & idem.
- Libri** rationis parcelle an eum describi debeant, ibid. n. 53.
- Licentia** ab Episcopo concessa pro vendendis bonis temporalibus alicuius hospitalis, non extenditur ad bona dotalia talis hospitalis, c. 16. n. 11.
- Licentiatu** Didacus de Salinas origine Benauentanus, Pincianæque Cancellariæ Aduocatus laudatur, c. 28. n. 23.
- Libri** auri quot Castellanos aureos continere certum sit, comp. 1. n. 16.
- Liquidatione** accepti facta ex instrumentis guarentigiatis, vel ex administratoris confessione, an executio fieri possit pro acceptis, antequam ratio dati dispungatur, c. 21. n. 1.
- Liquidi** ad non liquidum non habet locum compensatio, ibid. n. 2.
- Liquidatio** facienda est in sententia iudicum superiorum, quoties ex actis ferri potest sententia liquida, neque remitti debet ad liquidationem executoris, c. 33. n. 25.
- Liquidatio** sententiæ si commissa sit executori, & probationes factæ fuerunt super quantitate debita in causa principali, executor cautè faciet, si eosdem testes super liquidatione examinet super æstimatione fructuum vel quantitatum debitarum, ne alios examinando aperiat via periculis, & subornationibus, c. 33. n. 26.
- Liquidationis** instantia requirit causæ cognitionem, saltem summariam, c. 31. n. 17.
- Liquidationis** articulus habet se tanquam includens in executione sententiæ, c. 33. n. 24.
- Liquidatio** debiti, quod compensari petitur, an si incōtinenti offeratur, debeat admitti in executione, c. 36. n. 2.
- Liquidi** executio an propter illiquidum debeat retardari, c. 31. n. 7.
- Lis** si cum administratore cui generalis & libera a domino fuit concessa agitur, non potest timore futurarum expensarum littecedere, & indefensum dominum relinquere, etiam vbi causa domini dubia visa fuit Aduocato, c. 33. n. 17.
- Literæ** transmissæ per cambios vel mercatores suis correspondensibus an habeant vim publicorum instrumentorum, c. 11. n. 35.
- Locationibus** rerum publicarum subhastationes ad minus viginti dierum præcedere debent, c. 16. n. 13.
- Locationes** si ad sonum tubæ, vel campanæ fieri sit consuetum, sufficit quod administrator in locationibus consuetudinem seruet, c. 16. n. 21.
- Locationibus** regalium reddituum subhastationis tempus per legem non reperitur assignatum, & ideo arbitrio comitum sacrarum largitionum relinquitur, c. 16. n. 6.
- Locationes** si factæ sint per administratores iuris forma non seruata, qualiter de fructibus ex tali negligentia non perceptis sit onerandus administrator, ibid. n. 37.
- Lucra** non dicuntur finito matrimonio existere, nisi prius æs alienum deducatur, comp. 8 num. 1.
- Lucrum** ex societate procedens magis dicitur causatum ab opere & industria, quam a pecunia in societate collecta, comp. 22. n. 16.
- Lucra** remota ab industria & alijs causis simul dependentia non veniunt consideranda in ratione interesse, sed ea dumtaxat, quæ iam erant certa & euentura, & in suo cursu, quorum spes deficit immediatè propter solam prehensionem, c. & n. 15.
- Lucrum** cessans si ratione interesse petatur, valet argumentum a solitis, & a communiter accidentibus, c. 15. n. 24.
- Lucrum** cessantis probatio qualis esse debeat, c. 19. n. 26.
- Luxuria** non debet esse melioris conditionis, quam castitas, comp. 3. n. 7.

M

MAior domus, siue massarius ciuitatis non potest quidquam pro sua ciuitate soluere nisi

I N D E X.

nisi præcedente liberatione Decurionum, & iudicis, c. 23. n. 21.

Maiordomus concilij non potest solvere correctori salariū vltimi tertij, nisi simul cū liberatione concilij, & correctoris simul adferat testimonium, qualiter ipse adimpleuit præceptum legis loquentis super plantatione montium, & eorum conseruatione, c. 23. n. 27.

Maioratus possessor si spatio viginti annorum per mūdum vagauerit, ita vt de eius vita ignoretur, an sequenti in gradu sit præstanda possessio bonorum maioratus, c. 6. num. 53.

Mala fides non aufert melioranti suas meliorationes, comp. 13. n. 5.

Mandatum prælitum factori, vel procuratori ad debitum exigendum est stricti iuris, cap. 19. n. 30.

Mandatum factori datum ad exigendum debita domini, an extendatur ad recuperandum debita, quorum nondum venit solutionis dies, & an si hæc ei soluantur, liberentur debitores, c. 23. n. 51.

Mandatum nō extenditur ad id, quod causam efficacem non habet, c. 23. n. 9.

Mandatum factum ad fideiubendum virtualiter datum videtur ad soluendum pro principali, comp. 17. n. 11.

Mandatum est stricti iuris, c. 23. n. 35.

Mandatum etsi habeat clausulam ad exigendum, recuperandum, & consistendum recepisse, adhuc confessio simplex de recepto a procuratore facta non præiudicat domino, nisi de vera & reali numeratione cōsulerit, c. 27. n. 37.

Mandatum generale cum libera habens an rei statum & antiquam formam mutare possit, c. 19. n. 20.

Manuale mercatoris, siue eius liber cum breuiaturis scriptus esse non debet, quia ex istis breuiaturis facilius fraus resultare potest, c. 10. n. 71.

Manuale mercatoris, vel camporis habetur loco protoeoli, siue originalis, ibid. n. 58.

Manualibus foglacijs, siue apapyrijs qualis & quando fides sit in rationibus mercatorum & sociorum adhibenda, ibid. n. 74.

Maritus si constante matrimonio fideiusionibus se implicauerit, an eo ipso ad pauperatatem venisse dicatur saltem ad hoc vt vxor petere possit, vt dos sua, in tuto reponatur, c. 6. n. 8.

Maritus qualiter soluto matrimonio tenetur restituere triticum, vinum, vel oleum, & similia, quæ vltu consumūtur, quæ in dotem

recepit, cap. 17. numero 24. **Maritus, qui in dotem recepit oues prægrantes & prope partum, vel proximas tonturæ, si post partum vel tonsas oues dissoluatur statim matrimonium, qualiter illorum sortuum & lanæ sit facienda computatio inter coniugem superstitem & hæredes defuncti, c. 18. n. 31.**

Maritus, qui expendit in recuperando debita vxoris, an soluto matrimonio, quod expendit in rationibus restitutionis dotis possit reputare, c. 25. n. 57.

Maritus, qui ex iuris dispositione fructus rerū dotalium percipit, an etiam multas iurisdictionis villæ vxoris pro fructibus habeat, c. 29. n. 3.

Maritus pro supportandis oneribus matrimonij, an fructus pendentes in fundis dotalibus tempore contracti matrimonij habeat, c. 30. n. 23.

Maritus secundus eius, quæ non petito tutore filij primi matrimonij ad secundas nuptias migravit, tacite videtur sua propria bona obligare pro reliquis tutelæ filiorum, quam vxor antea administrauerat, c. 34. n. 13.

Maritus secundus mulieris, quæ non petito prius tutore filijs primi matrimonij ad secundas nuptias conuolauit, ad hoc vt pro reliquis tutelæ filiorū primi matrimonij a sua vxore administratæ possit executari, necessario debet citari pro rationibus tutelæ distrahendis, ibid. n. 14.

Maritus respectu rerum dotalium vxoris quædo emptori assimiletur, comp. 19. n. 4.

Maritus lucratur fructus rerum dotalium vxoris pro oneribus matrimonij, comp. 19. n. 8.

Maritus, qui bona hæreditatis constante matrimonio vxori quæsitæ administravit, an rationem soluto matrimonio vxori reddere dotali administratione teneatur, cap. 13. num. 24.

Maritus secundus illius, quæ ad secundas nuptias non petito prius tutore pro filio suo migravit, an pro reliquis tutelæ vxoris possit carceribus mancipari, si executus fideiussorum indemnitate non petierit, cap. 35. num. 22.

Maritus an pro rata anni quo matrimonium duravit, habeat fructus rerum dotalium, & paraphernalium vxoris, cap. 30. sub num. 24.

Mater tutrix filiorum, & auia tutrix nepotum an rationem tutelæ reddere debeat, cap. 13. num. 22.

Mater tutrix filiorum eò quòd ad secundas cō-

I N D E X.

- uolat nuptias, amittit tutelam eorum, & ab ea statim ratio exigi potest, & quid in patre, c. 6. n. 2.
- Matri quæ in tutela filij renuntiavit omni legum auxilio, an retentio dotis filijs obijci possit, interim quod illi rationem reddat, c. 21. n. 30.
- Mater quæ vult exigere dotem a filio, cuius tutelam ipsa administravit, an cessare debeat exactio, si de non reddita ratione tutelæ illi opponatur, ibid. n. 27.
- Mater vel auia tutrix nepotis, an possit reputare in ratione tutelæ alimenta a se filio, vel nepoti durante tutela præstita, cap. 22. num. 23.
- Mater tutrix filij, non eo ipso quod secunda sponsalia contrahit, tutelam filiorum amittit, quinimo interim quod ad domum mariti traducitur a Rege impetrare potest licentiam ad prosequendum in administratione c. 6. sub n. 3.
- Matri & auiaæ tutrici excomputantur alimenta filijs, vel nepotibus data durante tutela, c. 22. n. 25.
- Mater non habet filios in potestate, ibidem, num. 26.
- Mater an possit reputare & compensare in ratione tutelæ filij alimenta, quæ ei subministravit, ante acceptam tutelam, ibid. n. 30.
- Matre tutricæ filij capitaliter damnata filius egens, & vulgo quæ sitis publicis expensis debet enteriri, c. 25. n. 45.
- Mater qui in tutela filij instrumento, omni legum auxilio renuntiavit, an possit pro reliquis tutelæ executata incarcerari si fideiussorem de saneamento, non præstet, cap. 35. n. 4.
- Mater cui arrhæ fuerunt ab sponso donatæ, si alicui ex filijs testium prælegavit, an valorè arrharum debeat eoaceruari pro deductio- netalis tertij, c. comp. n. 18.
- Mater an possit meliorare aliquem ex filijs in arrhis, quæ a marito recepit, ibid. n. 19.
- Maffarius Republicæ qui publicas pecunias in proprios vsus conuertit, qualiter puniri debeat, c. 14. n. 24.
- Maffarius civitatis, qui cum pecunia publica traficavit, vel in alios proprios vsus conuertit, tenetur ad restitutionem eius quantitat- is, quam cum ea luerauit, ibid. n. 25.
- Masculi completo decimo octavo anno, fe- minæ quatuordecimo, ad plenam puberta- tem peruenisse dicuntur, & non antea, ubi alimenta illis fuerunt usque ad pubertatem relicta, comp. 4. n. 2.
- Mediocris res ubi alicui sunt præstandæ ex maioribus & minoribus, qualiter sit facien- da computatio, comp. 25. n. 1.
- Mendacium si reperitur in libro rationum cir- ca aliquam parcelam in dubio semper præ- sumitur administratorem mentire, & factum dicere, c. 9. n. 71.
- Mercatores & traficantes an rationem reddere teneantur gabellarijs de emptionibus, & vé- ditionibus & qualiter, c. 3. n. 25.
- Mendaces leges odio habent, c. 9. n. 73.
- Mercatores nevtique a publico sunt approba- ti, c. 11. n. 10.
- Mercator si decefit filio sub tutela fratris, vel socij relicto, & ipse socius vel frater pecu- nias pupillares non collocavit, an de lucris onerari debeat ac si continuata fuisset so- cietas paterna, an verò sufficiat, quod pecu- nia cum maiori interesse illi oneretur, cap. 14. n. 43.
- Mercator apud quem pupillaris pecunia fuit deposita per tutorem, an si decoquat & ful- litus sit, uxori damnum amissionis pecuniæ adscribatur, c. 19. n. 44.
- Menochij sententia circa expensam pro capien- dis malefactoribus faciendam, declaratur, c. 25. n. 5.
- Mensura pedis geometrici qualiter sit facien- da, comp. 12. n. 10.
- Mensura agri si a iudici alicui agrimenfoni sit commissa debet præcipere, vt partes qui sua interesse putauerint tali hora, in qua mensu- ratio est facienda in loco ubi res est mensu- randa, assistant, aliàs mensuratio irritatur, c. 32. n. 11.
- Mensuratio agrorum an expensis dumtaxat e- ius qui mensurationem petiuit, an verò v- triusque litigatoris fieri debeat, c. 42. n. 9.
- Melioratio tertij, vel quinti non deducitur de dotibus, vel simplicibus donationibus a pa- rentibus factis, comp. & n. 1.
- Melioratio tertij, quæ præcessit, minuit do- nationem quinti posterius factam, ibidem, num. 4.
- Melius est in tempore occurrere, quam post vulneratam causam medellam querere, c. 6. num. 7.
- Mercatorum lites de bono & æquo sunt iudi- canda, neque in eis de apicibus iuris dispu- tandum est, c. 12. n. 22.
- Minor qui alterius bona administravit, etiam non habita ratione ætatis, rationem redde- re tenetur, c. 3. n. 11.
- Minores Cantabrenses, vel Vizcaini adueni- ente decimo octavo anno statim a cura liber- rantur, & rationem a curatore exigere valent, cap. 6. num. 25.

Minor etiam si mediante curatoris autoritate ac iudicis decreto interueniente, quitationem (iulgo finiquito) tutori suo dederit, & etiam si sub iurciurando confiteatur redditam sibi fuisse rationem a tutore, & licet sub alijs quibuscunque clausulis & pactionibus liberatorijs eam comprobauerit, adhuc si verè redditam fuisse rationem non constiterit, nihil proderit tutori similis quitatio, c. 5. n. 10.

Minor in Regno Portugallia per matrimonium a curatoris potestate liberatur, si illud contraxit prius requisito curatore, cap. 6. sub n. 25.

Minor regulariter an per matrimonium ubiq; sui iuris efficiatur, ita vt rationem curæ exigere valeat, non expectato vigesimoquinto anno, c. 6. n. 17.

Minores ideo tutores & curatores accipiunt, quia rebus suis superesse non valeant.

Minor an possit accipere curatorem interim quod matrimonium non contrahit, & vsque ad certum vel indeterminatum tempus ibid. n. 32.

Minori debetur interesse pecuniæ reliquæ, a tempore quo tutor fuit in mora non restituendo reliqua tutelæ, c. 15. n. 30.

Minor qui negat se durante tutela a tutore non fuisse alimentatum, id probare tenetur, c. 22. n. 4.

Minor si talis sit qualitatis, cui mendicare dedecus non esset, citius debet tutor illum mittere ad mendicandum, quam manum ad vèditionem bonorum immobilium ponat, ibid. n. 50.

Minori nobili existente tutor debet amplius bona immobilia pro coalendo vendere, quam illum ad mendicandum mittere, ibid. num. 51.

Minori pauperi sufficit si quolibet die dentur duæ libræ panis pro se alimentando, ibid. num. 53.

Minor viginti quinque annis etiam minima donare non præsumitur, cum etiam modicum donare non possit, c. 25. n. 61.

Minori in potestate tutoris, vel curatoris constituto, an possint & debeant dari bona propinqui sui absentis in administratione, c. 6. num. 51.

Minores habent tacitam hypothecam pro reliquis in bonis suorum tutorum, vel negotiorum gestorum, c. 39. n. 1.

Minor compelli potest a tutore vel curatore, vt faciat in scriptis quitationem reliquorû a se receptorum, c. 40. n. 4.

Miserabiles personæ, quæ aliàs casum curiæ ha-

bent, an petere possint in curiâ retentio nē suarum rationum, vel quod in ea ab initio dispungantur, c. 7. n. 56.

Mille & quingentarum duplarum valor vbi secunda supplicatio interponitur, quâ moropetitorum summam constituat, c. 27. n. 16.

Missus in possessionem bonorum debitoris ex primo decreto, non potest onerari de dānis ex sua negligentia in illis contingentibus, interim quod cautio damni infecti non præstatur, c. 19. n. 7.

Moderator & arbiter in suis rebus quis esse potest, ibid. n. 13. & comp. 3. n. 6.

Modicè an immodicè per administratorem sit donandum de rebus domini iudicis arbitrio relinquatur, c. 24. n. 23.

Modicè an immodicè tutor expenderit in rebus sui minoris peragendis ex iudicis arbitrio pendet, c. 25. n. 4.

Modica expensa quæ dicatur, ibid. n. 58.

Montes pietatis qualiter in ciuitatibus Italiæ constitui soleant pro subuentione pauperum vicinorum, c. 7. n. 54.

Mora irregularis non contrahitur, quando minor, vel aliæ similes personæ non habent deputatum cui solui possit, c. 15. n. 36.

Mora in non liquidis nunquam committitur, antequam per iudicem declaretur quid debeatur, c. 17. n. 34.

Mora quando non censeatur a tutore purgata, etiam si minorem frequenter admonuerit, vt curatorem saltim ad litē accipiat pro recipiendis reliquis tutelæ, c. 15. n. 38.

Mora commissa per sororem vxoratum in adducendo dotem ad collationem qualiter sit facienda computatio reddituum dotis ad collationem adducendæ, comp. 5. num. 8.

Morosus debitor solito negotiari non soluens quod ei debet, non solum debet onerari de interesse pecuniæ debita, sed etiam de interesse cuiuslibet ferriæ, c. 15. n. 27.

Moropetitus aureus quanti tempore, quo condita fuerunt leges Partitarum, æstimabatur comp. 25. n. 6.

Mors ex quibus præsuppositionibus probetur, c. 6. n. 54.

Mors non parum fidei adhibet libris mortuorum mercatorum, & camporum, omniumque aliorum administratorum, c. 10. n. 61.

Moriens non præsumitur immemor salutis æternæ, c. 11. n. 30.

Mortem cuius qualiter probare possit pastor, quando dicit aliquas mortuas fuisse in montibus vel itineribus, c. 18. n. 35.

Mortuo possessore maiorat⁹ in qualibet parte

anni fructus pendentes tempore mortis per
tinent omnino successori in maioriatu, eom
put. 20. n. 3.
 Multa impediunt faciendā, quæ non dirimūt
iam facta, c. 6. n. 12.
 Mulier quæ cum alio societatem habet, nun-
quam socio præsumitur donare, c. 25. n. 62.
 Mulieres sub tutela vel cura constitutæ non
debent in scholis puerorum edoceri, c. 27.
num. 39.
 Mulieres non oportet in Grammatica, vel lin-
gua Latina edoceri, c. 27. n. 39.
 Mulieres propter fragilitatem sexus semper ti-
ment ne terra illis deficiat, c. 25. n. c. 2.
 Mutatio fundi si fiat ab administratore absq;
domini mandato, quando fuit facta in utili-
tatem domini, non dicitur forma mutata,
c. 19. n. 18.
 Mutus si quis non erat tempore sibi decretæ
tutelæ, an eo postea ex accidenti immute-
cente tutelam statim amittat, & ab eo ratio
exigi possit, cap. 6. num. 11.
 Necessestatem reddendi rationem tutelæ,
 an possit pater remittere tutori testamē-
tario, c. 5. n. 2.
 Necessestas caret lege, c. 14. n. 10.
 Necessestas facit licitum, quod aliàs illicitum
erat, ibid. n. 31.
 Necessarium omisio vitiat dispositionem,
c. 15. n. 17.
 Negligentia administratoris qualiter probari
valeat, c. 19. n. 24.
 Negligentiam qui probare cupit, per indire-
ctum eam articulare debet, & qualiter fieri
debeat articulus, ibid. n. 27.
 Negligentia imputatur illi administratori siue
tutori, qui cum pecuniam minoris vel do-
mini cambio vel censui supponeret, vel ad
partem lucri mercatori traderet, non exa-
minavit mores, patrimonium, vel fidelitatē
eius cum quo contraxit, si is postea deco-
ctus reperiatur, ibid. n. 24. n. 22. q. mo.
 Negligens qui in vna re administrata reperti-
tur, in alijs etiam negligens præsumitur nisi
contrarium probetur, ibid. n. 65.
 Negotiorum gestor an rationem reddere de-
beat ei cuius negotium gessit, c. & n. 3.
 Nepos in successione patris intrat loco patris
sui, c. 37. n. 9.
 Nobili minori an tutor cibaria delicata præ-
stare possit, & an hæc in calculo recipi de-
beant, c. 22. n. 52.
 Nobilis qui depositum accepit an pro reliquis

depositi in carcerari possit, c. 35. n. 16.
 Nobilis reliquatus in rationibus regalium red-
dituum, an capi possit, si executatus pro re-
liquis fideiussorem indemnitate non præ-
stiterit, c. 35. n. 18.
 Nobilis tutor an capi possit, si executatus pro
reliquis tutelæ fideiussorem indemnitate
non præstiterit, ibid. n. 1.
 Nominatio calculatoris parte non nominante
ad iudicem spectat ordinarium, in cuius tri-
bunali rationes dispunguntur itidem & ter-
tij in casu discordiæ, c. 32. n. 13.
 Non entis nullæ sunt qualitates, c. 5. n. 17. &
c. 19. n. 26.
 Non faciens quod debet, non debet consequi
præmium quod faciendo consequeretur, c.
28. n. 42.
 Nuntio bonum nuntium afferenti, veluti de
prospero euentu belli, vel natiuitate Princi-
pis, an Decuriones de publico aliquid licite
donare possint, c. 24. n. 22.

Occidens seruum alterius heredem ab
alio defuncto institutum antequam hæ-
reditatem adidisset, qualiter de interesse sit
onerandus, c. 15. n. 8.
 Oves quo tempore parere incipiant, quove
tempore delinant, c. 18. n. 10.
 Oblatio verbalis de reliquis ex administratio-
ne procedentibus, an sufficiat ad euitandū
interesse ob retardatam solutionem resul-
tans, c. 15. n. 43.
 Oblatio realis sola non sufficit ad impediendū
cursum vsurarum, quæ iam cœperunt
currere, nisi & vxore quoque in simul offer-
rantur, c. 6. n. 90.
 Obligatus ad reddendum rationem certo lo-
co vel tempore, non reddendo illam tem-
pore & loco destinato, dicitur esse in mora
& an ex hoc ad interesse teneatur, c. 4. n. 21.
 Obligatio reddendi rationem futuræ admini-
strationis, licet directo remitti non possit,
benè tamen perinde rectum remittitur, vt
si legetur administratori quidquid facti cal-
culo debere constiterit, c. 5. n. 7.
 Obligatus ad reddendum rationem an huius-
modi obligationi satisfaciat, si calculatori-
bus codicem rationum vel membranas le-
gendas exhibeat, c. 10. n. 55.
 Obligatus soluere an quis dici possit interim
quod ad soluendū nequit astringi, c. 23. n. 53.
 Obligatus ad soluendum quidquid facti cal-
culo quidam debere constiterit, an si cal-
culus factus sit cum illius hærede ad reliqua te-
neatur, c. 34. n. 8.

I N D E X.

- Ob non confectum inuentarium, ille administrator dumtaxat suspectus habetur, qui publicam administrationem peregit, c. 6. n. 25.**
- Officium suum nemini debet esse damnosum c. 7. sub n. 57.**
- Officium suum iudex intercedere non debet parte non petente, c. 8. n. 9.**
- Officium administratoris eo decocto vel fallito effecto finitur, ita vt statim ab ipso ratio exigi possit, c. 6. n. 68. item ibid.**
- Officialis vel maiordomus Reipublicæ neq; vnum nummum ex suo æquilibrio soluere potest, c. 23. n. 24. & 25.**
- Officialis siue maiordomus, & massarius publicus si aliquid soluerit alicui de publicis pecunijs absque Decurionum & iudicis liberatione, compensationem eius quod ita perioluit, non habet in rationibus, cap. 23. num. 26.**
- Officiali præterito creditur in concernentibus eius administrationem, c. 23. n. 49.**
- Oficium primipilli, quod olim, quodve hodie sit, c. 36. n. 10.**
- Officium suum nemini debet esse damnosum comp. 17. n. 5.**
- Omne agens secundum rationem agit propter finem, c. & n. 1.**
- Omissum an censetur quod in condemnatione non est expressum, c. 18. n. 25.**
- Onus rei venditæ an debeat computari in pretio pro soluenda decima gabellario, cap. 30 num. 18.**
- Operas an debeant filij parentibus præstare, c. 27. n. 59.**
- Opera a principio societatis non est tanti æstimanda, quanti æstimatur amissio capitalis in pecunia consistentis, & interusurium ipsius, comp. 22. n. 5.**
- Opera socij si æquiualeat amissioni capitalis in pecunia in societate immixta, & interusurio eius simul, operam qui posuit, nihil tenetur contribuere in amissione pecuniæ ab altero socio immixtæ, quæ tamen perdita fuit, comp. 22. n. 7.**
- Operam si socius effectualiter in societate posuit, & hæc deperditæ sint, eo quia nihil in calce societatis lucratum reperitur, an alij socij qui pecunia non posuerunt damnum amissionis operarum resarcire pro rata teneantur, ibid. n. 8.**
- Opera vnij socij aliquando pretiosior esse solet, quàm pecunia alterius socij, ibid. num. 10.**
- Operarum amissio qualiter inter socios æstimari & computari soleat, ibid. n. 12.**
- Opera socij non debet reputari capitale respectu capitalis ab altero socio in pecunia appositi, sed respectu commodi, & interusurij mediij temporis quod lucrari potuit pecunia, ibid. n. 13.**
- Operam ponens in societate, si durante societate mortuus non sit, non dicitur capitale suum amississe, ibid. n. 14.**
- Operæ pueriles an alimentis æquiualeant arbitrio iudicis relinquuntur, c. 22. n. 12.**
- Operarios si quis conduxit ad laborandum in vinea sua pro ea mercede quam alij vicini suis operarijs præstitierint, & varijs eos conduxerint, qualiter sit facienda computatio, vt iustam mercedem huiusmodi operarij percipiant, comp. 24. n. 2.**
- Opinio Didaci à Couarruias circa enormissimæ læsionis computationem, comp. 6. n. 8.**
- Opiniones Couar. & Barbosa circa computationem faciendam de fructibus cum meliorationibus referuntur, comp. 13. n. 8.**
- Opiniones Didaci à Couarruias & Molinae circa diuidendos fructus maioratus vltimi anni, in quo eius possessor decessit, quæ & qualiter in Castellano Regno & Lusitano obseruetur, comp. 20. n. 11.**
- Opinio Antonij Gometij circa diuisionem fructuum maioratus, vltimi anni quo possessor eius decessit in regno Portugaliæ obseruatur, ibid. n. 10.**
- Ordinis peruersio non vitiat rationem, c. 101 num. 68.**
- Ordine legis omissio ordinabile vitatur, c. 131. n. 20.**

Pactum an fieri possit, ut si intra certum tempus de errore rationum non de ceatur in iudicio, non possint partes amplius circa errores rationum audiri, c. 4. n. 35.

Pactum fieri potest inter partes, ut copie, vel alij probationibus imperfectis credatur, c. 10. n. 9. & 10.

Pactum factum inter socios respectu amissionis capitalis in pecunia, vel in industria consistentis omnino seruari debet, comput. 22. num. 1.

Papa solus tribuit coadiutorem Episcopo,isque solus tali coadiutori salarium constituit, c. & n. 28.

Partium consensus tollit suspensionem, quam alias purgaret iuramentum, c. 8. n. 23.

Partes pacto facere possunt, ut probationes alias inualide inter se fidem faciant, cap. 10. num. 10.

Parcellæ libri rationis, an scriptæ esse debeant cum die, ut aiunt, & Consule, ibid. n. 53.

Parcellæ scriptæ in libro societatis, de manu alterius quam socij, an probent, c. 12. n. 3.

Parcella scripta in libro societatis de manu institutoris, vel factoris communis, an integram fidem faciat in rationibus sociorum, ibid. num. 4.

Partito iure bona minorum, quæ venduntur ad minus per tempus triginta dierum debent subastari, c. 16. n. 17.

Partuum & postpartuum condemnatio qualiter sit faciendâ, c. 18. n. 22.

Partuum & postpartuum computatio an arbitrio iudicis sit faciendâ, ibid. n. 5.

Partuum & postpartuum computatio qualiter consuevit fieri in Consilio de la Mesta, ibid. n. 6.

Partuum & postpartuum computatio tunc demum arbitrio iudicis fieri potest, quando constare non potest, quod partus processerint ex ouibus, equis, capris, vel vaccis, quæ petuntur, ibid. n. 7.

Partus ancillarum, an a tutore, vel curatore decimentur, c. 9. n. 20.

Pars rei si ex dispositione legis, vel testatoris præstari debeat, qualiter fieri debeat distributio & computatio, c. 30. n. 2.

Pars rei cotitativa si ex legis vel hominis dispositione sit præstanda non est de qualibet deducendâ, sed arbitrio iudicis fieri deducenda, ibid. n. 4.

Patrum aliqua dotis vxoris, si ex pacto, vel statuto marito deferatur, & vxor marito legatum in testamento relinquit, an tale legatum debeat imputari in illa parte, quam maritus accipere debebat ex pacto vel statuto, cap.

30. numero 28.

Partes si in initio rationum conuenerunt in hoc, ut iudex consumeret ad eorum instantiam calculationem, an iudex adhuc ab eorum voluntate ratione malæ calculationis recedere valeat, & aliter animi sui votum exprimere possit, c. 32. n. 24.

Partes si conuenerunt in hoc, ut iudex ad consilium sapientis, vel experti, & periti in arte sententiam proferat rationalem, an iudex illis assentire teneatur, ibid. n. 26.

Parentes utriusque sexus pro reliquatu tutelæ filij, vel nepotis incarcerationi an possint, cap. 35. n. 3.

Parentes sunt filij veluti Deus alter, ibidem num. 3.

Parcella dolose calculata, & in rationibus accepta, vel data per calculatores, ipsi calculatores ad interesse tenentur, licet prius debeant excuti bona illius, qui ex illo dolo commodum reportauit, c. 24. n. 22.

Parentes utriusque sexus ad secundas nuptias transeuntes, an ipso iure priuentur proprietate bonorum, quæ ex successione aliorum filiorum primi matrimonij habuerunt, comput. 1. n. 21.

Parentes alij filij legitimis existētibus, quid illegitimo relinquere possint, vel debeant, comp. 3. n. 1.

Parochus, qui rerum Ecclesiæ rationem reddit, quod inuentarium exhibere debet, cap. 9. n. 9.

Parochiani, qui ex longa consuetudine oblationes parochi in diebus Dominicis fecerunt, an perpetuo ad id compelli possint, c. 29. n. 18.

Pascui vsus si legatus sit duobus, & vnus habeat decem equos, alius vero centum, qualiter faciendâ sit distributio pascui inter eos, com p. 7. n. 4.

Pastor conuentus pro restitutione ouium non excusatur, etiam si probet illas casualiter mortuas fuisse, nisi etiam simul probet, casum absque ipsius culpa contigisse, cap. 18. num. 32.

Pastor etiam si pelles demortuorum capium ad domum domini reducat, non ex hoc liberatur ab ouium restitutione, nisi probauerit absque eius culpa mortem contigisse, ibid. n. 33.

Pastor qualiter mortem ouium probare debeat, ibid. n. 34.

Pastor si in eius libro scripsit quot oues, vel armenta in itineribus perierunt, an eius libro credendum sit, ibid. n. 36.

Pastoris iuramento statuitur super morte, & amif.

amissione vnius outis, etiam si nullam aliam adducat probationem, ibid. n. 38.

Passus mensura quæ sit, comp. 12. n. 9.

Pater an ex eo quod secundas contrahit nuptias, tutelam filij amittat, c. 6. n. 3.

Pater administrator bonorum castrensiu, vel quasi castrensiu filij, an rationem illorum reddere teneatur, c. 3. n. 23.

Pater an a reddenda ratione tutelæ filij liberari possit, c. 5. n. 28.

Pater ob dolum in administratione bonorū filij commissum, administrationem eorum committit, c. 6. n. 5.

Pater si dissipet bona filij, quæ sub eius iussu administratione, etiam cessante dolo administratione priuari potest, ibid. n. 6.

Pater si semel ob eius dolum in administratione bonorum filij commissum, remotus fuit, non debet iterum ad administrandum illa admitti, etiam si de bene administrando caluere velit, ibid. n. 8.

Pater non solum ob dolum in administratione bonorum filij commissum potest remoueri, verumetiam ob negligentiam, veluti si ita tenax est, vt in expensis necessarijs pro bonorum conseruatione deficiat, ibidem, num. 9.

Patria potestas per matrimonium etiam filij minoris viginti quinque annorum dissoluitur, ibid. n. 25.

Pater tutor filij, an ad confectionem inuentarij teneatur, c. 9. n. 12.

Pater qui habet vsufructum in bonis filij, an rationem de proprietate finito vsufructu reddere teneatur, ibid. n. 13.

Pater qui legauit vsufructum bonorum filij, in tertio vel quinto a se meliorati, an confectionem etiam inuentarij illorum remittere possit, ibid. n. 47.

Pater directe vel indirecte filium in legitima grauare non potest, ibid. n. 53.

Pater, qui filium expositum ab alio re auocat non compensat alimenta cō operibus præstitis, nisi post decimum alimentati annum, c. 22. n. 15.

Pater tutor filij an excomputari possit alimenta se filio præstita, ibid. n. 27.

Pater tutor filij si in libro rationum scripserit, se præstitisse filio aliquam pecuniæ quantitatem, vel quid simile, an ex hoc præsumatur illud animo compensandi cum fructibus pupilli præstitisse, ibid. n. 33.

Pater legitimus administrator bonorum filij clerici, si fructus beneficiorum, & præbendarum filij percipit, an in rationibus excipere possit, quod filio præstito toto illo

tempore, quo filij fructus recuperauit, ibid. num. 34.

Pater administrator bonorum filij si quid pro eo expendit in utilitatem filij, vel in disciplinas addiscendo, militiam, vel decurionatum, aut quid simile acquirendo, vel propter nuptias donando, an talis expecta sit in calculo bonorum filij reputanda, ibid. num. 39.

Pater quibus in casibus labore, vel industria suorum filiorum uti possit, c. 27. n. 59.

Patri vel matri curam bonorum filij habenti, an decima fructuum pro labore administrationis tutelæ sit præstanda, c. 28. n. 35.

Pater tutor filij potest imputare in rationibus tutelæ quid quid durante tutela pro filio expendit, c. 29. n. 19.

Pater si donauit in vita septem millia, & in morte octo millia dumtaxat relinquat supposito quod talis donatio debet imputari in tertio, qualiter pro ea deducenda debeat fieri computatio, comp. 1. r. r. ab eo pro

Pater si fecit in vita donationem irreuocabilem in ratione tertij, vel quinti, vel vtriusque deinde alias donationes onerosas, vel ob causam fecit, an tertium illud vel quintum deduci debeat de talibus donationibus iunctis & coaccruatis cum alijs bonis tempore mortis donatoris relictis, ibid. n. 11.

Patrimonium Regium si non sufficiat pro defensione Regni, poterit imponi collecta ciuibus Regni, vtque ad suppleendum quod deficit, c. 25. n. 23.

Pater tenetur rationem reddere nepoti de fructibus tutelæ, c. 3. n. 27.

Paupertas Decurionis quando fit adiuuanda ex bonis Reipublicæ, c. 24. n. 36.

Pauper non potest tor ligna scindere ex monte, vel nemore vniuersitatis, quot potest diues, comp. & n. 7.

Peccare in nullo magis diuinitatis, quam humanitatis est, c. 26. n. 3.

Pecunia minoris, vel alterius domini administrata, si tradita sit mercatori ad honestam partem lucri, & damni, ante transcursum anni ratio talis pecuniæ peti non potest, c. 6. num. 83.

Pecunia si tradita fuit per tutorem mercatori ad honestam partem lucri, & mercator scripsit in suo libro rationum sustinuisse danum facti, vel naufragij, hoc contra annum probare debet, alias eius libro non creditur, c. 12. n. 2.

Pecunia minoris si parus sit, ita vt eius redditus pro alimentis pupilli, & suorum dispersione non sufficiat, tutor astringi non debet,

- debet, vt illam in emptionem prædiorum vel annuorum reddituum collocet, sed factis est, quod eam cautè recondat, c. 14. n. 9.
- Pecunia parua minoris an absque vsuræ labe mercatori tradi possit, eo pacto adiecto, vt quolibet anno ratione lucri certum quid præster pupillo, dum tamen semper sit fors pro ipso pupillo, c. 14. n. 9.**
- Pecunia soluta in dubio soluentis præsumitur, ibid. n. 34.**
- Pecuniam regiam, vel regni, aut reipublicæ ad expendendum in certis rebus recipiat, & is illam in proprios vsus conuertat, qua pœna plecti debeat, ibid. n. 29.**
- Pecunia quando pro aliquo vsu est destinata penes thesaurarium, vel depositarium, semper debet esse parata ad illum vsum, aliàs si thesaurarius vel depositarius in hoc deficiat accerrimè punitur, & ad interesse tenetur, ibid. n. 38.**
- Pecuniæ pro sumptibus iustitiæ destinatæ pro exquirendis, vel persequendis malefactoribus expendi possunt, c. 26. n. 9.**
- Pecuniæ pro sumptibus iustitiæ applicatæ, arbitrio iudicis expendi possunt.**
- Pecunia à marito relicta si constare non possit an lucrata fuerit constante matrimonio, vel in eius viduitate, qualiter huiusmodi pecuniæ diuisio fieri debeat inter hæredes mariti & vxoris, comp. 9. n. 5.**
- Pecuniæ redacta ex mercantijs, vel fructibus communibus mariti & vxoris an efficiatur communis, ibid. n. 9.**
- Pecunia pecuniam parere immediatè lege diuina, naturali, canonica, & ciuili prohibetur, comp. 16. n. 13.**
- Pecunia de per se vel ex natura sua non fuit facta vt immediatè aliquid lucraretur, sed mediante commutatione dumtaxat, comp. 22. num. 15.**
- Pecuniæ minorum tutoribus & curatoribus a duobus mensibus quibus receptæ fuerunt, onerantur eum redditibus, quando non constat intra illud tempus fuisse collocatas in emptionem prædiorum vel annuorum reddituum, vel diligentiam ad hoc non fuisse adhibitam, c. 14. n. 5.**
- Pœnales dispositiones an aliquo casu valeant ampliari extra casum, in quo loquuntur, c. 9. num. 31.**
- Pœna septupli mulctantur Decuriones, vel iudices, qui publicas pecunias in proprios vsus conuertunt, c. 14. n. 38.**
- Pœnæ debent sequi suos autores, c. 42. n. 7.**
- Pœna corporali an quis puniri possit, vbi pœna arbitrio iudicis fuit relicta, c. 42. n. 24.**
- Pœnæ non conficientium intentarum quæ sint, c. 15. 16. & 17.**
- Pœnæ fiscales minori pertinentes, an ab eius tutore decimari valeant, c. 29. n. 1.**
- Pœnæ fiscales & confiscationes minori applicatæ ratione suæ iurisdictionis, an fructus iurisdictionales reputentur, c. 29. n. 2.**
- Pensionis prædiorum quarum dies solutionis nondum venit, an fructus ciuiles reputentur.**
- Pensione super beneficio ecclesiastico assignata an pensionarius teneatur ad onera beneficii pro rata pensionis, c. 30. n. 21.**
- Personæ calculatorum quales esse debeant, c. 8. n. 1.**
- Peruersio ordinis non vitiat rationem, c. 14. num. 1.**
- Persuasio aduersarij quando sit iusta causa restitutionis concedendæ, c. 19. n. 61.**
- Periculi pretium quis & quando legitimè recipiatur, comp. 15. n. 4.**
- Permissum omne illud censetur, quod expressè non reperitur prohibitum, c. 6. n. 32.**
- Perpetuum nihil est sub sole nisi per subrogationem, comp. 16. n. 12.**
- Pesquisitor iudex quibus expensis sit concedendus, quando ab vniuersitate impetratur, c. 25. n. 5.**
- Pesquisitores iudices ex officio a Regio consilio missi pro reuidentis rationibus quibus expensis mitti soleant, & quid vbi a dominis vassallorum mittuntur, c. 25. n. 33.**
- Petens exhibitionem libri magistralis manualis, aut villantij in societate confecti, an illis exhibitis habeatur proprio eorum docente, c. 10. n. 27.**
- Petens terminum ad soluendum iudicatum, videtur approbare sententiam, in qua fuit condemnatus aliquid soluere, ibid. n. 28.**
- Petens vt aliquid fiat ad expensas facto negotio tenetur, c. 42. n. 8.**
- Pietas paterna semper capit optimum consilium pro filio, c. 9. n. 54.**
- Pietas quid sit, c. 27. n. 58.**
- Piratæ siue cursarij venientes ad infestandum & derobandum portus regni, quibus expensis sint fugandi, c. 25. n. 22.**
- Piratæ portus derobantes quibus expensis sint capiendi, ibid. n. 25.**
- Pluralis numerus duobus dumtaxat est contentus, c. 18. n. 43.**
- Plures causæ quando genere differunt, licet in eadem charta scriptæ sint, si tamen quælibet per se discernitur, non possunt dici connexæ, c. 13. n. 19.**
- Populi plures si compascui sint ratione termino-**

I N D E X.

- minorum & pactus, & petatur ab altero societatis dissolutio, qualiter fieri debeat distributio terminorum si non apparet quantum quisque partem in tali societate contulerit, comput. 7. num. 2.
- Post remotionem tutoris, vel curatoris iudicis decreto factam periculum tutelæ vel curæ ad tutorem, vel curatorem non spectat. c. 6. n. 20.
- Positi administrator instar veri depositarii habetur, c. 35. n. 19.
- Positum annonæ frumentaria, si de publica pecunia sit factum & constitutum, an episcopus, vel eius vicarius illius rationes petere, videre, vel reuiderere possit. c. 7. n. 55.
- Possessor maioratus, an antiquam fundi maioris formam mutare possit, & penitus diuersam tribuere, c. 19. n. 16.
- Possessor maioratus iure Hispanico censetur in dignitate quodammodo constitutus, comput. 20. n. 6.
- Possessor bonorum maioratus, licet quo ad fructuationem fructuum bonorum illius tanquam usufructuarius habeatur, tamen dominus dicitur & dominium saltim reuocabile habet in bonis. cap. 9. num. 51.
- Possessor bonorum debitoris ex causa iudicati si vineam parum reddentem, ad culturam frumenti redegerit, an damnum ex hoc in ea dedisse dicatur. c. 19. n. 14.
- Possessor condemnatus ad rei melioratæ restitutionem, quando qualiterve fructus cum meliorationibus computare debeat. comput. 13. n. 4.
- Potestas ecclesiastica si deficiat in correctione ecclesiasticarum personarum, an secularis iudex se in hoc intromittere possit, illas puniendo & corrigendo. c. 7. n. 32.
- Posthumus dum in utero est ac si in rebus humanis esset, custoditur. c. 28. n. 16. & 17.
- Praxis adhuc indebitæ a calculatoribus obseruata, circa deductionem decimæ tutoris taxatur, c. 30. n. 8.
- Praxis obseruatione digna in executione rationum de mandato iudicis dispungendarum, c. 31. n. 8.
- Praxis est scientia digestiua, comput. 3. n. 9.
- Præsumptio vincitur approbatione. c. 6. n. 31.
- Præconia in venditionibus rerum ecclesiæ, vel eorum locatione, ad minus per tempus viginti dierum præcedere debent, c. 16. n. 9.
- Præconia non sunt necessaria pro vendendis rebus mobilibus minorum, quæ tempore petire possent, c. 16. n. 28.
- Præconia præcedere debent venditioni rei immobilis minoris, per tempus triginta dierum. cap. 16. num. 29.
- Præces importunæ, metui æquiparantur. c. 19. num. 62.
- Prælati si patiatur rem ecclesiæ præscribi, de huiusmodi damno in rationibus prælaturæ oneratur, c. 19. sub n. 21.
- Prælegatum tertij, vel quinti, an de qualibet hæreditaria re deduci debeat. c. 30. n. 6.
- Præmium non debet præstari alguacelo reuelati, vel capiendi malefactoris, licet voce præconia cuiuslibet illi capienti, vel reuelanti sit a iudice promissum. c. 26. n. 35.
- Præsul Cancellariæ quo casu tertium in discordia calculatorum nominare soleat, c. 23. n. 9.
- Præscriptio quæ inducitur per negligentiam non petentis, an titulo & bona fide indigeat. c. 5. n. 26.
- Præmium iustum emptoribus non offerre, vel nullum a pari procedunt, c. 16. n. 41.
- Prætor si eius locum tenentem ab officio remoueat, an processus factus super remotione mitti debeat ad regium senatum expensis sumptuum iustitiæ an ipsius remoti. c. 26. n. 29.
- Primates siue proceres ciuitatis, quid & quando ob bonum opus in ciuitate ab aliquo collatum donare valeant. c. 24. num. 26.
- Prior & consules mercatorum, an pro reddenda coram se ratione, hæredes mercatorum, vel factorum astringere possit. c. 7. n. 49.
- Priuatio liberæ facultatis est contra bonos mores. c. 6. n. 37.
- Priuatiuè tunc censetur concessa iurisdictio, quando in commissione dicitur expresse, vel ex verbis commissionis tacite colligitur, quod commissarius & non alius cognoscere possit. c. 7. num. 48.
- Priuilegio mulieribus concessio, ne pro debitis ciuilibus incarerentur, an renuntiare possit. c. 35. n. 5.
- Priuilegium ordini vel sexui concessum an renuntiare possit. c. 35. num. 17.
- Priuilegium ecclesiæ concessum, an ad alia pia loca extendi valeat. c. 14. num. 35.
- Probationes alias inualidæ, & non concludentes, an pacto partium ab initio validari possint. c. 10. num. 10.
- Probationem liquidam si lex requirat, an sufficiant verisimiles coniecturæ. c. 6. num. 55.
- Probationis omnè genus transit ad hæredem præter priuilegium probationis per iuramentum in litem, c. 9. num. 36.
- Probationis forma specifica si requiratur a lege in aliquo actu, nulla alia probatio nis species sufficit. c. 16. n. 44.
- Probationis forma a lege inducta, an aliam æqui-

- æquipollentem excludat, c. 15. num. 49.
- Probationum species nulla a lege exclusæ cen-
setur, nisi quæ nuncupatim exclusæ reperi-
tur, c. 16. n. 46.
- Procurator ad lites constitutus an etiam ra-
tionem domino litis reddere teneatur, c. 3
num. 16.
- Procurator cui libera si remittit partem debiti
fallito debitori domini sui, non nocet do-
mino quominus eodem debitorum ad pin-
guiorum fortunam redeunte pro parte re-
missa conueniri valeat, c. 19. n. 39.
- Procuratoris constitutio cum clausula de illo
nunquam reuocando, an obstat quominus
reuocari possit pro libito constituentis, c.
6. sub n. 83.
- Procurator ad recipiendam pecuniam mu-
tuo, intelligitur de mutuo naturali & rea-
li, non verò de confessato vel ciuili, c. 23.
num. 26.
- Procurator cui libera, omnia illa facere po-
test, quæ dominus verisimiliter fecisset, c.
23. n. 57.
- Procurator cui libera an quantitatem domi-
no debitam accepto ferre possit, cap. 24.
num. 6.
- Procurator cui libera appellationi a domino
interpositæ renuntiare non potest, ibidem
num. 7.
- Processus factus contra correctorem, vel eius
locum tenentem quibus expensis ad Regiū
Consilium mitti debeat, c. 26. n. 30.
- Prodigi, siue furiosi eo ipso quod ad bonos
mores, vel sanam mentem redeunt, suorum
bonorum administrationem adipiscunt, &
rationem ab eorum curatoribus exigere
valent, c. 6. sub n. 31.
- Producens instrumentum minus solemne nõ
omnia in eo contenta confiteri videtur, sed
ea dumtaxat, quæ ex illo probare inteadit,
c. 10. n. 33.
- Prohibitum a lege non debet sub aliquo colo-
re attentari, c. 8. n. 18.
- Promittens reddere rationem stante promif-
sione de non petendo rationem ab illo, an
virtute huius nouæ promissionis ad reddē-
dum rationem, prout ceteri administrato-
res compelli possit, c. 3. n. 26.
- Promissum (vulgò prometido) reuelantibus
secretum aliquod concessum, an ex pecu-
nijs pro sumptibus iustitiæ destinatis solui
possit, c. 36. n. 33.
- Promittens soluere quidquid constiterit aliū
facto calculo debere, an ratione cum ipso
debito non calculata, ad solutionem reli-
quorum teneatur, c. 34. n. 8.
- Promittens approbare, vel ratificare alterius
sententiam, intelligitur si sententia sit iusta,
non verò iniqua, vel iniusta, c. 32. n. 27.
- Promittens quod alteri dabit centum paulò
plus vel minus, prout apparuerit facto cal-
culo, an ante calculationem pro illis centū
executari valeat, c. 33. n. 27.
- Promissio pura, quæ venit soluenda sub con-
ditione, vel alterius rei euentu, interim quod
non resoluitur conditionis adimplemento,
vel euentu rei, non habet paratam execu-
tionem, ibid. n. 28.
- Promissum (vulgò prometido) a quibus ad-
ministratores concedi valeat, cap. 24.
num. 38.
- Propinquus alicuius minoris si neglexit ut si-
bi tutela talis propinqui discernatur, &
ut negotiorum gestor eius bona administra-
uit, perinde ad rationem reddendam tene-
atur, ac si verus esset tutor constitutus, c. 25.
num. 9.
- Protestans se velle compensare quod sibi de-
betur à creditore cum illo, quod ipse sub
pœna debebat, qualiter facere hanc pro-
testationem debeat, ut euitet pœnam, vel
interesse, comp. 14. n. 13.
- Pueri operæ an a quinquennio ultra compen-
sationem cum alimentis illi præstitis admit-
tit, c. 22. n. 11.
- Puerum nouem annorum nutricem suam gra-
uidam reddidisse, ex diuo Hieronymo re-
fertur, c. 27. n. 40.
- Pupillaris ætas spirat in masculo quatuordecim
anno adueniente, c. 6. n. 40.
- Pupillus siue minor tutorem vel curatorem
an habens ab ipsis tutoribus, vel curatoribus
alimentandus præsumitur, c. 21. n. 1.
- Pupillus si ille sit, de cuius operibus agitur, nõ
estimantur eius operæ quantum æstimari
potuissent, sed pro commodo & emolumē-
to ex illis a tutore percepto, ibid. n. 13.
- Pupillus si sit filius magnatis, vel titulati, aut
alterius magni diuitis, an possit tutor vinū
veteris famulis illius præstare, stante vino nõ
vino vendibili, & qui viliori pretio emi po-
tuisset, ibid. n. 64.
- Pupillus, vel adultus sub tutela, vel cura con-
stitutus, an habeat tacitam hypothecam in
bonis factoris, quem tutor ad administran-
dum bona ipsius minoris constituit, c. 39.
n. 16.
- Q**ualis debeat esse administratoris diligē-
tia in recuperandis debitis, ne illi negli-
gentia imputetur, c. 19. n. 28.

I N D E X.

- Quando quis tenetur ad factam, an difficultas excuset eum a mora, c. 9 n. 59.
- Quando aliquis ad custodiam alicuius rei tenetur, non creditur ei, si dicat, eam amisisse, nisi casum amissionis probauerit, cap. 10. n. 4.
- Quando frater sui fratris minoris bona administravit, an sit credendum eius libro, ibid. num. 36.
- Quando agitur de integro libro rationum tutoris, vel alterius administratoris, si ille in aliquibus paginis contineat quod accepit, & in alijs quod expendit, diuersis modis, temporibus & causis, domino acceptante introitum siue accepta in eius fauorem scripta, an teneatur acceptare data in eodem libro scripta, c. 13. n. 10. & 13.
- Quando testator excessit vires sui patrimonij in legatis in testamento relictis, in quibus vncijs sit hæreditas distribuenda, cõp. 11. n. 15.
- Quando in libello petuntur oues cum partibus & postpartibus, & omni sua causa, non solum veniunt partium partus, verum & fructus fructuum, c. 18. n. 27.
- Quando petuntur partus & postpartus, omnes & quicunque partus post litem contestatam procreati in computatione veniunt onerandi, ibid. n. 28.
- Quando tutor in tutelæ instrumento se obligavit, quod finita tutela accepta per inventarium restituat, an pro illis non expectata ratione via executiva conuenire possit, cap. 21. n. 24.
- Quarta, in qua succedit coniux pauper superuiuens, habetur instar hæris alieni, comp. 1. num. 15.
- Quæ de nouo emergunt, nouo indigent legis auxilio, c. 8. n. 6.
- Quæ pendunt a voluntate Principis, censentur impossibilia, c. 25. n. 5.
- Qui pretendit aliquid ante aliud factum fuisse, nisi hoc probet, non obtinuit, comp. 9. num. 3.
- Qui non potest intentare actionem criminaliter, neque etiam quaestionem tormenti aduersus reum iudicantem petere potest, cap. 20. n. 7.
- Qui dolose damnum dedit, an de interesse lucrificantis onerari debeat, c. 15. n. 7.
- Qui alicuius rei mentionem facere intendit, nomine quo assidue nuncupari solet uti debet, c. 10. n. 72.
- Qui totum dicit, nihil excludit, c. 7. n. 47.
- Quid facere debeant obligati ad ratiocinia, quando dominus rationes recipere detre-
- dat, cap. 6. num. 65.
- Qui aliena negotia gerunt, vel quoquo modo administrant, non solum humano, verum diuino iure rationem villicationis reddere debent, c. 1. n. 5.
- Quidquid Præsul Cancellariæ, vel Consilij virtute reuerentionis in sententia a se facta præcipit ab ipso met Rege mandatum præsumitur, c. 32. n. 11.
- Quitaciones nimis generaliter confectæ, vt in plurimum sunt captiosæ & deceptorix, milleque periculis expositæ, c. 4. n. 10.
- Quitacionem generalem præstare nemo compellitur, ibid. n. 11.
- Quitaciones ad hoc vt tutoribus & curatoribus profint, citque sint tutissimæ, per quæ verba concipi debent, c. 40. n. 12.
- Quitatio quantumcunque sit facta cum remissionibus & pactionibus iuratis, tamen si reperitur, quod tutori aliquid ex bonis pupilli remansit, aliquidve occultauit, minime tutori prodest, quod maxime procedit, si obreptio interuenit, ibid. n. 13.
- Quitatio dolosa & per obreptionem consecuta non prodest tutori, etiam si auctore iudice sit præstita, ibid. n. 15.
- Quitatio etiam si quibuscunque clausulis liberatorijs sit composita, non prodest tutori, nisi verè redditam fuisse rationem probauerit, ibid. n. 16.
- Quitatio concessa per minorem suo tutori, vel curatori, cum fideiussione de non contrahendo amplius rationibus, cuius sit effectus, ibid. n. 18.
- Quitaciones concessæ per comites sacrarum largitionum regijs administratoribus qualiter soleant esse confectæ, ibid. n. 19.
- Quitatio generalis facta in fauorem administratoris, cum remissione cuiuscunque iuris vel alterius rei, quam ab ipso consequi, vel prætereendere possit ratione administrationis, an extendatur ad illam administrationem, de qua actum non fuit expressè, ibid. num. 20.
- Quitatio de omnibus datis & acceptis, quod nos dicimus, de todos dares y tomars, ad ea dumtaxat restringitur, de quibus fuit cogitatum, ibid. n. 21.
- Quitatio concessa intelligitur habito respectu ad ea dumtaxat, quæ in rationibus fuerunt ventilata, ibid. n. 22.
- Quitatio si appareat dolo extorta, dolo etiam censetur extortum iuramentum, quo ipsa fuit confirmata, c. 41. n. 27.
- Quitacionibus generalibus in iudicio productis semper habenda est diligens ratio omnium

I N D E X . I

nim in illis contentorum, absolventisque
 & liberantis, & absoluti & liberi, cap. 4. i.
 num. 36.

Quitatio qualiter fit cautelanda, ad hoc vt ad-
 ministrator plenissimam liberationem conse-
 sequatur, c. 37. n. 31.

Quintum bonorum paternorum an sit legiti-
 ma filiorum, com. 9. n. 3.

Quo tempore, quo casu, quave ex causa ante
 tempus a lege, vel ab homine præfinitum ra-
 tioni reddendæ administrationis ratio ab
 administratore exigí possit, c. 6. n. 1.

Quod per me non stat mibi imputari non de-
 bet, ibidem, num. 94.

R

Rationis materiam nimis vilem & valde
 quotidianam reputat Bartolus, cap. 2.
 num. 1.

Rationem non sufficit qualemqualem redde-
 re, sed talis esse oportet, quæ reſtitutionem
 & veritatem contineat, c. 1. n. 6.

Ratio vera quæ sit, quidve continere debeat,
 c. & n. 2.

Rationem illam veram & rectam reputavit
 Baldus, quæ accepti & dati commemoratio-
 nem continet, c. 2. n. 3.

Rationem veram & rectam illam reputavit So-
 cinus, quæ hincinde crediti & debiti com-
 memoracionem continet, qua mediante
 quid reliquatum fit ostenditur, cap. 2. nu-
 mc. 4.

Rationem illam veram & rectam reputavit
 Molineus, in qua volumina, cautiones, a-
 ctuque sui administrator exhibet, & tradit
 legendas, percontandas, dispungendas, &
 dicuendâs offert, qua mediante reliqua-
 tum certum quid ostenditur, idque verè &
 realiter exoluitur, c. 2. n. 5.

Rationem qui reddere tenetur, quid facere de-
 beat, ibid. n. 6.

Rationem reddere, vel edere an idem sit, ibid.
 num. 7.

Rationum reddendarum eoditio omne quod
 quoquo genere serui actum, fidemque res-
 picit, exposcit, ibid. n. 8.

Rationes quando arbitrio boni viri sint dispun-
 gendæ, ibid. n. 9.

Rationes reddi debent secundum consuetudi-
 nem loci vbi dispunguntur, ibid. n. 10.

Rationem suarum administrationum reddere
 debent tutores & curatores, c. 3. n. 1.

Rationem reddere obligatus, si ad ecclesiam
 confugiat, vt euadat earum redditionem an
 immunitate Ecclesiæ gaudeat, c. 4. n. 6.

Ratio an per procuratorem reddi possit, c. 4.
 num. 12.

Rationis remissione non obstante administra-
 tor ad rationem reddendam, & reliqua sol-
 uenda compelli potest, c. 5. n. 3.

Rationum discussio fauore publico fuit intro-
 ducta, ibid. n. 4.

Ratio tutelæ filii an statim contractis a matrè
 tutrice secundis nuptijs, vel sponsalibus exi-
 gi possit, c. 6. n. 3.

Rationem si quis certo & determinato tempo-
 re reddere teneatur illam statuto tempore
 non reddendo, statim & ipso iure constitui-
 tur in mora, si verò tempus ad id nõ sit præ-
 finitum a die dumtaxat interpellationis mo-
 rosus dicitur, c. 6. n. 86.

Rationem reddere vassallum domino in for-
 talitio existenti compelli non potest, sed
 sufficit quod in domo concilij calculentur,
 c. 7. n. 3.

Ratio est si reddere debeant personæ miserabi-
 les domino loci, vel alteri homini potenti,
 vel magno diuiti, an ante aliquam oppres-
 sionem possint petere, vt rationes in Curia
 Regia calculentur, ratione præsumptæ op-
 pressionis, idque sit iuri consentaneum, ibi-
 dem, num. 59.

Rationes bonorum publicorum in domo
 concilij reddi & dispungi debent, ibidem,
 num. 62.

Rationes publicas reddi an à quolibet de po-
 pulo peti possit, ibid. n. 63.

Rationem qui veram & rectam reddere cupit,
 in initio rationum inuentarium legitime cõ-
 factum calculatoribus exhibere debet, c. 9.
 num. 4.

Rationem administrationis si dominus rei,
 vel patrimoniij administrati accipere detre-
 ctet, quid facere debeat administrator, vt de
 incaps reddere illam non teneatur, cap. 6.
 num. 95.

Rationes societatis reddi debent manualibus
 simul cum libro magistrali (quod vulgò di-
 cimus de caxa) productis, ibid.

Rationum conficiendarum modus ab officia-
 libus, qui multa recipiunt, qualis esse de-
 beat, c. 10. n. 43.

Rationes quæ legi, vel intelligi nequeunt, red-
 ditæ non videntur, ibid. n. 44.

Ratio intricata non est ratio, ibid. n. 45.

Rationes in folle reddere quid sit, ibid. n. 49.

Rationes si verisimilia contineant in his par-
 cellis, quæ sunt difficilis probationis, iura-
 mento administratoris statui, ibid. n. 64.

Rationes tutelæ possunt peti a fideiussoribus
 tutorum, statim quod constiterit tutorem
 cap-

INDEX.

captum fuisse ab hostibus, c. 6. n. 14.
Rationes in libro si quis ita scripserit, accepi a Titio cētum mutuo, deinde in alia parcella scripsit: Titio triginta peritolui: an parcella accepti per Titium acceptata, videatur etiam assentire parcellæ dati in eodem libro conscriptæ, c. 13. n. 1.
Ratione incerti, executio certi non retardatur c. 2. n. 3.
Rationibus Reipublicæ quilibet de populo assilere non prohibetur, c. 8. n. 62.
Rationes de pecunijs pro sumptibus iustitiæ destinatis solo iudici absque Decurionum interuentione reddi debent, c. 26. n. 1.
Rationes priuatim dispunctæ instar priuati instrumenti considerantur, c. 31. n. 2.
Rationes priuatæ recognitæ, vel in pactum super reliquis deductæ instar publici instrumenti & guarentigij exequi debent, cap. 31. num. 5.
Ratione priuata coram iudice producta, quid a iudice sit postulandum, quidve iudex pro uidere debeat, c. 31. n. 6.
Rationes a calculatoribus partium confectæ, si in eo, in quo sunt conformes a iudice probentur appellatione remota executioni mandantur, c. 31. n. 9.
Rationis relatio si ab administratore domino mittatur, & ipse dominus taceat, & non contradicat, an ex hac taciturnitate & informi patientia illi assentire videatur, cap. 11. sub num. 36.
Rationes parte cuius interest non citata dispunctæ, an & quando executioni mandari possint, c. 31. n. 21.
Rationes priuatim dispunctæ quando executioni mandari possint, ibid. n. 1.
Rationum intricatio dolum administratoris inducit, c. 10. n. 46.
Rationibus cum matre tutricæ calculatis, quæ non petito prius tutore filio, ad secundas nuptias migravit, an qui possint reliqua aduersus eius secundum maritum, cap. 34. num. 12.
Ratio nihil aliud est, quàm quædam hinc inde compensatio, c. 36. n. 1.
Rationum executio si a parte reliquante petatur, & iudex erratum fuisse in calculis, & reliquis inueniat, an talem errorem retractare valeat, & etiam si error a parte non sit allegatus, possit adiectionis sententiam moderare respectu erroris, c. 38. n. 9.
Rationes an testibus probari possint, cap. 4. num. 19.
Rationes in vna parcella falsæ, præsumuntur etiam falsæ in alijs parcellis, c. 40. n. 7.

Ratio de bonis consanguinei si a tutore consanguineo petatur, non requiritur tam exacta expensarum probatio, sed sufficit præsumptiua, & coniecturalis, c. 25. n. 6.
Rationes semel dispunctæ iterum dispunctæ non debent ubi prius redditæ fuerunt per modum syndicationis, c. 41. n. 1.
Ratio potest retractari, ubi error in iure reperitur, utpote si fratri ex vno latere coniuncto tantum adiudicetur de hæreditate fratris in partitionibus quantum fratri utroque latere coniuncto, c. 41. n. 6.
Rationes non sufficienter redditæ, quitatione non obstante iterum dispungi debent, cap. 41. n. 6.
Ratio positi vel annonæ frumentariæ, absente administratore calculata, an aduersus illum exequi possit, c. 31. n. 22.
Ratio inter mereatores calculata, quandounque potest reuideri, & retractari, cap. 41. num. 22.
Rationes quibus expensis fieri & reuideri debeant, c. 42. n. 6.
Rationem si quis petat a suo negotiorum gestore reddi, eo ipso ipsius gestorationem approbare videtur, c. 25. n. 6.
Rationis liber magistralis si non reperitur, vel cum magna & probabili difficultate exhiberi possit, an rationes dispungi possint inspecto solo manuali, siue villantio illius rationis, c. 10. n. 70.
Ratio differentiæ inter ius canonicum & civile in computatione graduum assignatur, comput. 23. n. 71.
Ratione periculi imminentis quando quis pretium recipere valeat, comp. 15. n. 4.
Receptor pecuniarum, siue depositarius si pecunias, vel quid aliud suo periculo recipiat, an eam in proprios vsus conuertere licite valeat.
Receptor pœnarum cameralium an decimarum earum pœnarum, mulctarum & condemnationum habere debeat, c. 28. n. 51.
Reclamatio facta a certis parcellis inducit consensum in reliquis, c. 32. n. 31.
Recusari an possint calculatores a partibus nominati, ut si tu meum, vel ego tuum recusem, c. 8. n. 13.
Recusari an nudus minister possit, c. 8. n. 19.
Redditio rationis administrationis præteritæ remitti an possit, c. 5. n. 18.
Redditus si Rex non habeat sufficientes pro defensione regni, vel eius indigentia, an ex ciuium collatione, quod deficit, percipere valeat, c. 25. n. 28.
Regium officium est facere iudicium & iustitiam.

INDEX.

- tiam, & liberate de manu calumniantium vi
oppressos, peregrinis, pupillisque & viduis
& his qui facilius opprimuntur a potentio
ribus præbere auxilium, c. 7. n. 61.
- Regio tutori an decima de fructibus & prouē
tibus regni præstanda sit, c. 28. n. 37.
- Reges non possunt noua grauamina subditis
imponere pro regni iustitia administranda,
sed hoc ex regio patrimonio providere de
bet, c. & n. 25.
- Reges antecessoresque eorum si soliti erant
certo die vel tempore aliqua magna facere,
vel aliquid donare, an eorum Proregibus
idem facere liceat, c. 24. n. 18.
- Reges ideo percipiunt redditus Regni, vt fa
ciant in eo iustitiam misero, atque potenti
ministrari, c. 25. n. 13.
- Rex, Comes, Dux vel Marchio si proprijs ex
pensis misit alterum ex filijs cum exercitu
pro expugnanda aliqua ciuitate, itque il
lam expugnauit, multa que inde spolia re
portauit, an aliquid talis filius pro huiusmo
di labore ultra legitimam habere debeat in
partitionibus bonorum patris, c. 27. n. 56.
- Rex habet suam intentionem fundatam in iu
risdictione regni, c. 42. n. 3.
- Regula ad cognoscendum, qualiter vtroque
foro, seculari scilicet & ecclesiastico, gra
dum computatio fieri debeat, comp. 23.
num. 6.
- Regula ad estimationem fructuum ex mora
debitorum facienda, c. & n. 17.
- Regula, quæ habet, quod illa, quæ non pos
sunt fieri, facta tenent, qualiter sit intelligen
da, c. 6. n. 14.
- Rei suæ quilibet est moderator & arbiter, c. 5
num. 1.
- Relatio rationum ad instatiam domini, saltim
semel in anno facere debet administrator,
aliàs vt suspectus remoueri potest, ibid. ante
num. 1.
- Reliquis per testatorem administratori lega
tis soluta censentur remissa ea quæ ratione
doli præsumpti eidem administratori fue
runt onerata, non verò quod ipsi adest ex
administratione, c. 5. n. 8.
- Reliqua, vbi non censentur remissa virtute li
berationis a testatore relictae administ
ratori, administrator rationem reddere tenetur,
eò quòd ex eorum dispunctione ad reliqua
tum peruenitur, c. 5. n. 19.
- Reliqua ex dolo resultantia, etiam remissa cen
sentur, quando dominus eius administra
tori reliqua, quæ reultauerint, legauit, c. 5.
num. 27.
- Reliquis legitimæ liquidatis nullæ sunt partes
iudicis nisi ad exequendum, id creditore pe
tente, c. 33. n. 1.
- Remedia diuersa si diuersis respectibus com
petant, licet tendant ad vtrum & eundem fi
nem, non impeditur vnum propter aliud, c.
6. n. 7.
- Remissio actionis tutelæ testamentario tuto
ri a patre pupilli facta, non extenditur ad re
liqua resultantia ex administratione legiti
mæ filij, c. 3. n. 22.
- Remissionem inuentarij facta tutori a patre mi
noris non obstante, iudex ex officio inuen
tarium bonorum minoris facere tenetur, c.
9. n. 46.
- Remissio delinquentis quibus debeat fieri ex
pensis, c. 25. n. 19. & c. 26. n. 15.
- Remissio malefactoris quo casu expensis iudi
cis fieri debeat, c. 26. n. 17.
- Remissio facienda de clerico, vel monacho de
linquenti ad iudicium ecclesiasticum, cuius
expensis fieri debeat per iudicem secularem
qui illum incarcerationi, ibid. n. 18.
- Rem emptam ab administratore ex pecunia
domini, an cum fructibus domino vendica
re valeat, c. 14. n. 35.
- Repeti an possit a principali, quod fideiussor
creditori pro illo perfoluit, hac pacto, vt
illum a nexu fideiussionis liberaret, comp.
15. n. 11.
- Requisita necessaria in venditione rerum im
mobiliũ minoris sub tutore vel curatore
existentis, quæ sint, c. 16. n. 30.
- Res comparata ex alterius pecunia, si non cõ
stet cui comparata sit, non præsumitur em
pta pro domino cuius erat pecunia, cap. 14.
num. 33.
- Respublica an tacitam hypothecam habet in
bonis suorum administratorum, c. 39. n. 6.
- Res propria vnus ex pulibus socijs si pereat
occasione societatis perit vniuersæ societa
ti, comp. 22. n. 6.
- Res medioeres ex maioribus, & minoribus
præstandæ, qualiter eligi debeant, vt æqua
& iuridica computatio sit, comp. 25. n. 1.
- Residuum tertij vel quinti qualiter sit deducē
dum, vbi per testatorem aliquid antea do
natum fuerat in ratione illorum, comp. 1
num. 2.
- Reuisio rationum si petatur, dicendo, errorem
in illis incidisse, non debet audiri qui illam
petit, nisi prius de errore rationis docuerit,
c. 41. n. 28.
- Reuisio rationum an sit concedenda vbi præ
sumeretur quod dolus in illis interuenit, an
verò explicitè de errore rationum constare
debeat, c. 14. n. 29.

INDEX

- Reuisto rationum si ex causa erroris petatur, ex quibus error probetur, c. 41. n. 30.
- Romani longè aliter quàm Hispani computationem anni contingentis facere solebant, comp. 21. n. 29.
- Rotæ decisiones non secùs quàm ius commune in Regijs Cancellarijs Hispaniæ obseruentur, comp. 13. num. 10.
- S**alaria tabellionum syndicati assistentiũ, an de pecunijs pro sumptibus iustitiæ ad iudicatis solui possint, c. 26. n. 22.
- Salarium nuntij, qui a correctore, vel Decurionibus ciuitatis mittitur pro consulendo Regio Consilio circa aliquam publicam causam, ex cuius pecunijs sit soluendum, ibid. n. 27.
- Salarium ostiarij Prætoris ex quibus pecunijs sit soluendum, c. 27. n. 37.
- Salarium an quando de publico ærario præberi possit, c. 27. n. 1.
- Salarium an constituere possit tutor literatis, procuratoribus, & solicatoribus domini sui, vel ille administrator, qui generalem tũ libera ab homine, vel lege habet, ibid. n. 2. & 35. & 43.
- Salarium correctoris an & quando de publico ærario sit soluendum, ibid. n. 3.
- Salaria iudicum locorum de festiõis ex quibus pecunijs solui debeant, ibid. n. 4.
- Salarium qualiter sit soluendum correctori, si in eius Regia prouisione dicatur, quod illi soluatür salarium consuetum, si non appareat vniformiter fuisse solutum, ibid. n. 11.
- Salarium an solui debeat correctori, etiã pro tempore quo fuit absens a ciuitate, si per substitutum officium deseruiuit, ibid. num. 12.
- Salarium constitutum & solutum a tutore, vel curatore magistris liberalium artium sui minoris, an sit in calculo recipiendum, ibid. num. 37.
- Salarium datum a tutore, vt pupillam suam in arte Grammaticæ edoceret, an sit illi in calculo recipiendum, ibid. n. 38.
- Salarium vltra decimam an debeat habere tutor qui extia urbem pro peragendis pupillaribus negotijs iter fecit, ibid. n. 20.
- Salaria aduocatorum ciuitatis qua forma & cautela adhibita constitui debeant, ibidem, num. 41.
- Salarium an executori testamenti possit præstari per iudicem, ibid. n. 64.
- Salarium vel decimam fructuum an tutor, vel curator habere debeat etiã pro tempore in quo rationes tutelæ vel curæ dispunguntur, c. 25. sub n. 64. & 65.
- Salaria aduocatorum pauperum an de bonis Republicæ solui possint a Decurionibus, c. 27. n. 42.
- Salarium, vel stipendium alicui ab initio cepti negotij promissum pro aliquid faciendo, an ex causa modificari valeat, c. 28. n. 39.
- Salarium an præstari possit creditori, qui ex causa iudicati in possessionem bonorum debitoris missus, postmodum eodernatus fuit, vt illi bona restitueret cum fructibus soluto sibi debito cum interesse, c. 27. n. 60.
- Salarium an depositario constitui, soluiue possit, ibid. n. 44.
- Salarium an œonomo Ecclesiæ, vel litigatorum ecclesiasticorum sit præstandum, ibid. num. 50.
- Salarium an negotiorum gestori sit præstandum, ibid. n. 51.
- Salarium extraordinarium an debeat habere tutor literatus, qui in litibus sui minoris patrocinium præstitit, ibid. n. 52.
- Salarium an debeat habere filius, eò quod in vita patris plus cæteris filijs laborauit in officio patris, vel substantiæ paternæ administratione, ibid. n. 55.
- Salarium an debeat famulo, tutore, vel alteri administratori, etiã pro tempore quo infirmus non laborauit, ibid. n. 21.
- Scriptum in libro mercatoris ab eodem mercatore, vel alio de eius mandato scriptum præsumitur, c. 10. n. 67.
- Scripturæ communes debent a partibus exhibere pro rationibus dispungendis, c. 11. num. 21.
- Scripturæ fidem, qui in vna parte probauit, an in alia parte contra se facientem possit illa reprobare, c. 13. n. 14.
- Scriptura locationis si contineat qualiter subhastationes ante locationem præcesserunt, ei est standum, donec contrarium probetur, cap. 16. n. 36.
- Scripturam priuatam approbare & recognoscere videtur ille qui cum illam præmanibus assidue haberet, eam non impugnauit, c. 12. n. 38.
- Scriptisse librum rationis ille videtur, cuius nomine scriptum est, c. 10. sub n. 66.
- Sententia censetur lata secundum petitionem actoris, c. 18. n. 23.
- Sententia dubia debet interpretari in fauorem condemnati, ibid. n. 26.
- Sententiæ condemnatoriæ assentire videtur condemnatus, qui petit terminum ad soluendam

dam condemnationem, cap. 10. num. 28.
 Sententia semper præsumitur lata secundum
 ius, c. 18. n. 29.
 Sententia Ioannis Fabri in l. neminem, C. de
 appellation. quatenus tenet, quod remissio
 delinquentis debet fieri expensis iudicis re-
 mittentis reum, elucidatur, c. 25. p. 18.
 + Sententia est nulla si omittantur ea quæ sunt
 ordinis iudicij, c. 13. n. 12.
 Sententia iudicis executoris constituti ad li-
 quidationem faciendam, & reliquatam exe-
 quendum, si declaret tot esse reliqua, an ex
 qui possit, non obstante appellatione, c. 23
 num. 21.
 + Sententia ritè lata an prætextu nouorum in-
 strumentorum valeat retractari, vbi fauor
 publicus versatur, c. 41. n. 13.
 Seruus qui domini negotia administravit, si vè
 ditus sit antequam rationem administratio-
 nis reddiderit, compelli poterit emptor, vt
 illum pro eodem pretio domino, reuendat,
 c. 3. num. 6.
 Seruo si legata sit libertas, si rationem suæ vil-
 licationis tutori maioris heredis reddiderit
 nisi probauerit realiter & verè ratione red-
 didisse, non consequetur libertatem, etiam
 si confessione a minore factam de ratione a
 se illi reddita exhibuerit, c. 23. n. 42.
 Serui ex ancilla dotali nati an fructus dotis re-
 putentur, c. & n. 29.
 Serui gerentes res pupillares an non ex hito li-
 bro rationum possint tormentis subijci, do-
 nec statum rerum administratarum demõ-
 strauerint, c. 10. sub n. 6.
 Simplici dicto administratoris si quis stare pro-
 misit, non ex hoc liberat administratoiem
 a redditione rationum, & reliquorum so-
 lutione, ibid. n. 21.
 Syndicus vniuersitatis, qui videt suam Rempu-
 blicam pro debitis conueniri, nevtique de-
 bita soluere debet, quàm si prius verè de de-
 bito illi constiterit, c. 23. n. 20.
 Syndici vniuersitatum, licet habeant manda-
 tum cum libera a lege, adhuc sine iudicis &
 Decurionum liberatione bonam fidem ag-
 noscere non debent, c. 23. n. 21.
 Syndicus ciuitatis non debet recusare solutio-
 nes liberationum a Decurionibus & iudice
 concessarum, c. 23. n. 28.
 Socer a genere conuentus pro reliquis tutelæ,
 vel curæ filia, an possit incarcerari, si nõ de-
 derit fideiussorem indemnitis, quod vul-
 gò dicimus de saneamiento, c. 35. n. 7.
 Socius administrans negotia societatis, cate-
 ris socijs non administrantibus rationem
 reddit, c. 3. n. 6.

Societas tam morte ciuili, quàm naturali alij
 cuius ex socijs dissoluitur, c. 9. n. 57.
 Societas si eo pacto adiecto cõhita sit, vt capi-
 tale in tali societate inmissum intra trien-
 nium ruperi a socijs non possit, intelligi de-
 bet, vita sociorum durante, c. 6. n. 58.
 Societas an sui natura transeat in hæredes so-
 ciorum: ibid. n. 29.
 Societas cum patre inita, patre mortuo, ad fi-
 lium hæredem prorogatur, si filius eisdem
 institutionibus vtatur, ibid. n. 64.
 Societas ex eo renouata & continuata videtur
 quod socius post illam de iure finitam mul-
 to tempore stetit, quominus rationem sui ca-
 pitalis & lucrorum petierit, ibidem, nu-
 me. 62.
 Societas tacite ex legis dispositione inter ma-
 ritum & vxorem contracta, an mortua vxore
 videatur continuata cum eius hæredibus
 interim quod dos illis a marito nõ restitua-
 tur, ibid. n. 63.
 Societas præsumitur renouata ex præfatione
 libri rationis societatis, ibid.
 Societas præsumitur continuata ex informi pa-
 tia, vel perseuerantia vtriusque socij, ibid.
 num. 65.
 Societas iuramento firmata pro se & hæredi-
 bus an morte socij finiatur: ibid. n. 66.
 Societas inter plures gabellarios contracta tra-
 sit ad hæredes, donec tempus conductionis
 finiatur, ibid. n. 67.
 Societas quibus ex causis ante præfinitum tẽ-
 pus finiatur, ibid. n. 68.
 Societas & si per plures annos sit capitulata ad
 huc tamen cuiusbet socio licebit quocunq;
 anno petere, vt rationes lucri & damni vi-
 deantur, quod vulgò dicitur, hazer balan-
 ço, ibid. n. 34.
 Socius vnus si aliquem in factorem societatis
 elegerit, an alij socij teneantur stare parcel-
 lis ab hoc factore in libro societatis descri-
 ptis, c. 13. n. 6.
 Socius qui recognouit se aliquid ab altero ex
 socijs ratione societatis recepisse, si in ratio-
 nibus librum non exhibeat rationum socie-
 tatis, antequam ratio dati habeatur, potest
 pro illo quod recepisse confitetur executa-
 ri, c. 21. n. 25.
 Socius executatus a socijs pro reliquis socie-
 tatis an capi & incarcerari possit, si non de-
 derit fideiussorem, vulgò de saneamiento,
 c. 35. n. 10.
 Socius reliquatus in aliqua quantitate, ratione
 administrationis societatis, si executatus ad
 petitionem sociorum, fideiussorem indem-
 nitatis non præstiterit, an incarcerari possit,
 si

INDEX

- si socij alteri ex egestate laborant, cap. 35. num. 13.
- Socius, qui iuravit finita societate reliqua restituere, si id facere prætermittat, iure in carcere detinetur, donec reliqua restituat, cap. 35. num. 14.
- Socius reliquatus si habet officium, vel artificium ex quo viuere possit, & reliqua societatis non restituat, ultra quam facere potest conuenitur, c. 35. n. 15.
- Socius qui debitor est societatis, si velit compensare cum suo debito, quod ab alio socio sibi debetur, an audiri debeat, c. 36. num. 6.
- Societatem vel communionem si ab antiquissimo etiam tempore populi plures in pacuis & terminis habuerunt, an hæc communicio aliquo pacto dissolui possit, omnibus non assentientibus, comp. 7. n. 2.
- Societas omnium bonorum an inter coniuges contracta per matrimonium videatur, comp. 9. n. 10.
- Socius an teneatur resarcire socio damnum, quod sua culpa societati cuenit, c. 22. n. 2.
- Socius qui operam dumtaxat in societate immiscet, non debet sentire damnum amissionis capitalis in pecunia ab alio socio immisissis, ibid. n. 3.
- Socius qui capitale in societate apposuit, an nondum reddita ratione, statim finita societate illud repetere & deducere possit via executiua, c. 21. n. 5.
- Socini sententia taxatur in conf. 42. num. 6. lib. 3.
- Solemnitates in venditionibus a iure requisitiæ, an & in locationibus ab administratoribus faciendis requirantur, c. 16. n. 2.
- Solemnitas subhastationum an eadem præcedere debeat in locatione rerum Ecclesiæ, c. 16. n. 10.
- Solemnitas schedulæ, vel edicti æquiualeat voci præconis, in locationibus faciendis, c. 16. num. 2.
- Soluens naturaliter tantum debitum illud repetere non potest, c. 22. n. 17.
- Solidus de quo per Iustinianum cuius olim fuerit valoris, comp. 25. n. 5.
- Solutio antcipatè facta a debitore administratori vel factori creditoris, an liberet soluentem debitorem eodè factore vel administratore decocto vel fallito effecto, c. 23. n. 50.
- Solutio facta procuratori ad exigendum post reuocatum mandatum ante intimationem reuocationis mandati, an sit in calculo debitori recipienda, si talis procurator postea decoxit, c. 23. n. 58.
- Solutio reliquatus an ex eo probetur, quod testes dixerit se uidisse partem reliquatam certum quid creditori pro residuo, quod vulgò dicitur de resto, soluisse, c. 37. n. 1.
- Solutio partis non inducit solutionem totius, ibid. n. 2.
- Solutio reliquorum an ex præsumptionibus & coniecturis sufficienter probatur, ibid. n. 4.
- Solutio reliquorum an ex diuturnitate temporis præsumatur, c. 37. n. 5.
- Solutio reliquorum an interueniente scriptura fieri opus sit, c. 40. n. 3.
- Soror an etiam mora ex sua parte non subsistente dotem ad collationem cum fructibus adducere debeat, comp. 5. n. 3.
- Soror a patre dotata an dotem ad collationem cum fructibus a morte patris collectis adducere debeat, comp. 5. n. 2.
- Soror non antea fructus vel redditus bonorum dotalium, vel pecuniæ dotalis a patre acceptæ adducere tenetur, quam a die in quo fuerit a fratribus interpellata, ut dotem ad collationem adducat, ibid. n. 4.
- Species soluenda si requiebat laborem ad portandum illam ad locum destinatæ solutionis, non sufficit probare creditorem, quod interpellauit debitorem, ut solueret, ad hoc ut debitor de æstimatione quantiplurimi coneretur, sed opus est probare, quod creditor ibit ad locum destinatum pro solutione recipienda, & sibi non fuit a debitore solutum, c. 17. n. 27.
- Schedulæ in portis Ecclesiarum ab administratoribus affixæ, quibus certificantur homines de aliqua venditione, vel locatione facienda ab administratore, an voce præconis æquiualeant, c. 16. n. 20.
- Statutum si dicat, de adulterio solus capitaneus, vel aliquis alius cognoscat, hoc casu alijs iudicibus videtur adempta iurisdictio, c. 7. n. 45.
- Statutum si disponat qualiter fructus beneficij sint diuidendi, quando beneficium valet per mortem, an extēdatur ad casum quo beneficium valet per renuntiationem, comp. 20. n. 25.
- Stare simul potest, quod quis sit in possessione certum quid recipiendi, vel soluendi, & tamen debitum non sit, c. 29. n. 19.
- Æstimatores electi quādo ad æstimandum compelli possint, c. 8. n. 4.
- Stylus curiæ non secūs quàm lex obseruari debet, & quando, comp. 6. n. 12.
- Stipendium promissum aliquid facienti, an aliqua ex causa possit minui, c. 28. n. 39.
- Substitutiones in testamento factas probare

INDEX.

- non videtur, qui iam legata approbavit, eod quod connexa non sunt, c. 13. n. 12.
- Subhastationum solemnitas non censetur remissa, ex potestate vendendi concessa, c. 16. num. 18.
- Subhastationes quanto tempore debeant fieri pro vendendis & locandis rebus minorum, vel familiarum, ibid. n. 8.
- Subhastationum solemnitas in quibuscunque locationibus rerum Ecclesiasticarum, etiam quantumcunque minimis interuenire debent, ibid. n. 4.
- Subhastationes præcessisse locationi an probentur, eod quod in instrumento locationis de illis mentio fiat, ibid. n. 35.
- Substantialia contractus an pacto contrahentium remitti valeant, c. 10. n. 14.
- Sues feminae quot foetus in anno parere, quotve procreare filios, soleant, c. 18. n. 16.
- Summus etiam Pontifex de his quæ administrat rationem reddit, c. 2. n. 11.
- Suspicio de fractura resultat contra illum mercatorem, factoremve, qui are alieno grauatus sarcinulas componere cepit, c. 6. n. 77.
- T**
- T** A citi & expressi idem est iudicium, cap. & num. 7.
- Tacens consentire videtur, vbi agitur de honorabili bono, c. 27. n. 49.
- Thesaurarius regius si ex regali pecunia fundum vel annum redditum emat, an illud a fisco vindicare valeat, c. 14. n. 32.
- Tempus prorogationis, & commissionis, idem censetur, c. 28. n. 45.
- Tempus quando a lege vel ab homine redditioni rationis fuit præfixum, dies interpellat pro homine, c. 6. n. 87.
- Terminum si quis petat ad soluendum condensationem contra se factam, assentire sententiae videtur, c. 10. n. 28.
- Tertius in discordiam calculorum a partibus nominatorum electus, si suspectus sit alicui ex interessatis, quid petere debeat a iudice, c. 32. n. 8.
- Tertius in casu discordiae nominatus an possit compelli acceptare tertieriam, c. 32. n. 16.
- Tertius an compelli possit, vt in scriptis verbum suum redigat, c. 32. n. 17.
- Tertio a iudice nominato iudex per interlocutoriam iubere debet, vt partibus notificetur hæc nominatio, quæ die processum rationum ad alium mittet, vt si illis interfit, possint illum in facto instruere, & in iure informare, c. 32. n. 20.
- Tertius in casu discordiae nominatus an eodem modo quo ceteri calculatores a partibus nominati iurare debeat se fideliter & sine dolo, & fraude rationes calculaturum, c. 23. n. 22.
- Tertius in casu discordiae nominatus an huius vel alterius partis voto necessario adherere debeat, an vero ab illis in parte vel in toto recedere liceat, c. & n. 23.
- Tertio a iudice nominato eum aliquo ex calculatoribus partium concordante, si eorum votum a iudice sit confirmatum, an executioni semota appellatione, mandari valeat, c. & n. 32.
- Tertio in casu discordiae nominato non secus ac alijs calculatoribus est obediendum, c. 33. n. 10.
- Tertium vel quintum qualiter sit deducendum vbi vxor vel maritus superstes quartam habere debet, ex dispositione Auth. præterea, C. vnde vir & vxor, comp. l. n. 14.
- Tertium vel quintum a testatore alicui relictum debet deduci consideratis bonis defuncti tempore mortis relicti, ibid. n. 8.
- Testator si simpliciter legauerit administratori liberationem reliquorum tutelæ filij sui, ex eo dumtaxat liberatus manet ab anxia & scrupulosa rationum redditione, c. 5. num. 13.
- Testator qui legauit tutorem testamentario filij sui, quidquid apparuerit illum debere ex reliquis tutelæ, adhuc non censetur liberatus ab illo, quod ex malitia & dolo suo sibi adest, & minori deest, c. 5. n. 17.
- Testator si iussit in suo testamento, quod executores illius soluant omnia debita, an ea soluere debeant illi, qui instrumentum editabile habebat contra defunctum, cap. 23. num. 10.
- Testatore iubente, quod omnia debita sua soluantur, etiam naturaliter tantum debita solui voluisse est credendum, c. 23. n. 15.
- Testator qui societatem cum alijs egerat, si declarauerit in suo testamento, qualiter alter ex socijs certum quid sibi debet ex reliquis societatis, & iste in plus debitor appareat ex inspectione librorum societatis, an ex tali declaratione testatoris ab eo quod in plus ex libris debitum apparet, liberatus censetur, c. 41. n. 37.
- Testator si declarauerit in testamento, se pro portionem sibi in centum ex reliquis administrationis teneri, an reliquam pecuniam in reliquis contentam sibi solutam fuisse confiteri videatur, c. 41. n. 38.
- Testator si declarauerit eum iuramento Sempro-

I N D E X.

- Pronium** sibi centum debere, & ducentorum scutorum debitorem esse apparuerit, an illa centum quæ plus in rationibus inueniuntur legata, vel tacite remissa intelligantur, c. 4. n. 39.
- Testator** in legando præsumitur habuisse æqualem affectionem ad omnes legatarios, comp. 10. n. 4.
- Testator** si alimenta mulieri prægnanti ita relinquerit, vt si filius ex ea nascatur, habeat octo partes fructuum suorum bonorum, & mater quatuor, & si filia nascatur, habeat quatuor & mater octo: filio & filia eodem fœtu nascentibus, qualiter horum fructuum inter matrem & filios debeat fieri computatio, comp. 11. n. 4.
- Testes** communes a nullo ex litigatoribus repulsari possunt, c. 8. n. 15.
- Testes** simpliciter deponentes aliquem negligentem fuisse, in aliqua re administranda, magis censentur iudicare, quam in causa, vt testis deponere, c. 19. n. 25.
- Testes** qui tutorem, vel curatorem idoneum affirmauerunt, quo casu pro reliquis talis tutelæ vel curæ possint conueniri, c. 34. n. 15.
- Testes** vel æstimatores si varij sint, & discordauerint in æstimatione alicuius rei faciendæ, quid iudex facere debeat, comp. 24. n. 3.
- Torturæ** locus an sit, quando tutor, vel alius administrator rationes domini sui inticauit & conturbauit, vbi pro ratione reddenda fuerit conuentus, c. 20. n. 3.
- Tortura** tunc in causa civili adhiberi potest, quando agitur criminaliter ratione admixti delicti, si tale est delictum, in quo sui natura torturæ locus est, c. 20. n. 8.
- Traianus** Imperator intercessione sancti Gregorij Magni ab inferorum faucibus (propter eius insignes virtutes morales) fuit auocatus, c. 25. n. 47.
- Trebellanicam** non deducet hæres, qui inuentarium legitime non fecit, & quid an deducat Falcidiam, c. 9. n. 16.
- Tributa** portorum, seu litorum maris ideo Regi fuerunt a Regno concessa, vt ex huiusmodi redditu Rex nauigantes iuxta illos ab incurfu latronum & piratarum defendat, c. 25. n. 26.
- Triticum** positi publici si corrumpatur, vel a vermibus dictis, gorgojo, demoliatur, an non solum inter vicinos populi, verum etiam inter vicinos vicorum, & oppidorum iurisdictionis diuidi debeat, & qualiter, c. 17. n. 39.
- Triticum** ex publico horreo a depositario ipso, vel Decurionibus pro suis vñibus exactum, an cum aliquo incremento eidem posito sit restituendum, c. 31. n. 26.
- Triticum** horrei, seu positi publici non debet viliori pretio vicinis & incolis loci concedi, quàm comparatum fuit, c. 17. sub n. 39.
- Tutor** honorarius, qui superintendit administrationi tutelæ alterius tutoribus concessæ, an & qualiter rationem administrationis reddere debeat, c. 3. n. 2.
- Tutores** & curatores an etiam si consuetudine patriæ introducum sit, vt rationem tutelæ, & curarum non reddat, non obstante consuetudine ad reddendum rationem compelli debeant, c. 3. n. 29.
- Tutores** si plures fuerint constituti pro tutela administranda, an omnes simul rationi tutelæ assistere debeant, etiam si non omnes illam administrauerunt, c. 3. n. 30.
- Tutor**, vel curator litigans cum minore super reddenda ratione tutelæ, an expensas litis ipsi minori ministrare debeat, c. 4. n. 25.
- Tutores** & curatores interim quod iuratum ad ministratum rationes non reddiderint, a locatione gabellarum, & aliorum regalium reddituum repelluntur, c. 4. n. 26.
- Tutor** liberatus a reddendis rationibus tutelæ filij in testamento patris, & si pecunias pupillares otiosas habuerit, non debet de interesse illarum onerari, c. 5. n. 6.
- Tutor** remissus ab administratione rerum pupillarum iure remouetur, c. 6. n. 10.
- Tutore** bannito, vel in exilium misso an statim ratio tutelæ ab illo exigi possit, ibid. n. 15.
- Tutores** & curatores an omnimodo æquiparentur, ibid. n. 41.
- Tutor** testamentarius non remouetur a tutela, quantumcunque legitimo illam petente, ibid. n. 46.
- Tutore** vel alio administratore male vtente re administrationi commissa, an a contutore vel contestamentario possit ad rationem administrationis reddendam ante finitam tutelam compelli, c. 6. n. 72.
- Tutor** datus causa notitiæ an rationem sibi reddi a tutore administrate petere possit, ibid. n. 74.
- Tutor** datus causa notitiæ in omnibus tutori administranti assimilatur, ibid. n. 75.
- Tutor** eo solo quod durante tutela vestigalia regia conduxit, ad reddendam rationem tutelæ compelli potest, ibid. n. 82.
- Tutor** finita tutela, etiam non requisitus, rationem reddere debet, ibid. n. 88.
- Tutor** finita tutela tenetur monere minorem, vt sibi curatorem dari postulet, saltem ad

I N D E X.

- item, cui & ratio tutela reddatur, & reliqua eo auctorante solvantur, c. 6. n. 93. n. 100
- Tutor honorarius an etiam inventarium reru pupillarum conficere debeat, & an illum rationibus exhibere teneatur, c. 9. n. 5.
- Tutores vel curatores non iuuantur inuentatio de bonis minoru ab alio confecto, ibid. n. 25
- Tutores, curatores, parochi Ecclesiarum Episcoporum, orphauotrophorum, & his similes an solemne inventarium tempore quo rationes reddunt, producere debeant, ibid. n. 24.
- Tutor, vel curator inventarium conficere non astringitur, quando pater illi confessionem inventarii remisit, propter confidentiam quam in eo habuit de bona administratione bonorum filij, c. 9. n. 45.
- Tutor an liberetur a necessitate conficiendi inventarium, si tempore decreti tutela morbo fontico, vel alia perpetua infirmitate laborabat, c. 9. n. 57.
- Tutor a confessione inventarii liberatur, quia do verisimiliter in eius confessione tantum expendisset quantum res ipse inventarizandi valeat, ibid. n. 60.
- Tutor a confessione inventarii excusatur, quia do ex eius confessione panderetur exiguitas patrimonij pupilli, & qua cautela hoc casu tutor uti debeat, ibid. n. 62.
- Tutor si in relatione rationum durante tutela prestita de mendacio sit convictus absque alia causa potest ab administratione remoueri, ibid. n. 62.
- Tutores, si plures fuerint ad administrandam tutelam constituti, si omnes administraverunt, omnes etiam ad producendum librum rationum tenentur pro rationibus dispungendis, c. 10. n. 26.
- Tutores & curatores cauant, ne rationes suas cum rationibus bonorum pupillarium in simul describant, & confundant, quia ex hoc solo in dolo presumuntur, cap. 10. num. 75.
- Tutor si in inventario bonorum pupilli describat propria ipsius bona, eo ipso perdit dominium illarum, & minori acquiruntur, & etiam si probare velit suas esse, ad probandum non debet admitti, ibid. n. 76.
- Tutor tenetur collocare pecuniam pupillarem in comparationem prediorum, vel annuorum reddituum, vel saltem illam fido mercatori ad honestam partem lucri tradere debet, c. 14. n. 8.
- Tutor an pecuniam pupillarem cambio dare possit, c. & n. 14.
- Tutor casu quo olim pecuniam pupillarem fore non prestatum tenebatur, hodie tenebitur illam fido mercatori tradere ad honestam partem lucri, c. 14. n. 15.
- Tutor si non inueniat annuos redditus, neque predia venalia pro colligendis pecunijs pupillaribus, poterit eas cambio tradere, iudicis tamen decreto procedente, alijs si ex aequilibrio sui capitis illam cambio tradat, & campfor postea de eo quat, & fallitus efficiatur, ad dampnum pecuniae militiae, & illius interesse tenebitur, etiam si probauerit, quod quilibet diligens pater familias eodem cambio tradidisset, c. 14. n. 16.
- Tutor neutique totam pecuniam pupillarem cambio tradere debet, sed illam dimittat, ex cuius redditu minor possit alimentari, & suos pascere, & bona propria conseruare, ibid. n. 17.
- Tutor si comparant annuum redditum de pecunia sui minoris, & hypothecam censui suppositam percant, incertum est an litigiosae appareant ad dampnum ex eo minori proueniens, an teneatur, ibid. n. 20.
- Tutor qui pecuniam minoris otiosam habuit, qualiter de interesse pecuniae onerari debeat, ibid. n. 21.
- Tutor, qui pupillares pecunias in proprios usus conuerfit, aliquando non solum in interesse, & maiores vias condemnatur, sed etiam in duplum, quinimo & extraordinarie punitur, ibid. n. 23.
- Tutor, qui palam & bona fide pecunias pupilli in proprios usus conuerfit, scribendo in libro rationum, qualiter illis uti volebat pro suis transactis, non debet onerari de interesse illarum pecuniarum ad rationem quatuordecim pro milliaro, quod dicitur maior interesse, sed in minori interesse arbitrio iudicis condemnatur, ibidem num. 26.
- Tutor quod non possit reputare & compensare in rationibus pupillaribus cessionem de debito contra suam minorem ab alio tercie sibi factam, c. 23. n. 59.
- Tutor, curator, thesaurarius regis, vel positi & frumentariae annonae administrator, qui cum pecunijs suorum principalium fundu, vel quid aliud emerit, an domino fundu petente illud sibi adiudicari debeat precise c. 14. n. 32.
- Tutor si debitor erat annui redditus, & illum cum pecunia pupilli redemit, an minor possit petere illud annuum redditum sibi solui non obstante quod pecunia sibi offeratur, ibid. n. 40.
- Tutor si a sua domo peregre proficiscatur non relictis pecunijs pro alimentando suo minore,

I N D E X . I

Tutore, an ab administratione tutela remoueri possit, c. 6. n. 10.
Tutor quando facit illum actum, quem ex necessitate officij facere tenebatur, licet suo proprio nomine faciat, tamen in utilitatem pupilli cedit, c. 14. n. 44.
Tutori qui cum pecunia pupillari insolita negotia gessit, damnus ex illis negotijs resultans adscribitur, c. 14. n. 45.
Tutor statim finita tutela tenetur monere minorem, ut sibi curatorem dari petat a iudice, c. 15. n. 39.
Tutor an post finitam tutelam, interim tamen quod rationes preparat, ad interesse pecuniarum pupillarium teneatur, quid de eius hærede, c. 15. n. 41.
Tutor, vel curator an possit alienare molen-dina, & alias res immobiles minoris iuxta flumen existentes, decreto iudicis non præcedente, c. 16. n. 31.
Tutor, vel Prælatus Ecclesiæ an decreto non præcedente possit dimittere rem censualem minori, vel Ecclesiæ inutilem, utpote si tantum dispendij quantum lucri habeat, c. 16. n. 32.
Tutori habitanti in domo propria sui minoris an pro rata sit pensio oneranda in rationibus, c. 16. n. 47.
Tutor loco patris vel domini minoris habetur, c. 16. n. 48.
Tutor, curator, maritus, qui centum oves accipit in administrationem, & illas vendit durante tutela, vel maritus constante matrimonio, an tempore restitutionis tutelæ vel dotis satisfaciatur, tradendo totidem oves, an verò compelli possit ad restitutionem præ-tij, in quo venditæ fuerunt, an sufficiat soluere pretium quod valeret tempore restitutionis, c. 18. n. 30.
Tutori interdicta est a iure venditio rei immobilis minoris, etiam si ex pretio alium fundum uberiorem emerit, c. 18. n. 15.
Tutor si ex inuentario appareat recepisse instrumenta obligationum, & schedulas, ex quibus constabat aliquam summam pecuniæ minori deberi, an satisfaciatur reddendo huiusmodi cautiones, an verò necesse debet exhibere diligentias a se factas pro talibus debitis recuperandis, c. 19. n. 22.
Tutor qui de iure potest eligere factorē pro expediendis negotijs pupillaribus, si illum in factorē & administratorem eligit, cuius opera & industria pater pupilli uti solebat non acceptis fideiussoribus, an eo fallito & decepto & cum pecunijs pupillaribus extra regnum fugiente, de huiusmodi pecunijs debeat

onerari, cap. 19. num. 50.
Tutori, qui aliquid administravit de consilio propinquorum sui minoris, & si malum euentum habuerit, nihil imputatur, cap. 19. num. 53.
Tutor bonus habetur loco patris pupilli, & domini rerum pupillarium, ibid. n. 55.
Tutori an imputari possit dolus, vel perfidia, si dum testator volebat minorem suum hæredem instituere, ipse ut seipsum institueret, blando sermone persuasit, & ita factum fuit, ibid. n. 56.
Tutor an proprio comodo teneatur antepone-re utilitatem pupilli, ibid. n. 57. & 63.
Tutores, curatores, parochum Ecclesiæ vel Episcopum & similes administratores ad interesse teneri demonstratur, si hæreditate vel legatum quod sua principali a testatore enuntiatum se relinquere uelle, sua industria & blando sermone, ut sibi relinquere-tur procurauit, & ita factum fuit, cap. 19. num. 58.
Tutor potest onerari in rationibus de damno minori sui obueniente, eo quod illum finita tutela non monuit, ut curatorem saltem ad litem nominasset, ibid. n. 64.
Tutores, vel curatores qualiter minores suos alere debeant, c. 22. n. 5.
Tutor nonnunquam pro suo arbitrio etiam decreto iudicis non præcedente alimentum contatori decernit, c. 22. n. 6.
Tutor si in libro rationum scripsit certum quid aliquibus annis in alimentando minore expendisse, aliorum uero annorum ratio alimentorum non appareat, qualiter faciendâ sit computatio alimentorum illorum annorum de quibus ratio expensis non præstatur, c. 22. n. 7.
Tutor qui non posuit minorem ad seruendum quando pauper erat, & eius qualitatis quod sine dedecore seruire potuit, si illius operibus usus fuit, illas cum alimentis compensare debet, ibid. n. 9.
Tutor expendens in necessarias personas, in quibus expendere expediebat minori, non dicitur liberalitatem exercere, ibidem num. 42.
Tutor expendens in hospitando externos, qui ad visitandum minorem uenerunt, neque magnas neque paruas expensas facere debet, sed illud considerare debet, quod facultate patrimonij minoris, & eius dignitate expendere licet, ibid. n. 47.
Tutor an possit vendere bona stabilia minoris pro illo alimentando, ibid. n. 48.
Tutor an sororem minoris pauperem dotare

I N D E X . I

- de bonis illius valet, cap. 22. num. 54.
- Tutor male administrasse dicitur, si pecuniam minoris in emptionem vitrorum, equorum, feruorum, vel vini collocauerit, si postea malum euentum habuerit in traficu, c. 14. lib. 45.
- Tutor an pauperem sororem pupilli tam veterinam, quam eodem patre natam dotare teneatur de bonis sui minoris, c. 22. n. 56.
- Tutor in alimentis famulorum pupilli qualiter se habere debeat, c. 22. n. 62.
- Tutor stante bono vino nouo non debet famulis pupilli vinum vetus ministrare: ceteri pretio emptum, c. 22. n. 63.
- Tutor bonam fidem agnoscere debet soluendo sine lite liquida debita pupilli, cap. 23. num. 1.
- Tutor si aduersus veros & chirographarios creditores minoris sui litiget nomine pupilli, nomine proprio in expensis litis condonari debet, ibid. n. 2.
- Tutor, vel curator minori suo simplicem donationem facienti, auctoritatem suam praestare non debet, alias ad damnum tenetur, c. 24. n. 2. & 3.
- Tutor qui pauperrimos pupilli debitores non conuenit, an excusationem habeat legitimam ne pro talibus debitis oneretur, c. 24. num. 12.
- Tutor alicuius minoris nobilis, an donatione de bonis pupilli aliquo casu facere possit, c. 24. n. 13.
- Tutores regij quales liberalitates exercere possint, c. 24. n. 14.
- Tutoribus & curatoribus illustrium qualiter donare liceat, ibid. n. 15.
- Tutor regius licet donationes facere possit, quando Princeps in Regem iuratur, tamen ea donare non poterit, quae raro a Regibus antecessoribus donari consueuerant, ibid. n. 17.
- Tutores & curatores in quibus differant, vel aequiparentur, c. 6. n. 44.
- Tutor toties de bonis pupilli donare potest, quoties sine dedecore pupilli a donando obtinere non possit, c. 24. n. 19.
- Tutor remuneratiam donationem faciens de bonis pupilli non dicitur exercere liberalitatem, ibid. n. 25.
- Tutor omnes expensas quas facit dum pupilulum alit, educat, & bonis moribus instruit, sibi in rationibus conseruat, dummodo in illis faciendis modum non excedat, c. 25. num. 1.
- Tutores & curatores, & similes, qui generalem cum libera habent ex legis dispositione, etiam ubi res praesens non exigit, aliquid expendere possunt, c. 25. n. 2.
- Tutor qualem in suis rebus expensam fecisset, eandem & in rebus sui minoris facere debet, ibid. n. 3.
- Tutor de suspectus accusatus si se defendat ne a tutela remoueatur, & obtineat, expensas quas in se defendendo fecit, in rationibus conseruat, ibid. n. 63.
- Tutor, qui pro administrandis rebus sui minoris peregre extra urbem profectus fuit, an has expensas in rationibus imputare valeat, c. 25. num. 66.
- Tutor infimus an decimam eius temporis quod stetit infimus in lecto sibi acquirat, cap. 27. num. 22.
- Tutor qui iure civili attento salarium ratione administrationis non habet, an eo ueritate pro administrandis rebus extra urbem existentibus salarium habere debeat, cap. 27. num. 29.
- Tutor an possit statuere salarium contutori ratione administrationis, c. 27. n. 30.
- Tutor iuste reputat in ratione rei pupillaris, quod contutori iusta ex causa pro administrandis rebus pupilli concessit, cap. 27. num. 31.
- Tutor qui in dolo, lata culpa & magna negligentia tempore rationis inuenitur, potius dicitur structor, quam curator, ibid. n. 32.
- Tutor etiam si doceat in rationibus, qualiter sibi in negotijs pupillaribus laborauit, & quod in illius commodum celsit, si tamen inuentarium, vel librum rationum de more confectum non exhibeat neque salarium, neque etiam decimam fructuum pro labore reportat, neque etiam expensas in rationibus imputat, ibid. n. 33.
- Tutor licet finita tutela salarium sibi pro administratione praestari petere non possit, quando ab initio constitutum non fuit, audiari tamen debet, si tempore quo tutelam suscepit sibi salarium constitui postulauerit, ibid. n. 34.
- Tutor, vel curator an possit creare factorem pro negotijs pupilli, vel adulti extra urbem administrandis, & ei salarium de bonis minoris constituere, ibid. n. 35.
- Tutor si ab initio deereat tutela salarium per iudicem non fuit constitutum, sumptuum, in quos bona fide in tutelam fecerit, non quos in personam erogauit, ratio haberi debet, ibid. n. 36.
- Tutor si sit aduocatus, isque in litibus sui minoris patrocinium praestiterit, an ultra decimam iure Hispano debita vel salariū a iudice illi con-

INDEX.

- Constitutum**, sportulas siue honoraria ad-
 uocatis debita habere debeat in rationibus,
 c. 27. n. 52.
- Tutor agricola** si fundos sui minoris proprijs
 manibus coluit, an ultra decimam aliquid
 pro suo labore reportare debeat, cap. 27.
 num. 54.
- Tutores Gallia & Cabodistria Italice regio-**
 nis omnes fructus rerum pupillarum pro
 labore administrationis percipiunt, neque
 ex illis quidquam præter alimenta minori
 præstare debent, c. 28. n. 1.
- Tutores Lusitani** siue Portus Gallie vigesi-
 mam partem fructuum bonorum pupilli
 pro administratione tutelæ reportant, cap.
 28. n. 2.
- Tutores Cantabrenses**, siue Vizcaini præmiū
 ex rebus minoris arbitrio iudicis percipiūt,
 c. 28. n. 3.
- Tutores Hispani** decimam fructuum bonorū
 minoris pro labore administrationis tute-
 læ habēt ubi aliter non dicitur consuetudo,
 ibid. n. 3.
- Tutor & personæ rebus simul** decernitur, cu-
 rator verò personæ dumtaxat constituitur,
 ibid. n. 5.
- Tutores & curatores**, in quibus differāt, ibid.
 num. 8.
- Tutori adiuncto** an pars decimæ debeat,
 ibid. n. 24.
- Tutor adiunctus** quibus in rebus minoris la-
 borare debeat, ibid. n. 25.
- Tutor si in instrumento tutelæ** promittat, si-
 nita tula bona minoris restituere, cum fru-
 ctibus & redditibus, an ex huiusmodi obli-
 gatione renuntiasse videatur iuri deducen-
 dæ decimæ, ibid. n. 42.
- Tutor si virtute clausula**, in qua se obligauit,
 finita tutela bona minoris cum fructibus
 & redditibus restituere bona cum reliquis
 minori restituat, an ex hoc renuntiet deci-
 mæ deductioni, ibid. n. 44.
- Tutor qui finita tutela** connexa administra-
 uit, an decimam interim fructuum reporta-
 re debeat, c. 28. n. 45.
- Tutor, qui pupillarem pecuniam otiosam** ha-
 buit, si oneretur de illius interesse, an deci-
 ma talis interesse tutori excomputari de-
 beat, ibid. n. 47.
- Tutor si mille ex redditibus rerū pupilli** quo-
 libet anno collegit, & minor quolibet etiā
 anno ducenta pro reddito annui redditus
 soluebat, an adhuc tutor integram decimā
 ex mille habere debeat, c. 30. n. 11.
- Tutor respectu decimæ ex fructibus bonorū**
 pupilli deducendæ, an loco usufructuarij
- habeatur, ibidem, num. 13.
- Tutor reputatur creditor minoris** respectu fru-
 ctuum a se collectorum de bonis pupilli
 pro decima ratione laboris sibi debita, ibi.
 num. 14.
- Tutor nobilis executatus** pro reliquis tute-
 læ sui minoris, an non dato fideiussore in-
 demnitatis, quem dicimus Hispania, de sa-
 neamiento, possit carceribus mancipari, c.
 35. n. 10.
- Tutori qua forma**, quibusve clausulis cautela-
 ta debeat præstari liberatio siue quitatio,
 vulgò dicta, finiquito, ad hoc, vt plenissimā
 liberationem consequatur, c. 37. n. 11.
- Tutor a minore conuentus** pro reliquis tu-
 telæ, vel curæ, antequam illi soluat opo-
 nere debet coram iudice qualiter ipse mi-
 nor solutionum reliquas exposcit, vt sibi
 ordinetur per iudicem quid facere debeat,
 & de eius ordine soluat, alijs si vitro ei sol-
 uerit, & minor pecunias solutas ex reliquis
 malè consumpsit, nevtique tutor erit ab
 alia solutione reliquorum liberatus, c. 40.
 num. 2.
- Tutoris liber** si aliquam parcelam falsam con-
 tineat, in cæteris etiam parcelis falsus, vel
 suspectus de falsitate habetur, & tutor cri-
 men falsi committit, & ob id infamia no-
 tarur, c. 40. n. 7.
- Tutores licet eo quod occultauerunt aliquid**
 in rationibus pupillaribus in duplū con-
 demnētur, non tamen vt fures haberi debēt
 c. 42. n. 14.
- Tutore in pœna dupli condemnato**, eo quod
 aliquid in rationibus occultauit, duobus ta-
 men annis elapsis talis pœna dupli ab illo
 exigi non potest, c. 42. n. 15.
- Tutor vel curator**, si sine dedecore pupilli, vel
 adulti donationem facere recusare non po-
 tuit, pecuniam etiā cambio accipere po-
 test pro donando, vt euitet decoctionem
 honoris sui minoris, c. 42. n. 20.
- Tutori regio** an decimā fructuum Regni ali-
 quo casu præstari debeat pro labore, c. 28.
 num. 37.
- Tutori magnatis, vel titulati** an integrā deci-
 ma fructuum status præstari debeat pro la-
 bore, ibid. n. 38.
- Turpiter quis recepit pecuniam** pro faciendo
 illud, quod gratis facere tenebatur, comp.
 16. n. 4.
- V** Accra quo tempore sobolis procrea-
 tioni sint apta, c. 18. n. 11.
- Valor annuæ pensionis, siue fructus fundi**, an
 ex

INDEX.

- ex valore fructuum vicinorum prædiorum arbitrari debeat, c. 16. n. 38.
- V**alor frumenti, vel alterius rei venalis non debet considerari, nisi attento communi pretio, pro quo in publico foro vendebatur tempore solutionis, c. 17. n. 23.
- V**alor si a lege, pacto, vel statuto municipali alicui rei sit assignatus, & aliqua res sit vendita habita fide de pretio pro certa pecunia (veluti pro centum scutis aureis) & valor illius pecuniæ fuit augetur, interim quod venit dies solutioni destinatus, an compelli possit emptor soluere tot scutos aureos, an verò soluendo valorem, quod illi centum scuti habeant tempore contractus liberetur, comp. 25. n. 11.
- V**assallus non tenetur sequi dominum suum a quo feudum accepit pro expugnandis inimicis, nisi quatenus ad id suppetunt fructus feudi, c. 25. n. 27.
- V**assallus non tenetur rationem reddere domino suo in fortalio, vel aliquo alio simili loco existenti, c. 7. n. 3.
- V**assalli tenentur subuenire necessitatibus dominorum, c. 25. n. 23.
- V**bi præsens rei status in futurum indicat damnum inspicere & attendi debet, quod tractu temporis accidere potest, c. 6. n. 69.
- V**bi ex ratione librorum non reperiuntur omnia scripta fuisse, sed aliqua scribere administratorem omisisse, præsumitur ratio doli esse confecta, c. 10. n. 37.
- V**bi agitur de integro libro rationum inter multos, de vno tamen negotio, ad omnes pertinenti, si vnus ex istis socijs librum probet, an ex hac approbatione cæteri præiudicentur, c. 13. n. 5.
- V**bi contra emptorem & venditorem regressus a lege datur, eò quod non seruata solemnitate contraxerunt, prius sunt excutienda bona debitoris, quàm ad bona emptoris perueniatur, c. 16. n. 27.
- V**bi inter expendentem & illum cui expenditur affectio sanguinis, vel charitatis interuenire præsumitur, nulla competit expensarum repetitio, c. 22. n. 24.
- V**bi æquitas dumtaxat est attendenda, solui potest, quod naturali tantum obligatione debetur, c. 23. n. 16.
- V**bi sine dedecore pupilli tutor a donando abstinere non potest, licitum est ei cambio pecuniam accipere pro liberalitate exercenda, vt euitet decoctionem honoris pupilli, c. 24. n. 20.
- V**bi bona delinquentis non apparent, neque adsunt pecuniæ pro sumptibus iustitiæ destinatis, licitum est iudici de bursa cameralli expendente pro administratione iustitiæ, quod si & camerales pecuniæ desint de bonis Reipublicæ expendere poterit, c. 26. n. 14.
- V**bi agitur de honorabili bono, qui tacet, consentire videtur, c. 27. n. 59.
- V**enditionibus rerum stabilium Ecclesiæ fisci, vel Reipublicæ præconia per spatium saltem viginti dierum præcedere debent, nisi aliud de statuto, vel consuetudine loci sit introductum, c. 16. n. 14.
- V**enditio annuorum redituum, si in loco, vel prouincia vbi tutor minoris sui patrimonium administrat, frequens esse solet, culpa imputatur tutori, qui pupillarem pecuniam otiosam habuit, c. 14. n. 7.
- V**enditor fundi cum pacto de retrovendendo si fundum illud reemit virtute pacti conuerti de reuendendo eodem pretio, an etiam habere debeat fructus ab emptore interea collectos, c. 16. n. 1.
- V**enia ætatis in Lusitano Regno non impetratur a Rege, sed a iudice dicto, Desembargador do pazo, c. 6. n. 25.
- V**erba non sufficiunt, vbi opus est factum, c. 15. num. 44.
- V**erbum, debet, necessitatem præcisam importat, c. 6. n. 32. & 45.
- V**erba indefinita æquipollent vniuersali, c. 18. num. 1.
- V**erba sententiæ debent intelligi prout sonant, & strictè, neque ad intellectum, quem ex lata significatione habere possunt extendere illa conuenit, c. 18. n. 24.
- V**erbum requirere rationem, quid importet, c. 21. n. 23.
- V**erba legis si alicui non quadrant, neque etiã quadrat iuris dispositio, c. 28. n. 7. & 27.
- V**erba hæc, attento quod mihi tribuit ac reddidit veram & rectam rationem in quitatione vulgò dicta, finiquito, tutelæ apposta, quid importent, c. 40. n. 6.
- V**erba per quæ dominus confitetur, recipisse ab administratore omnia bona sibi in administrationem per dominum commissa, quid importent, ibid. n. 9.
- V**estes sericæ, vel deauratæ Decurionibus profestiuitate ciuitatis celebranda de publica pecunia concessæ, an festiuitate finita reddi debeant depositario siue maiordomo ciuitatis, vt illas in camera publica recondat, c. 25. n. 40.
- V**ersuram illum de proximo facturum præsumimus, qui dilata solutione merces emit, eaque viliori pretio de præsentis sibi concessio, reuendit, c. 6. n. 76.

LXII.

- Vt**, vel blandicijs aliquem persuadere ad aliquid faciendum a pari procedit, cap. 19. num. 59.
- Via** obliqua non debet haberi ratio in computatione leucarum, comp. 12. n. 13.
- Vellantium** societatis an fidem inter ipsos socios faciat, c. 11. n. 36.
- Vellantium** societatis si penes socium ratione a socio petentem reperitur, sine contradictione vel protestatione ex eo solo ratio reddita videtur, ibid. n. 36.
- Vineam** si quis modico etiam tempore incultam reliquit, ex eo solo præsumitur deteriorata & desiccata, c. 19. n. 12.
- Vinum** vetus non debet tutor præbere seruitoribus pupilli, si nouum viliori pretio vendatur, c. 22. n. 63.
- Vinum** si tutor minori suo præstitisse dicatur, quando sit in calculo recipiendum, ibidem num. 65.
- Violentia & impressio** semper præsumitur contra dominos erga vassallos & subditos præscriptionem donatiui allegantes, c. 27. n. 9.
- Virginem** blando sermone ad stuprum persuadens, secuto effectu, an tanquam sibi illam stuprasset, puniatur, c. 19. n. 60.
- Vitium** superueniens tutori vel curatori an illud ab actu administrandi submoueat, c. 6. n. 13.
- Vitricus** tutor priuigni si executus fuerit a priuigno pro dote quam ipsius mater illi tradidit, virtute instrumenti de recepto, an vitricus opponere possit in executione, quod ab ipso exigi non potest, donec rationes tutelæ dispungantur, eod. quod a matre pupilli mortua parcella in dote a se recepta in libro rationum tutelæ adscripsit, c. 21. n. 31.
- Vitricus** an executari & capi possit pro reliquis factis vxori ex administratione tutelæ filij primi matrimonij, vbi non dato tutore filio ad secunda vota migravit, c. 35. n. 22.
- Viuere** de vento quis non præsumitur, cap. 22. num. 2.
- Vnico** testi an ex partium conuentione creditur.
- Voluntarium** ab initio ex postfacto efficitur necessarium, c. 6. n. 21. & 44.
- Voluntas** regia habetur pro causa, c. & n. 26.
- Votum** calculatoris a iudice electi in contumaciam partis nominare nolentis, si cõeors sit cum voto calculatoris alterius patris, & a iudice confirmetur, an executioni semota appellatione mandari valeat, cap. 33. num. 1.
- Vox** & eius significatum habent se tanquam materia & forma, c. 10. n. 73.
- Vsfructuarius** finito vsfructu proprietario rationem reddit, cap. 31. num. 13.
- Vsfructuario** etiam si confessio inuentarij remissa sit, adhuc inuentarium confici debet, & quando hoc locum habeat, c. 9. n. 48.
- Vsfructuarius** possessor maioratus emphytheota, & similes personæ, si bona quibus potitur non fulsit, coluit, vel reparauit, de damno ex tali negligentia proueniente oneratur, & iuste ex huiusmodi negligentia bona ab ipso abdicantur, c. 19. n. 8.
- Vsfructuarius** potest mutare in melius fundum in quo vsfructum habet, ibid. n. 17.
- Vsfructus** fundi tributarij si alicui legatus sit, an huiusmodi tributum vsfructuario adscribatur, c. 30. n. 16.
- Vsfructus** si alicui concedatur in fundo, qui habeat fructus pendentes, & vsfructuarius statim fructibus perceptis decessit, an hæredibus fructuarij omnes fructus percepti pertineant, comp. 19. n. 1.
- Vsus** rei suæ nemini est interdicens, cap. 6. num. 37.
- Vsurpatores** bonorum Regis, vel Reipublicæ qualiter puniantur, c. 42. n. 17.
- Vsus** pascui si duobus legatus sit, qui sufficiat pro decem equis, & vnus habet tres equas, alter verò septem, qualiter huius pascui distributio fieri debeat inter hos legatarios, comp. 7. n. 3.
- Vsus** pupillares, & interesse pecuniæ adulti cessat, si curator statim quod minor effectus est maior viginti quinque annorum protestetur paratum se esse reddere rationem curæ a se administratæ, c. 15. n. 31.
- Vtendo** quis iure suo nemini facit iniuriam, comp. 3. n. 5.
- Vxor** quæ mortuo marito in bonorum retentione permansit, an si postea instent creditores mariti, illis rationem fructuum bonorum mariti reddere debeat, c. 3. n. 15. & c. 9. n. 14.
- Vxor** si tradiderit in dotem equas, vel vaccas inæstimatas, ex quibus alia nata sint, an si tempore dissoluti matrimonij matres mortuæ sint, alias ex filiabus in earum loco substituere, & restituere debeat, cap. 18. num. 39.
- Vxor** tabellionis, quæ vsfructuaria bonorum mariti permansit, an sportulas debeat percipere scripturarum, quæ ex protocolis exemplantur, c. 29. n. 6.
- Vxori** competit priuilegium tacitæ hypothecæ, in bonis sui mariti, non solum respectu dotis, verum & pro bonis sibi constante matrimonio quæ sitis, si maritus ea administravit, c. 39. n. 15.

KN D I E X.

Vxor medietatem bonorum constante matrimonio acquiruntur, in proprietate statim quod acquiruntur, retinet, comput. 9. num. 1. & qualiter hoc sit intelligendum, num. 12.

Vxori qualiter succurratur, marito constante matrimonio ad inopiam vergente, comput. 18. num. 10.

Vxori hodie exactio dotis competit, eo ipso quod maritus constante matrimonio male vititur substantia sua, ibid. n. 11.

Vxori si dos restituatur constante matrimonio.

nio ex causis, ex quibus restitutio facienda est, dotem illam vxor in administratione habere debet, & ex fructibus quatenus suppetunt onera matrimonij sustinere debet, ibid. num. 12.

Vxor quæ mortuo marito in retentione bonorum permansit, an hæredibus, creditoribus & vel legatarijs rationem ex inventario reddere teneatur, c. 9. sub n. 14. & quid de marito vxore superuiventi.

Vxor donando marito dicitur facere contra naturam sexus, c. 25. sub num. 62.

L A V S D E O.

L E R M Æ,

Ex Officina Ioannis Baptistæ Varesij.

Anno clc lxxix.

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Vxor si reddat in dotem edas, vel accas

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page.

[Faint, mostly illegible handwriting]
D
D

~~scribble~~

V.D

Do

~~scribble~~ ~~scribble~~

~~scribble~~ ~~scribble~~

~~scribble~~ ~~scribble~~

~~scribble~~ ~~scribble~~

~~scribble~~ ~~scribble~~

~~scribble~~ ~~scribble~~

[Handwritten signature or name]

Paone in die
uicem, et pade
ode in die, ne
e in die, ne
e in die, ne

1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

ffr. manufactura

3600
2802
1200
2000
7602

Domingo Blasco

Domingo

AD

~~ffr. manufactura~~

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

ffr. manufactura

48
22
30
70

ffr. manufactura

22
30
48

historia verba
etiam cum videtur
fer, symonorum
transfuerunt
Symon
hicur.

41909.3

300
— 45
— 150
+ 20584
— 40
366319

420
— 10
— 20
430
— 37
363
— 72
— 72
— 72
— 72
— 72
— 72
— 72

Original of the ... 1890

P
an
no
ne

tel
cie
in a
unite
omo
ur.

61

12.010